ISSN 1906-6317

Kanlayano Journal

วารสารกัลยาโณ

ปีที่ 6 ฉบับที่ 19 เดือนมีนาคม-เมษายน-พฤษภาคม พ.ศ.2557

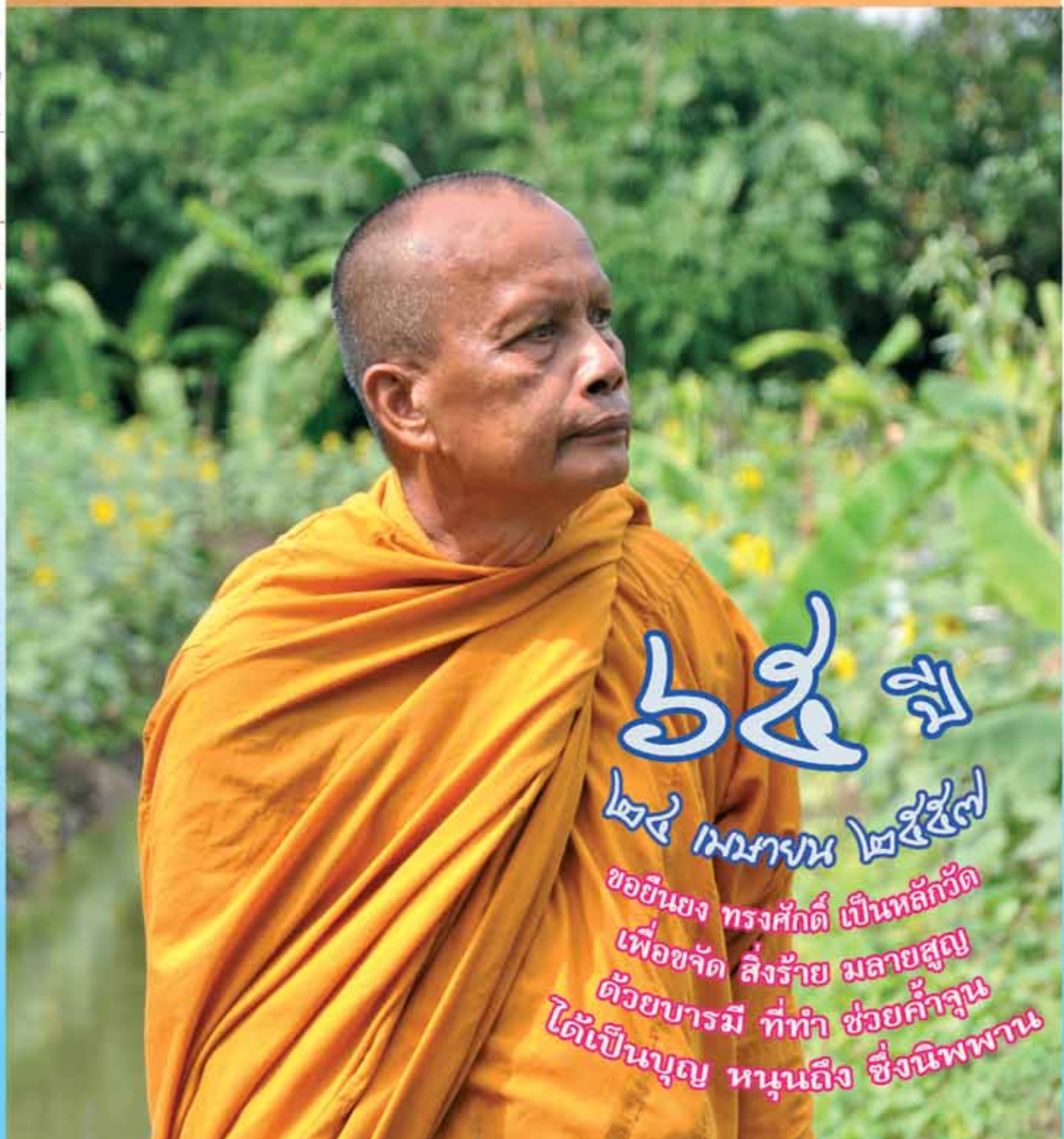

วารสารกัลยาโณ ปีที่ 6 ฉบับที่ 19 เดือนมีนาคม-เมษายน-พฤษภาคม พ.ศ.2557 ISSN 1906-6317

บุญงอก : สวนใหม่

แด่ "วัดสวนแก้ว"

พวงพยอม หอมหวน วัดสวนแก้ว
พรั่งพราวแพรว พริ้งเพริด ประเสริฐศรี
กลิ่นตลบ อบอวล มวลมาลี
เย้ายวนยี ชีวีชื่น ระรื่นรมย์
พลิกแผ่นดิน ถิ่นสวนแก้ว แนวพฤกษา
เจริญตา นานาพันธุ์ สรรผสม
ทั้งไม้ดอก ไม้ผล ชนนิยม
พระพายพรหม พลิ้วพัด สะบัดไกว
ผู้ศรัทธา มหามิตร จิตกุศล
บันดาลดล แหล่งธรรม นำสมัย
สร้างเมืองแมน แดนสยาม งามวิไล
อวยโชคชัย วารสาร "กัลยาโณ"

ย่าภร : ประพันธ์

วารสารกัลยาโณ
Kanlayano Journal

ปีที่ 6 ฉบับที่ 19 เดือนมีนาคม - เมษายน - พฤษภาคม พุทธศักราช 2557

ISSN 1906-6317

เจ้าของ

มูลนิธิสวนแก้ว, องค์กรสาธารณประโยชน์

ประธานอำนวยการ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ)

คณะที่ปรึกษา

พระครูศรีปริยัติชยาภรณ์, พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร
พระมหาสุชาติ เกตุธมฺโม, หม่อมนิดาภา ชำนาญอักษร,
คุณสมบัติ ชาตะรูปะชีวิน, คุณกรองทอง ด่านวิริยะกุล,
คุณอวยชัย รงค์ทอง, คุณสันติ เชาวน์พัฒน์,
คุณมหรรฆชน วงศ์บุญธรรม, คุณกนกจอม เอกวงศ์กุล,
คุณศิริพร ชื่นครุธ, คุณกรกมล แซ่โง้ว, น.ต.เสริม หัตถโกศล
คุณประดิษฐ์ นันฝั้น, คุณสุภัทรา แซ่อึ้ง, คุณสุทธิพร บุญภักดี

บรรณาธิการ

อตัมมยตา

กองบรรณาธิการ

ว.จิณฺณโสตฺถี, พระเริงชัย เตชพโล, แม่ชีอุไร บุญธรรม,
คุณอนุชา ยอดบรรยง, คุณฉัตรชัย รชตวิริยกุล,
คุณรณธรณ ต๊ะปัญญา, คุณณิชากร โดดนาดี,
คุณกชธรณ รามัญอุดม, คุณสุทธิพงษ์ วงษาช้าย

วัตถุประสงค์ของวารสารกัลยาโณ

1. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
2. เพื่อส่งเสริมศีลธรรมจรรยาอันดีงาม
3. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย
4. เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมูลนิธิ-สวนแก้วและวัดสวนแก้ว
5. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของพุทธศาสนิกชน

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโณ (ตึกกัลยาโณ) วัดสวนแก้ว
หมู่ที่ 1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

Computer Graphics : ว.จิณฺณโสตฺถี

เว็บไซต์ / อีเมล์

www.kanlayano.org /

Email : Kanlayano@yahoo.com
Kanlayano@gmail.com

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอกณัฏฐ์ กราฟฟิก 99/1610 พิศาล-โครงการ 8 แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กทม. โทร. 0 2496 5267

⦿ก้าวเข้าสู่ปีที่ 6 ของวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ 19 มาพบกันอีกครั้ง หลังหายไปช่วงปีใหม่ (2557) แต่ก็ได้ออกปฏิทินธรรมมาทดแทน ท่านใดที่ได้ให้การติดตามอ่านวารสารกัลยาโณ คงเข้าใจดีและได้อิ่มสมองกันต่อในฉบับนี้

⦿ในช่วงปีที่ผ่านมา สถานการณ์ของประเทศไทยมีจุดเปลี่ยนแปลงหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านศาสนา ในวงการพระสงฆ์ไทยได้สูญเสียพระมหาเถระที่เป็นผู้นำทางด้านการปกครองสูงสุดและจิตวิญญาณไป ได้แก่ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) และสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก (เจริญ สุวฑฺฒโน) พระมหาเถระทั้ง 2 รูป ได้สร้างคุณูปการให้กับพระพุทธศาสนาอย่างมากมาย

⦿ส่วนทางด้านการเมืองการปกครอง ความคิดที่แตกต่างของคนไทย ได้แยกคนออกเป็นกลุ่มก้อนมากขึ้น เกิดความรุนแรงมาเป็นระยะ ๆ สะท้อนให้เห็นสังคมไทยอ่อนแอในการอยู่ร่วมกัน ขาดความเมตตากรุณาต่อกัน

⦿และที่สำคัญในเดือนเมษายนนี้ คือ วันที่ 24 เมษายน นี้ ครบรอบ 65 ปี ของพระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อพยอม แห่งวัดสวนแก้ว ซึ่งนับว่าเป็นวันที่คณะศิษยานุศิษย์ โดยเฉพาะสมาชิกร่มโพธิ์แก้วจะได้ร่วมกัน แสดงออกถึงความเคารพ ความศรัทธา และความกตัญญู มุทิตาจิตต่อหลวงพ่ออีกด้วย

⦿เนื้อหาสาระภายในเล่มนี้ หลวงพ่อพยอม ได้มีธรรมะ ข้อคิดดี ๆ ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน มาฝากเช่นเคย และมีบทความธรรมะจากผู้รู้หลายท่านได้ขีดเขียนจากประสบการณ์ตรง เมื่อท่านทั้งหลายอ่านแล้ว จะเกิดความรู้ และบันเทิงในธรรม ซึ่งจะทำให้เกิดมุมมองของชีวิตได้อย่างรอบด้านและช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

⦿ทุกตัวอักษร ทุกข้อความ ที่ปรากฏอยู่ในหนังสือเล่มนี้ หวังว่าจะเป็นประโยชน์กับท่านทั้งหลายที่ได้อ่าน พร้อมกันนี้ ขออนุโมทนาบุญกับทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ขอให้พบเจอแต่สิ่งดีงาม ได้ทำความดีเยอะ ๆ มีความสดใสเบิกบานในธรรม ตลอดไป ด้วยกันทุกท่านทุกคน เทอญ.

อตัมมยตา

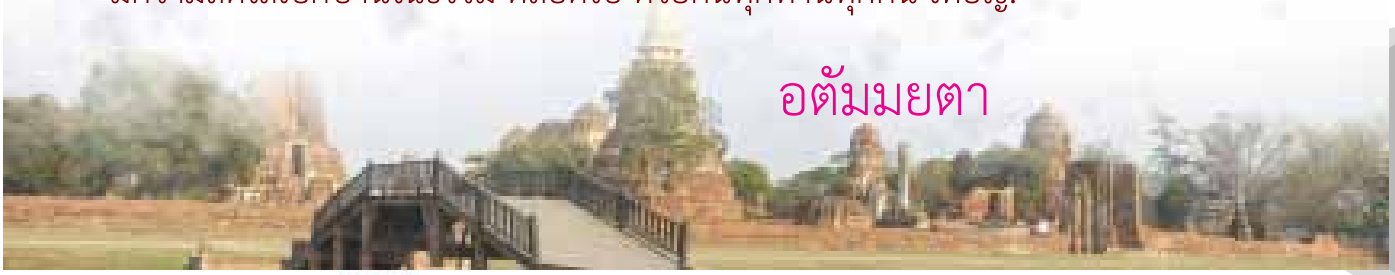

ถวายมุทิตาจิต ๒๕๕๗

พระราช- ธรรมนิเทศ มีเมตตา
แก่บรรดา หมู่มวล ศิษย์สวนแก้ว
ท่านสอนหลัก ธรรมไว้ ให้เป็นแนว
เพื่อส่องแวว พุทธพัฒน์ รัตนตรัย

ทั้งมอบกาย หมายมุ่ง ผดุงศาสตร์
ขยายเขต พุทธาวาส จนยิ่งใหญ่
แล้วจัดแต่ง แปลงปรุง เพื่อจูงใจ
ให้คนไทย เข้าวัด ด้วยศรัทธา

ส่วนผู้ที่ มุ่งหวัง ทางปฏิบัติ
อยากอยู่วัด เพื่อฝึก และศึกษา
ท่านก็จัด เรือนไว้ ให้นิทรา
สวยสง่า แสนสงบ อย่างครบครัน

ฉะนั้นจึง เชิญชวน ศิษย์สวนแก้ว
โปรดแน่วแน่ ในบุญ พระคุณท่าน
ยี่สิบสี่ เมษาฯ มาพร้อมกัน
มุทิตาท่าน วันเกิด น้อมเทิดทูน

ขอยืนยง ทรงศักดิ์ เป็นหลักวัด
เพื่อขจัด สิ่งร้าย มลายสูญ
ด้วยบารมี ที่ทำ ช่วยค้ำจุน
ได้เป็นบุญ หนุนถึง ซึ่งนิพพาน

น.ต. เสริม หัตถโกศล : ประพันธ์

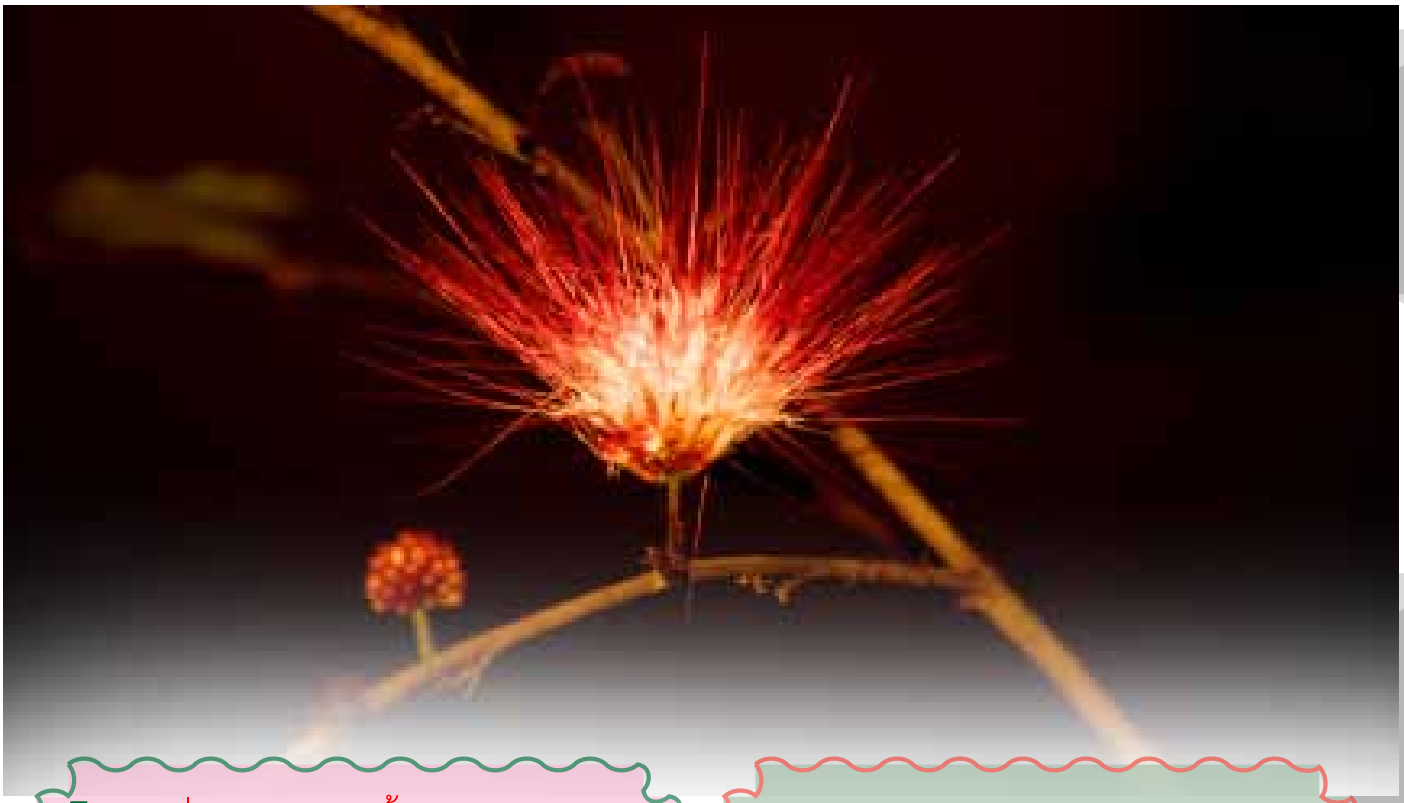

5 เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น
หลวงพ่อพยอม มีคำตอบ...
โดย...พระราชธรรมนิเทศ

39 ปรารภธรรม “ทวนกระแส”
โดย...พระราชธรรมนิเทศ

53 ปรารภธรรม “นิมิต”
โดย...พระราชธรรมนิเทศ

67 สะเก็ดธรรม จาก...สวนโมกข์
ถึง...สวนแก้ว เรื่อง “วัตถุนิยม”
โดย...พุทธทาส

75 ใคร่ครวญในธรรม
เรื่อง “พิจารณามรณานุสติ”
โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

81 กิ่งพุชฌงค์ เรื่อง “มหัศจรรย์มนุษย์”
โดย...แม่ชีอุไร บุญธรรม

87 เล่าสู่กันฟัง สาธุ...สาธุ...สาธุ...
โดย...แสงธรรมสีเงิน

93 ชุมนุมคติธรรม
โดย...ละอองธรรม

97 ประสบการณ์ในต่างแดน
ตอนที่ 4 หอไอเฟล
โดย...น.ต.เสริม หัตถโกศล

101 สวนแก้วแฟร์
“ทองคำ (ดำ)”
โดย...มูลนิธิสวนแก้ว

105 ภาพ...พัฒนา

113 ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์
“มหัศจรรย์...บุญ !”
โดย...โยมแอ๊ว สังฆทาน

115 การ์ตูน : กัลยาโนพร๊อบเบล็ม
โดย...มหาโซบุ

116 วิตามินใจ “บาดหมาง”
โดย...นายมะเนาว์

117 รายนามผู้บริจาคทรัพย์พิมพ์
วารสารกัลยาโณ

เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น หลวงพ่อพยอม มีคำตอบ...

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) *

1. จากการประมวลเหตุการณ์...ตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา หรือครึ่งปีที่ผ่านมานั้น ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากอะไรมากที่สุด และผลกระทบดังกล่าวมีแนวทางออกอย่างไร ?

เท่าที่เราประมวลดูเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นปีมา จนกระทั่งบัดนี้ ประเทศไทยได้รับผลกระทบมากที่สุดในรอบ...หลาย ๆ ปี ที่เราเห็นได้ชัด ก็คือว่าการปลุกระดมกันแบบอ้างเสรีภาพ

เสรีภาพตัดน้ำ ตัดไฟก็เสรีภาพ เข้ายึดครองห้ามคนทำงาน สั่งปิดโรงเรียน ปิดสนามบินอะไร... ต่าง ๆ ที่เราทำกันมาแล้วในอดีต นี่ปัจจุบันเราก็มาทำกันอีก โดยถือหลักคำว่า **"เสรีภาพ"**

คำว่า **"เสรีภาพกับอยากชนะ"** 2 ตัวมาบวกกัน เสรีภาพเลยเถิดมามากมายจนไม่รู้ว่า นี่มันใช่ **เสรีภาพ หรือเสรีพัง เสรีจะพังกัน หรือว่าจะเสรีภาพแบบอิสรภาพ** มันดูแล้วมันมองไม่ออกเลย มองไปแล้วมันจะพังพาบมากกว่าใช้เสรีภาพ

---

*"เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น หลวงพ่อพยอม มีคำตอบ..." แสดงโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) ให้สัมภาษณ์เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ 19 วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557

"...เสรีภาพ หรือเสรีพัง เสรีจะพังกัน..."

แบบพร่ำเพรื่อ แบบนี้มันจะเสรีพัง พังรั้ว พังประตู พังป้ายสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ทำกันพัง รวมแล้วมันพังไปหลาย...

แต่ทั้งเหตุ ทั้งหมด ทั้งสิ้น นี่มันก็มาจากการเมืองที่สร้างผลกระทบต่อประเทศมากที่สุด เหตุการณ์ทั้งหมดนี่ก็ดี เห็นนักการเมืองฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล บางคนพูดถึงขนาดว่า ไม่อยากเข้าข้างว่าตัวเองดี อยากให้ทั้งสองฝ่ายหยุดเข้าวงจรการเมืองสัก 5 ปี 10 ปี พวกที่เล่นกันมาเก๋ากึ๊กเขี้ยวลากดินทั้งหลาย ถ้าไม่มีพวกนี้คงไม่มีผลกระทบมากที่สุดก็คือการอาชีพของคนต้องทำมาค้าขาย

เราเห็น...ข่าว ๆ หนึ่งแล้ว โอ้โฮ... ฟังสะท้อนใจ ! คนที่เขาทำหน้าที่ที่ต้องเกี่ยวกับต้อนรับบริการพอการท่องเที่ยว มันตาย ! เขาก็หันไปเล่นการพนันกัน เปิดบ่อนเล่นกัน เพราะไม่มีงานจะทำ ไม่ได้ต้อนรับใครก็เลยหันไปเล่นการพนัน อบายมุขกลายเป็นที่พึ่งยามที่เขาไม่ให้ทำงาน หรือไม่มีงานจะทำ เพราะเหตุการณ์มันไม่สงบ

ก็มีครั้งหนึ่งที่ฟังแล้วสลดใจมาก เจ้าหน้าที่กระทรวงหนึ่งบอกว่า นี่ขอเลื่อนเวลาหน่อยได้ไหม จะออกจากที่นี่ตามที่กำหนดไม่ได้ เนื่องจากสงสารคนที่เขานำของมาขายข้าราชการในกระทรวงนั้น แล้วฝ่ายม็อบ ก็ไม่ยอมให้ บอก "ต้องออกเดี๋ยวนี้"

นี่คือผลกระทบของคนที่ไปขายของ แล้วก็ขายไม่ได้ เพราะข้าราชการหนีกลับหมดแล้ว ก็ต้องเข็นรถกลับขนของกลับ ขาดทุน...ชัด ๆ นี่เสรีภาพในการเข้าไปยึดกระทรวงสถานที่...ต่าง ๆ

"...ถ้าใช้ธรรมะปลุกระดม สวดมนต์ สวดพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ กลางถนนไม่สวดในวัด ไม่สวดห้องพระ ทั้งหมดสวดเพื่อจะเอาชนะ ไม่ได้สวดเพื่อให้สงบ...เผลอ ๆ กลายเป็น "สีลัพพตปรามาส" สวดแล้วนึกว่าขลัง กันกระสุน กันปืนได้ ทำให้ฝ่ายตรงข้ามใจอ่อน..."

แล้วก็ใช้คำว่า เสรีภาพถูกต้องตาม...รัฐธรรมนูญ ๆ เขียนช่องว่างไว้ให้ใช้ เสรีภาพปิดกั้นการทำมาหากินของคนอื่น

การเสียประโยชน์นี่เป็นผลที่ประเทศไทยได้รับผลกระทบ ซึ่งไม่เคยมีแบบนี้มาก่อน จะมีม็อบมีอะไรเขาก็ทำกันตามถนนหนทาง แต่ไม่บุกรุกเข้าสถานที่ ระยะสองสามครั้งมานี้ ยึดสนามบิน ยึดทำเนียบ ยึดกระทรวง ยึดถนน บนหลักฐานคำเดียว บนฐาน ที่ยึดมั่นกันเหนียวแน่น คือ คำว่า **"เสรีภาพ"**

ประมวลแล้วเหตุการณ์ทั้งหลายนี้ เราใช้เสรีภาพกันจนกลายเป็นเสรีพังเป็นผลกระทบ เราใช้เสรีภาพบนความอยากชนะอีกฝ่ายหนึ่งให้ได้ ไม่ว่าจะทำด้วยวิธีอะไร แล้วฝ่ายปลุกระดมให้สู้ ให้เอาชนะให้ได้ ก็ไม่เคยคิดเลยว่า **"เมื่อดึงชัยชนะมาไว้ที่เรา ผลักความพ่ายแพ้ไปให้คนอื่น"** แล้วคนอื่นจะขมขื่นยังไง จะหอบความพ่ายแพ้กลับไปนอนระทมตรมแค้นยังไง ก็เห็นปลุกระดมกันให้สู้ ให้เอาชนะ จนกระทั่ง ด็อกเตอร์บางคน ก็ใช้ธรรมะเรื่องมหาชนก

ความเพียรของมหาชนกเอามาใช้ปลุกระดมให้มีความพยายามที่จะเอาชนะรัฐบาลต่อไป ก่อนจบประเทศนี้

ถ้าใช้ธรรมะปลุกระดม สวดมนต์ สวดพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ กลางถนนไม่สวดในวัด ไม่สวดห้องพระ ทั้งหมดสวดเพื่อจะเอาชนะ ไม่ได้สวดเพื่อให้สงบ...เผลอ ๆ กลายเป็น "สีลัพพตปรามาส" สวดแล้ว

นึกว่าขลัง กันกระสุน กันปืนได้ ทำให้ฝ่ายตรงข้ามใจอ่อน

แต่ไปเจอฝ่ายตรงข้ามที่เขาเก็บอั้นความพ่ายแพ้มาเยอะแล้ว มวลมหาประชาชนที่ตั้งกันขึ้นได้ชนะมาหลายเที่ยวหลายหน ผลักความพ่ายแพ้ไปให้ตำรวจ หมดศักดิ์ศรี ขายขี้หน้าอับอาย โดนพังป้าย พังอะไรสารพัด โดนกระทืบ โดนทุบ โดนจับมาอย่างกับเชลย

นี่ไงทางออกมันจึงต้องบอกว่า **จะรักกันได้ ต้องรู้จักแบ่งปันชัยชนะ ให้ฝ่ายตรงข้ามบ้าง** เหมือนผัวเมียเขาจะอยู่กันได้ รักกันต่อไป มันต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ถึงเวลาที่จะต้องหยิบยื่นชัยชนะไปให้อีกฝ่ายตรงข้าม ถ้าสามีเคยชนะมาตลอดจนภรรยาเกือบจะขอหย่า แล้วทั้งตบทั้งตี ทั้งทุบ ทั้งกดขี่...ต่าง ๆ จะขอหย่าอยู่แล้ว แต่เผอิญมีเรื่องวันหนึ่งสามีบอกฉันยอมแพ้ให้แกชนะบ้าง ฉันยอมศิโรราบให้เธอสบายใจ เชื่อว่า การคิดหย่าของภรรยาอาจจะเปลี่ยนใหม่ อาจจะอยู่เพื่อครอบครัวเพื่อลูกต่อไป เพื่อประเทศชาติอะไรแบบนี้ มันก็...คล้าย ๆ กับแบบนี้

ทั้ง 2 ฝ่ายนี่ไม่ใช่ โอ้โฮ ! พรรคหนึ่งเอาชนะมา 20 ปี แล้วให้อีกฝ่ายหนึ่งแพ้มาตลอด จะเป็นเรื่องฝ่ายแพ้ทำไม่ดีหรืออะไรก็แล้วแต่เถิด ก็ต้องสงสารกันบ้างนะ

คนฉลาดก็ต้องสงสารคนโง่บ้าง

คนเข้มแข็งก็ต้องสงสารคนอ่อนแอบ้าง

คนชนะก็ต้องสงสารคนพ่ายแพ้บ้าง

ไม่เช่นนั้นมันก็ย่ำยีกัน แล้วก็ไปกดดันให้อีกฝ่ายหนึ่งเก็บกดเอาความพ่ายแพ้ มาแก้แค้นกันทีหลัง ก็อย่างนี้มันออกไม่ได้หรอก

ทางออกมันมี แต่มันเลยทาง แล้วบางคนก็ไม่อยากออกด้วยนะ ปัญหาในบ้านในเมืองนี่ ก็มีหลายคนที่ไม่อยากออก

เขาบอกว่า “อยากให้นายกฯ ออก” นายกฯ ก็ไม่ออก

“อยากให้ออกจากม็อบ ออกจากถนน ออกจากกระทรวง” ที่ยึดไว้ก็ไม่อยากออก

นี่ไง ! บ้านเมืองไม่ใช่ไม่มีทางออก แต่มันเลยทางออกไปซะ แล้วก็ไม่อยากจะออกซะด้วย

ถ้าถามว่า แนวทางออกอย่างไร ? มันก็ต้องนั่นแหละ มาคุยกันแบ่งปันความชนะกันบ้าง ถ้าเอาชนะข้างเดียวก็ตามหลักคล้องใจกันได้ (สังคหวัตถุ)

นั้นมีอยู่ 4 ข้อ

1. **แบ่งปันให้ทานกัน** ให้ข้าวให้ของ ให้ชัยชนะกันบ้าง

2. **ปิยวาจา** พูดจาอ่อนหวาน ไม่ใช่ด่ากันโคตรเหง้า ด่าทั้งตระกูล ชั่วทั้งตระกูล ชั่วทั้งโคตร

3. ทำไมไม่ดึงฝ่ายตรงข้ามมาอยู่ร่วมกันทำประโยชน์ (อัตถจริยา) จะต้องขับอีกพวกหนึ่งฝ่ายตรงข้ามให้พ้นนอกประเทศไป นี่มันก็เลยไม่ตรงข้อที่ 3 ต่างฝ่ายต่างทำลายประโยชน์กัน แล้วผลที่สุดก็มาทำลายประเทศชาติของตัวเอง ทำให้เสียโอกาสในการได้ประโยชน์จากความสงบของบ้านเมือง ก็กลายเป็นเสียประโยชน์เพราะมัวแต่...

พูดง่าย ๆ คนไทยนี่ 2 ปี 3 ปี 5 ปีมานี่ รู้สึกจะเอาการทะเลาะกันเป็นหลัก เอาการพัฒนาเอางานอาชีพเป็นรอง แล้วเผลอ ๆ ก็มีอาชีพประหลาด **"ไปทำอาชีพร่วมทะเลาะกับเขา"** รับจ้างทะเลาะกับเขา

ช่วงค่าแรงมันต่ำ ถ้าไปทะเลาะกับเขานี่ ไปเป็นหางเครื่องไปช่วยเชียร์เขานี่ ไม่ว่าม็อบไหนก็ต้องมีทั้งจ้างบ้างไม่จ้างบ้าง อุดมการณ์บ้าง ถ้าอุดมการณ์มันน้อยก็ต้องจ้าง แลให้มีพลังเยอะเพื่อต่อรองเพื่อเอาชัยชนะ... ทั้ง ๆ ที่ไม่เป็นประโยชน์เลย ชนะแบบบ้า ๆ บอ ๆ แบบเจ็บ แบบตาย แบบปิดกั้นไม่ให้งานประเทศชาติเดินได้

ข้อที่ 3 นี่ประเทศไทยมันถูกทำลายประโยชน์ ทำงานก็ถือว่า **"ไม่รักชาติ"** ก็ต้องไม่ให้ทำงาน แล้วประเทศชาติจะเป็นยังไง ดีนะไม่ให้ห้ามพวกไฟฟ้ากับประปาทำงานจะได้มืดกันทั้งบ้านทั้งเมือง คนห้ามก็คงจะนึกสะอึก **"ตายละกู ! ไม่ให้เขาทำงานน้ำกับไฟเลยไม่มีใช้กัน"**

4. สุดท้ายความที่เราไม่มีนิสัยเสมอต้นเสมอปลายกัน (สมานัตตตา) ตอนไม่มีอำนาจก็ไปอย่าง พอมีอำนาจก็บ้าไปอีกอย่าง ตอนไม่มีคนสนับสนุนก็ไปอย่าง พอคนมาสนับสนุนมาก เหินเลย ! ติดลมบน เลยเถิด มันก็เลยเกิดไม่มีทางออก.

2. หลวงพ่อมีแนวความคิดว่า...มีหลักธรรมใดบ้าง ที่จะช่วยเตือนสติให้คนใช้ปัญญาเป็นทางออกแก้ปัญหาการเมืองไทยในปัจจุบัน ?

ก็ปัญญานี่จะเกิดจากอะไรบ้างละ ?

1. **ปรโตโฆสะ** การฟังท่านผู้รู้ ผู้มีคุณธรรมน่านับถือทั้งหลาย ก็มีสถานการณ์สร้างวีรบุรุษ แต่ทีนี้ปัญหาว่า **ปรโตโฆสะ มันดันไปสะสมแต่ฝ่ายเกลียด ฝ่ายชัง ฝ่ายตรงข้าม จะเอาปัญญาที่ไหนมา พอโกรธเกลียดกัน แล้วจะหาปัญญาเป็นทางออกยากที่สุด เพราะว่าโกรธเกลียดนี่ มันลบคมแหลมคมของปัญญา**อย่างที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า

โกโธ สตฺถมลํ โลเก
ความโกรธเป็นดังสนิมศัสตราในโลก

ความโกรธนี่เป็นสนิม อาวุธคมฉันใดมีสนิมจับแล้วไม่คม ความคมก็ขี้ทื่อขึ้นมา

คนที่ว่า...ฉลาด ๆ เราคงเห็นด็อกเตอร์บางคน โอ่ ! เวลาโกรธด่าเป็นไฟแลบเลย นี่ลองโกรธแล้ว จะไม่คำว่า **"หาทางออก"** มีแต่ปิดประตู

พอโกรธแล้วจะพูดกันก็เลยบอก **"ไม่เจรจา"** นี่ไง ทีนี้หลักธรรมก็คือว่า **ถ้าไม่เจรจา ไม่พูด ไม่คุยกันก็ไม่ใช่มนุษย์ เพราะมนุษย์จะต้องพูดจา**

"...ถ้าไม่เจรจา ไม่พูด ไม่คุยกัน ก็ไม่ใช่มนุษย์ เพราะมนุษย์จะต้องพูดจา..."

จะอ้างว่า **"พูดครั้งเดียว"** พูดครั้งที่แล้ว...ไม่จบ ก็เลยไม่พูด ยิงกันดีกว่า ฆ่ากันดีกว่า (อ้าว ! ก็คงโง่ดีกว่าอีก)

ถ้าฟังคนโน้นพูดบ้าง ฟังคนนี้พูดบ้าง ชวนกันพูดชวนกันคุยคณะ...ต่าง ๆ ออกมาเสวนากัน แล้วเราฟังทั้งสองด้านเราก็จะเกิดแนวความคิดที่ **"เออ ! คนนี้พูดน่าคิดนะ"**

ฝ่ายนั้นก็มีเสียฝ่ายนี้ก็มีดี ฝ่ายนู้นก็มีดี ฝ่ายนี้ก็มีเสีย แล้วจะเริ่มมาจับตราชั่งดูแล้ว คนนั้นเคยเสียเรื่องอะไร เคยดีเรื่องอะไร

ทีนี้เรารู้สึกว่าคนไทยนี่ จะมองฝ่ายหนึ่งเสียไปหมดเลย ถ้าใครอยู่ฝ่ายต่อต้านรัฐบาล ก็จะมองตระกูลชินวัตรนี่ โคตรเสียเลย เสียทั้งโคตรเลย...ทั้ง ๆ ที่จริงมันเป็นไปไม่ได้หรอก คนร้อยคนพันคนเขาไปแต่งงานตระกูลอื่น เขาก็ต้องมีการรักใคร่ชอบพอ ถ่ายทอดนิสัยใจคอที่ดีที่งามบ้าง เสียบ้างชั่วบ้างแล้วแต่ปะปนกัน

บางคนก็เคยเป็นคนดี แต่พอไปมีผัว ก็อ้าว ! เสียผู้เสียคนไปเลยก็มี

บางคนเคยเป็นคนดีพอไปมีเมียเข้า เสียคนไปเลยก็มี

บางคนเคยเสียนะ แต่พอไปได้ผัวดีเมียดี (อ้าว ! ปรับตัวดีขึ้นมาได้) แล้วไปพูดยังไง พูดแบบไม่มีหลักธรรมอะไร

ทีนี้คนฟังนี่ ปัญหาว่า **"ปรโตโฆสะ"** ฟังรอบด้านหรือเปล่า ฟังข้างเดียวแล้วก็ไปยึดเอาข้างเดียวก็เกลียดอีกฝ่ายอย่างเป็นวรรคเป็นเวรไป แล้วก็จะชื่นชอบอีกฝ่ายหนึ่ง ที่ตัวเองฟังแล้วชอบนี่ ชอบเชื่อแล้วก็จะช่วยจะเป็นจะตายก็ช่วย จะช่วยเงินช่วยทองก็เอา ช่วยเป็นชีวิตจิตใจ...โดนยิงตายก็ได้ นี่เห็นไหม ! อย่างนี้เขาเรียกว่า **มันจะไม่มีหรอก ! ถ้าไม่มีปรโตโฆสะ**

2. ไม่มีโยนิโสมนสิการ เราจะเห็นเลยเวลาแกนนำเขาถามว่า **"สู้ไม่สู้" ทุกม็อบจะต้องตอบว่า "สู้"**

คนที่ตอบเร็วตอบไว **ถามว่ามีวิจารณญาณในการฟังไหม ?**

ถ้าใคร่ครวญสักนิดว่า สู้กับใคร ? สู้อย่างไร ? สู้แล้วได้อะไร ?

คนฟังก็ไม่ค่อยใช้ปัญญา...ตอบเลย แล้วอีกอย่างคนไทยตอนนี้นี่เหมือนกับมีจำนวนน้อยมาก ที่จะขึ้นปราสาทแห่งปัญญา ดูเขาสู้กัน แล้วดูว่า เขาสู้กันเพราะเหตุใด ! ยังไง ! แล้วผลลัพธ์เป็นยังไง !

นี่โดดลงไปคลุกกับเขาด้วย ก็เลยมึนตึบ มองเห็นฝุ่นตลบ เห็นแต่แก๊ส เห็นแต่ระเบิดแก๊สน้ำตา แล้วก็เจ็บหู เจ็บตา เจ็บอก เจ็บใจ กันต่อไป

นี่ถ้าจะต้องมีทางแก้ ต้องเป็นคนที่ฟังรอบด้าน และต้องมีโยนิโสมนสิการ ต้องเทียบเคียงหยั่งลึกตรึกตรองมองด้วยความแยบคาย ฝ่ายไหนมีจุดแข็ง ฝ่ายไหนแย่ แล้วมันมีทั้งแย่ แล้วก็ดี อยู่ในทั้งสองฝ่ายเหมือนกัน

ฝ่ายปฏิรูปเขา ก็แน่นอนประเทศชาติเขาต้องปฏิรูป เออ ! ทีนี้ว่า จะปฏิรูปยังไง ? อะไรควรปฏิรูปก่อน ?

หลักคิดสำคัญเลย เราต้องอยู่กับปัจจุบันให้ได้ ถ้าปัจจุบันมันมีเรื่องอะไรที่เป็นปัญหาเดือดร้อนประเทศชาติเสื่อมทราม ก็คือ ความเห็นต่าง

เรามันเห็นต่างแบบ โอ้โฮ ! ต้องด่าอีกฝ่ายหนึ่ง ต้องฆ่าอีกฝ่ายหนึ่ง ต้องทะเลาะกับอีกฝ่ายหนึ่งที่เขาเห็นต่างให้ได้ ตรงนี้แหละมันควรปฏิรูปก่อนเลย

ประเทศไทย ถ้าปฏิรูปเรื่องความเห็นต่าง แล้วอยู่ด้วยกันได้ ไม่ทำอะไรให้ใครลำบาก แล้วก็ปัญหาไม่เคยใคร่ครวญกัน

คำว่า "อหิงสา" แปลว่าไม่เบียดเบียน

แต่ทีนี้ไม่เบียดเบียน แปลต่ออีกหน่อยได้ไหมว่า คืออะไร ? ก็คือ ไม่ทำให้ใครลำบาก !

ถ้าทำให้เขาลำบากก็เชื่อว่า **"เบียดเบียนเขา"** ทำให้ตัวเองลำบากก็ **"เบียดเบียนตัวเอง"** แล้วถามว่าที่...ทำ ๆ กันนะ มันทำให้ใครลำบากบ้างไหม ? มีใครมีความสุขบ้างที่เกิดแบบนี้ !

ถ้าเรามีปัญญาประพฤติตนให้อยู่ใน 2 หลัก

1) ฟังรอบด้าน

2) ใคร่ครวญถ้วนถี่รอบคอบไม่ผลีผลามผลุนผลัน เชื่อง่ายเชื่อดาย

เขาถามว่า **"สู้ไม่สู้"** ไม่เคยใคร่ครวญเลย...ตอบทันที

พอเขาพูดอะไร แหม ! มันโดนใจ ไม่ทันได้ใคร่ครวญ ชื่นชอบ โห่อีกเป่านกหวีด กรีดกราด สนุก แล้วแต่คนม็อบไหนจะใช้อะไรเป็นสัญลักษณ์ มือตบ เท้าตบ ฯลฯ

ทุกครั้งใคร่ครวญให้ดีเถิด เจ้าสัญลักษณ์ที่เอามาต่อสู้กัน ไม่นานมันก็เสื่อมหมด ถ้าพิจารณาอนิจจัง เสื้อเหลืองเดี๋ยวนี้ก็ไม่มีใครกล้าใส่ เสื้อแดงบางช่วงคนก็ไม่มีใครอยากใส่แล้ว... ไปบางที่ใส่ไม่ได้ นกหวีดไม่นานก็เลิกเป่า ถ้ามีใครเป่าแล้วโดนตบสัก 2-3 ราย หรือโดนด่า

เหมือนอย่างธนาคารพนักงาน เขาแปลกดี ! มีคนเอาเงินไปฝากธนาคาร พนักงานเป่านกหวีด...ไล่ ! ไม่รู้ใช่พนักงานธนาคารนั้นหรือเปล่า แต่ว่านั่นละ โดยไม่ได้ใคร่ครวญเลยว่า...

ที่ไล่ลูกค้านะ มันใช่ลักษณะของผู้บริหารงานหรือเปล่า ทำงานเป็นหรือเปล่า คิดเป็นหรือเปล่า ถ้าเขาไม่มาฝากก็ล้มกันระเนระนาดหมด ธนาคารหนึ่งล้ม มันก็กระชากผู้อื่นล้มไปด้วย โดยไม่ได้ใคร่ครวญ ขาด... จริง ๆ หลักธรรม 2 อย่างนี้ แล้วอีกอย่างหนึ่ง พระพุทธเจ้าตรัสว่า

การฟัง ๆ หรือผัสสะนี่ บางทีมันก็ทำให้เกิดทฤษฎี หรือความเชื่อ หลวงพ่อพุทธทาสเคยเอามาอธิบายดีมากเลย **“เราเคยเชื่ออย่างนี้แต่พอผัสสะมาก ๆ เข้าก็อีกแบบหนึ่ง”** มันก็เปลี่ยนได้

ถ้าคนที่เคยชื่นชอบพระองค์นี้ แต่พอเห็นพฤติกรรม...แปลก ๆ ผิดศีล ผิดวินัยจากใคร่ชื่นชอบก็เป็นเกลียดชังก็ได้ หมดศรัทธาก็ได้ และถ้าองค์นี้ไม่มีศีลไม่มีธรรมอะไรเลย แต่เผอิญไปผัสสะช่วงที่เขาทำดี พูดถูกใจ แล้วสิ่งที่เขาทำเลวร้ายมานี่ มันกลายเป็นมองไม่เห็น กลายเป็นเคารพชื่นชอบเชื่อฟัง แล้วชอบอย่างจริง ๆ จัง ๆ ช่วยจริง ๆ จัง ๆ พอชอบแล้วช่วย เพราะเชื่อแล้วว่า “ดี” ที่เห็น ที่จริงเห็นครั้งเดียวยังเชื่อไม่ได้

เคยมีพระท้องเสียองค์หนึ่ง เคยเป็นพระดี แต่เผอิญท้องเสียมาก ต้องวิ่งเข้าส้วม ส่วนคนที่เคยศรัทธาเห็นเข้า (อ้าว ! วันนี้ทำไม ? ไม่สำรวมเลย) ศรัทธาตกไปเยอะเลย ไม่อยากจะเคารพแล้ว (พระอะไรไม่สำรวม) เดินก็ไม่ได้...ดันวิ่ง

ที่จริงเพราะท้องเสียหนัก ถ้าวิ่งไม่ทันก็จะถ่ายเลอะเทอะ เปรอะเปื้อน

“...ปัญหาเดือดร้อนประเทศชาติเสื่อมทรามก็คือ ความเห็นต่าง...”

สบงจีวรหมด น่าเกลียดหนักกว่าวิ่งอีก

ถ้าเป็น...อาตมา ๆ ก็เลือกเอาวิ่งมากกว่า ปลอดภัยดีกว่า อย่าให้มันเลอะ แหมมันน่าเกลียดมากกว่าวิ่ง สบงจีวรเลอะเปรอะหมด เหม็นคลุ้งไปหมด

เผลอ ๆ คนที่รู้เรื่องนี้ พอรู้ทีหลัง ก็อาจจะเปลี่ยนความเชื่อ ทฤษฎีชีวิตนี้...มันอยู่ที่ผัสสะ

ทีนี้ คนที่ขึ้นเวทีออกทีวีนี่ คนก็ผัสสะเยอะ จากเคยไม่ดี ก็กลายเป็น ชื่นชอบได้ จากเคยดีก็อาจจะถูกตำหนิติเตียนอย่างร้ายแรงได้ ถ้าคนลองด่าคนได้...ทุกวัน ๆ

นายกฯ ตอนที่ขึ้นมาเป็นนายก ฯ ...ใหม่ ๆ ไม่มีใครด่า มีแต่คนเออ มาแรงดี...ชอบ ! แต่เริ่มด่าเอาแล้ว ก็อย่างที่ว่า ชาวนาก็ดันให้พรรคเพื่อไทยได้เป็นรัฐบาล แต่แล้วชาวนาก็เริ่มมาฟ้อง รัฐบาล

ก็ดูสิ ! เห็นไหม ? ของอย่างเดียว เขาบอกว่า ขึ้นได้เพราะสิ่งนี้ก็ลงได้ เพราะสิ่งนั้น สิ่งนี้ได้เหมือนกัน อะไรก็ตามในโลกนี้ อย่านึกว่า มันจะเป็นสัญลักษณ์แบบหัวปักหัวปำ

เพราะฉะนั้น เราจะต้องมีธรรมะที่แก้ปัญหาให้กับประเทศชาติได้ ด้วยหลักอย่างนี้ คิดซะให้ดีว่าเราฟังชื่นชอบข้างนี้ เพราะเราฟังข้างเดียวหรือเปล่า

อาตมาระยะปีสองปีที่ผ่านมา

พยายามแบ่งเวลาฟังทางนี้ยังไม่ทันจบ ลองไปดูอีกซีกหนึ่งซิเขาว่ายังไง ! คุณสุเทพขึ้นปราศรัย อาตมาฟังได้ครึ่งหนึ่งเอ๊ะลอง...ไม่ได้ ๆ เดี๋ยวคล้อย เดี๋ยวเคลิ้มลองไปฟังอีกแถบ

อีกแถบก็มีอะไร...ถลกสุเทพ

อีกแถบหนึ่งสุเทพก็เรียกว่า ฟัน... ฉับ ๆ รัฐบาลตระกูลชินวัตรอย่างเละเทะ

เราฟังดูว่าเหตุผลที่อ้าง ที่อิงที่มาที่ไป ถ้าเราได้ดูแบคกราว เหตุผลกำพืดของแต่ละฝ่ายมาด้วยยิ่งดี

อันนี้ปัญหาใหญ่บางคนไม่ดูภูมิหลัง แบคกราวกำพืดเขาเลย ชื่นชอบกันเฉพาะหน้า ปิ๊งเลย พูดอย่างนี้โดนใจ ชอบ เชื่อ ช่วย...สุด ๆ ในที่สุดก็ปัญหาบ้านเมือง ก็เกิดจากเจ้านี่เชื่อง่าย ชอบง่าย ช่วยง่าย ช่วยมันทุกเรื่อง จะไปตายก็ยังช่วย เขาบอกว่า ที่นั่นจะโดนยึดแล้วพวกเรา (เขาจะเอาพื้นที่คืน) พอได้ยินเท่านั้น...รีบไปช่วยเลย เพราะชอบ เพราะเชื่อ สามตัวนี้... ชอบ ! เชื่อ ! ช่วย !

ถ้าขาดการพิจารณา ขาดโยนิ-โสมนสิการ ขาดการได้ยินได้ฟังจากผู้รู้ตักเตือน ไม่ได้อ่านบทความเรื่องราว...ต่าง ๆ ที่คนในอดีตเขาประสบผ่านมา...เล่าให้ฟัง

ถ้าเล่าให้ฟังแล้ว เราเอามาพิจารณาด้วยโยนิโสมนสิการแน่นอน ! เราก็อาจจะไม่ต้องไปช่วยให้ตาย ช่วยเขาแล้ว เราไม่ได้อยู่ช่วยลูก ช่วยตัว ช่วยครอบครัว

จะอ้างว่า "เพื่อชาติ" ชาติต้องการให้เราเป็นอย่างนี้หรือเปล่า ? ให้เรารบกันเองหรือเปล่า ?

ชาติต้องการให้ประชาชนสู้กับตำรวจ สู้กับทหารหรือเปล่า ?

ชาติต้องการให้ทหารตำรวจปะทะกันหรือเปล่า ?

บางคนพูด โอ้โฮ !
น่าตกใจ "ไม่เป็นไร
หรอก ถ้าเราทะเลาะ
กันชนะแล้ว
เราชนะแล้ว เราก็มี
คนฉลาดกู้บ้านเมือง
เดี๋ยวเดียวก็ฟื้น"

ถ้าบรรพบุรุษท่านรู้เข้าเถอะ ที่อุตส่าห์ปกป้องแผ่นดินไว้ให้เราอยู่ แล้วก็ดันมาทะเลาะกันเอง สู้กันเอง รบกันเอง ฆ่ากันเอง แล้วก็อยากช่วยไปฆ่าซะด้วย

"เออ ! ใครสั่งมาเถิด" ถ้าฉันชอบ ถ้าฉันเชื่อ ฉันจะช่วยทำให้ตามนั้นทันที นี่มันก็ลงรอยเดิม

รัฐบาลชุดก่อนก็โดนข้อหาสั่งฆ่าด้วยเจตนา

รัฐบาลต่อไปข้างหน้าก็จะโดนสั่งฆ่าด้วยเจตนา

รัฐบาลปัจจุบันก็โดนข้อหาเหล่านี้ วนไปวนมาพายเรือในอ่าง ประเทศชาติไม่ต้องไปถึงไหนล่ะปล่อยให้เวียดนาม ลาว เขมร พม่า เขาเลยไปเถิด

ถ้าเรายังถือ หลักการทะเลาะกัน...เป็นใหญ่ ทำมาหากินเป็นรอง

บางคนพูด โอ้โฮ ! น่าตกใจ **"ไม่เป็นไรหรอก ถ้าเราทะเลาะกันชนะแล้ว เราชนะแล้ว เราก็มีคนฉลาดกู้บ้านเมือง เดี๋ยวเดียวก็ฟื้น"**

เอาเถอะ ! พ่อมหาจำเริญ แม่มหาจำเริญ จงเพลินกันในการทะเลาะ แล้วสักวันจะรู้สึก แล้วบางคนไม่ได้ถือสัจจะอะไรเลยว่า **"ถ้าคนตาย ก็จะเลิก"** นี่ตาย 2 ตาย 3 ตาย 5 ก็ยังเดินหน้าปลุกระดมต่อ มันก็แน่นอน ต้องเจอคำว่า **"สูญเสียไม่จบ" "บาดเจ็บไม่จบ" "ล้มตายไม่จบ" "ยังนับศพไม่ได้ ถ้าสงครามยังไม่จบ"** นี่เขาว่าอย่างนั้น.

3. แนวความคิดของหลวงพ่อว่า...ศาสนาในปัจจุบัน โดยเฉพาะมุมมองของศีลธรรม มีความเจริญงอกงามสูงสุด หรือตกต่ำสุดขีด

มันก็มีส่วนทั้ง 2 แบบ ถ้าถามแบบนี้ต้องตอบได้ทั้ง 2 อย่าง **แบบคนที่ใคร่ครวญแล้ว ส่วนที่มันเจริญมาก็มีมาก ส่วนที่มันทรุดต่ำเสื่อมมันก็มี**

คนที่เข้าวัดฟังธรรม ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ จะบอกว่าไม่มากก็ไม่ได้ สวดมนต์ข้ามปี ล้นวัด แน่นวัด เฮิรท์กันสุดขีดเลย จนเขาบอกว่า สวดมนต์ข้ามปีนี่ ทำให้ปีใหม่คนตายลดลงไปเยอะ เพราะรถคันแรกมือใหม่หัดขับ เขามัวไปสวดมนต์อยู่ก็เลยรอด

แต่ว่าต้องสวดมนต์ที่วัดนะ ไม่ใช่มาสวดกันตามถนนหนทาง หรือในกระทรวง... ต่าง ๆ ที่ไปยึดเขา นี่ที่สวดที่วัดนี่รอด ไม่ค่อยมีปัญหา...ตาย !

ทีนี้มาดูว่า ถ้าถามว่า ส่วนที่มันสุดขีดเลยต่ำที่สุด ก็น่าจะเป็นเรื่องลามก อาตมาเกิดมา 50-60 ปี เมื่อก่อนไปทางอีสาน ไม่เคยเห็น พวกภาพที่นุ่ง แล้วเต้นท่านกอะไรล่ะ ? ที่มันเดินแล้วก้นมันต้อง...ปุ๊บ ๆ ๆ เขาเรียกว่านกกระเด้าลม

เออ ! เดี๋ยวนี้ผู้หญิงขึ้นเวทีไปทำท่านกชนิดนั้นกันหน้าสลอนเป็น 30-40 คน แล้วเขารู้สึกไม่ได้

“...เกิดหายนะธรรม คือ ความรู้สึกใฝ่ต่ำมันแรง เพราะภาพมันยั่ว สื่อมันยั่ว การแสดงมันยั่ว มันไม่เป็นมหรสพทางจิตวิญญาณแล้ว มันเป็นมหรสพของกิเลส ผีเปรต...”

อายเลย เดี๋ยวนี้ศิลปะท่าเต้นเป็นจุดขายที่สุด ก็คือ ท่านกกระเด้าลมอะไรพวกนี้ อืม ! มันประหลาด...มาก ๆ ทำไม ! เป็นของฮิต ของโปรด ของชื่นของชอบ

นี่แหละที่เขาเรียกว่า **“มิจฉาทิฐิ”** สิ่งใดที่เราเคยเห็นว่า **“เรารับไม่ได้”** แต่เขามาเห็นกันรุ่นหลังนี้ว่า **“รับได้”** และชอบด้วย ชอบแล้ว...ใครมาจัดงานอย่างนี้ จะมาช่วยดู ไปให้กำลังใจพวกคนจัด พอไปให้กำลังใจพวกคนจัด ก็ไปให้กำลังใจคนที่เล่นแสดงท่านั้น

ศิลปะการรำจะหายไปแล้ว เหลือแต่ท่านั้นแหละ...แอ่นกลาง แล้วก็ทำเอวไวอย่างกับ (แหม ! ไปฝึกมาจากไหน) เหลือเชื่อ ! แล้วก็ไปเข้าคำสอนที่ท่านบอกว่า **“หญิงนั้น ถ้าลองลามกแล้วลามกกว่าชาย”** อาตมาว่า ผู้ชายยังไม่กล้าทำเลยท่าแบบนั้น ถึงทำก็ทำแป๊บเดียวก็คงรู้สึกอาย แต่ผู้หญิงกลุ่มหนึ่งไม่ใช่ทั้งหมด แล้วก็กำลังนิยม

ค่าตัวมันจะยังไง ! เห็นมีเด็กเคยมาทำงานที่วัด พอตอนหลังเข้าไปอยู่เป็นหางเครื่องได้ดิ้นท่านั้นแล้ว เขาให้คืนหนึ่งตั้ง 500-600 บาท ก็เลยไม่ทำงานแล้วไปฝึกทำท่านกนั่น ก็เลยกลายเป็นเรื่องตกต่ำสุดขีดเลยเรื่องลามก

พอลามก...มาก ๆ นี่ ทั้งภาพลามก สื่อลามก มันก็ไปกระตุ้นอารมณ์ เด็กที่ไม่เคยรู้จักลามก ก็เริ่มลามกทางเพศทางกามารมณ์ ก็เป็นเหตุให้มีแม่วัยใส แม่อะไรอายุ 9 ขวบ 10 ขวบ

นี่ก็เกิดหายนะธรรม คือ ความรู้สึกใฝ่ต่ำมันแรง เพราะภาพมันยั่ว สื่อมันยั่ว การแสดงมันยั่ว มันไม่เป็นมหรสพทางจิตวิญญาณแล้ว มันเป็นมหรสพของกิเลส ผีเปรต

หลวงพ่อพุทธทาสท่านเคยใช้คำว่า **“พวกโสเภณีทางวิญญาณ”** คือ **ยังไม่ได้ขายตัวก็จริง แต่ยางอายมันหมดแล้ว มันขายเนื้อหนัง ขาย**

ท่าเต้น แบบนั้นมันเป็นท่าเต้นของการร่วมประเวณี...ชัด ๆ

นั่นก็คือ **นักค้าประเวณี โสเภณีทางวิญญาณระบาด โรคโสเภณีทางวิญญาณระบาด อยากขายเนื้อหนังจนเขามีการต้านนักร้องบางคน ที่ดังขึ้นมาเพราะท่าเต้นกับขายเนื้อหนัง**

นี่สุดขีดเลย ถ้าถามว่า ที่มันต่ำสุดขีด ก็คืออันนี้

แต่ที่เขาหันมาดี **เราก็ดูมันก็มีมากนะ...บวชเณรภาคฤดูร้อน เด็กผู้หญิงไปเข้าค่ายอบรมจริยธรรม กลับมาดีงาม ใฝ่ดีใฝ่งาม ถือศีลกินเจ**

แล้วถามว่า วัยรุ่นมีไหมพวกนี้ ? **"มี"** เมื่อก่อนไม่เคยมีซะด้วยซ้ำไป แล้วมีก็ไม่มาก แต่ที่มีปฏิบัติกันมากนี่เพราะมีกิจกรรมสื่ออะไรต่าง ๆ เขาก็จัด

เดี๋ยวนี้คนฟังเทศน์ฟังธรรมจะกี่กัณฑ์ก็ได้ เช้ามืดก็มี ดึกก็มี กลางวันก็มี หลวงพี่ หลวงพ่อ เจ้าคุณทั้งหลายออกกัน สับเปลี่ยนเวียนกันไป ใครที่ใฝ่รู้ก็รู้มากขึ้น ถ้าใครที่มีวัฒนธรรมใฝ่รู้แล้ว ยุคนี้จะรู้ได้มากขึ้น

อาตมา...ตอนเด็ก ๆ ได้แต่ฟังพระกิตติวุฑฺโฒ (กิติศักดิ์ เจริญสถาพร) ทางวิทยุวัดมหาธาตุฯ นิด ๆ หนึ่ง อยากจะฟังก็หมดเวลาซะแล้ว เพราะเราต้องไปทำงาน เดี๋ยวนี้ดึกดื่นเปิดมาเจอแล้ว ได้แล้วหลักนั้นหลักนี้ พระสูตรนั้นพระสูตรนี้ก็ได้แล้ว.

4. หลวงพ่อคิดว่า...บทบาทพระสงฆ์กับการเมืองในปัจจุบัน พระสงฆ์ควรวางตัวอย่างไร ให้สมกับคำว่า "เป็นทาสรับใช้ของพระพุทธเจ้า" ที่มีหน้าที่หลัก "ศึกษา ปฏิบัติ เผยแผ่" หรือ "เผยแผ่ สงเคราะห์ พัฒนา"

ก็ตอนนี้นี่รู้สึกคำว่า **"พระกับการเมือง"** ผสมกับการเมือง บางองค์บางท่านค่อนข้างจะเลยเถิด เลยเถิดก็คือ เตลิดออกนอกวัดนอกวา นอกกฎกติกาของคณะสงฆ์

ไม่เคยมียุคไหนที่พระสงฆ์รุ่นลูกหลานเถียงรุ่นระดับสมเด็จฯ อย่างชนิดที่ไม่ได้เกรงไม่ได้เคารพอะไรกัน น่าจะถึงวาระที่เรียกว่า ***ความเคารพ นบนอบ "ภาวอภิวา"*** *ที่จะให้พร "บุคคลผู้มีปกติอภิวาท ย่อมเป็นมงคลเป็นพร" แต่คนที่แข็งกระด้างก้าวร้าว พระผู้ใหญ่เตือนก็บอก* ***"ทำไม ! ไม่เตือนอีกฝ่ายหนึ่ง"*** *อะไรทำนองนี้ก็เกิดขึ้น*

เสียดายเอาเวลาไปพัฒนาอะไรซะดีกว่า

เดี๋ยวนี้อาตมาได้บทเรียน มีคนเขาถามว่าสันติฯ (สำนักสันติอโศก) เขาก็ออกไป

หลวงปู่ฯ (หลวงปู่พุทธะอิสระ) ท่านก็ออกไป

แล้วพระพยอมทำไม ! เงียบ ? (ไม่ใช่เงียบ) ได้บทเรียนแล้ว

พวกที่เขาพึ่งกำลังไปเรียน เขากำลังเรียนต่ออาตมามันจบแล้วได้รับบทเรียนมาแล้ว รู้รสชาติแล้วว่า โดนด่า...ขนาดไหน !

สังคมไทย ถ้าเป็นผู้พิพากษา เขาเรียกว่า **"โทษนิดเดียว...ก็ประหาร"**

พระที่ไปอยู่ในม็อบ ที่จริงก็ยังไม่ได้ขาดจากความเป็นพระ ศีลก็ยังไม่ได้วิบัติมากมาย แต่ทิฐิความคิดเห็นนี่ มันอาจจะเลยเถิด

แต่ไม่รู้จะหมดความเป็นสมณหรือไม่ ? ถ้าท่านมีสมณสัญญาอยู่บ้าง ก็น่าจะยังไม่หมดนะ แต่ว่า สมณสัญญา มันหรี่ลดลงขนาดไหน คือ ความหมายรู้ว่า **"ตัวเองเป็นพระ"** มันลดไปขนาดไหน

อาตมามองดูว่า การเข้าไปข้องเกี่ยว โดยหวังจะไปเตือน ก็มีโอกาสดี อาตมายังนึกชื่นชมหลวงปู่พุทธะอิสระ ที่คอยเตือนคุณสุเทพว่า **"อย่าลำพองอะไรทำนองนี้"** ก็ถ้าไปเตือนก็น่าจะดี เตือนให้คนอยู่ในความสงบ ถ้ามองในแง่ดี มันก็พอมี แต่ถ้าให้เข้าไปแล้วไปด่าอีกฝ่ายหนึ่ง ไปช่วยฝ่ายค้านด่ารัฐบาล ก็ได้ศัตรู (งานเข้า)

อันนี้เป็นเรื่องที่แต่ละองค์แต่ละท่านต้องหาประสบการณ์เอาเองเถิด อาตมามีประสบการณ์แล้ว ทั้ง ๆ ที่ปรารถนาดีว่า อยากให้เขาเข้ามาชุมนุมในวัด ไม่ปิดกั้นถนนหนทาง แต่แล้วนั่นแหละกลายเป็นเรื่องว่า เราทำไม่ครบ จะทำให้ครบเหตุการณ์ก็เกิดขึ้นเสียก่อน ถ้าได้มาทุกสีละก็จบ...

จริง ๆ เมื่อก่อนก็ทำ เคยเชิญท่านสมัคร ท่านอภิสิทธิ์มาที่วัด มาดีเบตกัน หรือมาแสดงความคิดเห็นกัน เพื่อจะหาทางออกให้บ้านให้เมือง

แต่นั่นแหละ ตอนที่เราจัดแบบมาสองฝ่ายไม่ค่อยมีปัญหา แต่ถ้าฝ่ายหนึ่งมาอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้มามีปัญหา ทั้ง ๆ ที่เราก็ติดต่ออีกฝ่ายหนึ่งว่า อยากจะให้อีกฝ่ายหนึ่งมาด้วย แต่ว่าเหตุการณ์เกิดปฏิวัติเกิดอะไรเสียก่อน แล้วเขาก็ด่าซะเร็วไป หาว่า เราเข้าอีกข้างหนึ่ง ก็เลยเสียโอกาส ทำให้ถูกเกลียด ถูกชัง

เพราะฉะนั้น ถ้าทำอะไรข้างใดข้างหนึ่ง ถ้าไม่ได้ทำให้ทั้งสองทางนี่ แล้วถ้าจำนวนคนแต่ละข้างนี่ก็มีประชาชนมากไม่แพ้กัน คือ มันไม่ชนะกันเด็ดขาด ถ้าฝ่ายค้านค่อนบ้านค่อนเมืองไปเลย 90 เปอร์เซ็นต์รัฐบาลก็จบ หรือรัฐบาลได้ 90 เหลืออีก 10 ที่เป็นฝ่ายต้าน ก็ไม่น่าจะเดือดร้อนอะไร แต่ถ้านี่มัน 50 : 50 กันอยู่อย่างนี้

มันก็เลยไม่มีคำว่า **"สะเด็ดน้ำ"** แพ้ก็ไม่สะเด็ดน้ำ ชนะก็ไม่สะเด็ดน้ำก็เลยกลายเป็นเรื่องแย่ไป.

5. ในมุมมองหลวงพ่อคาดว่า...สถานการณ์เศรษฐกิจในประเทศไทยปัจจุบัน อยู่ในภาวะตกต่ำสุดขีด ปานกลาง หรือไม่ได้รับผลกระทบ ?

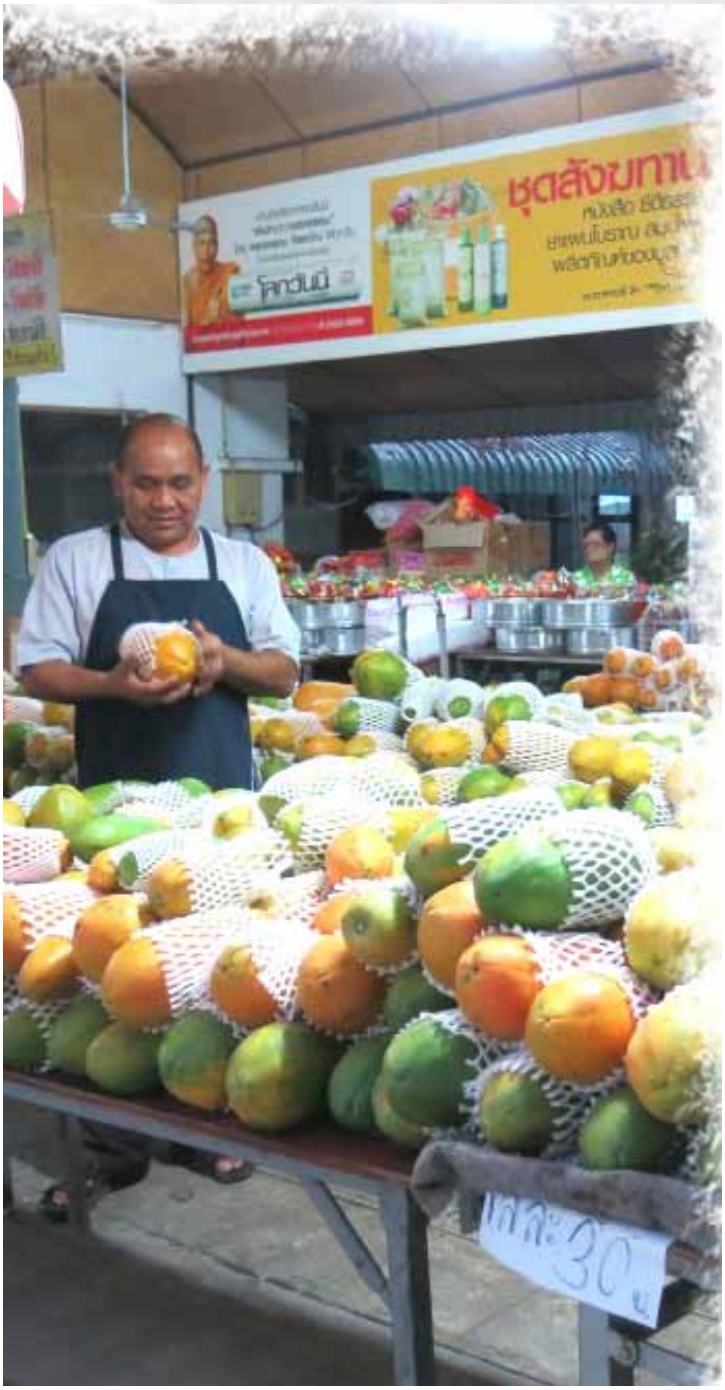

ข้อสุดท้ายนี้ **ต้องยกไว้สำหรับคนที่ฉกฉวยเอาประโยชน์จากสถานการณ์...มี มันมีคนที่ได้รับประโยชน์**

คนไปขายของกับม็อบเขาก็บอกขายดี

คนที่ถูกม็อบปิดเคยขายในกระทรวงขายไม่ได้ เขาก็กระทบหนัก

ฉะนั้น **ปานกลาง หรือสุดขีด นี่มันก็ขึ้นอยู่ที่ว่า ใครไปอยู่ตรงจังหวะไหน ใคร ไปอยู่ข้างไหน ถ้าเราดูนี่ พอไปเข้าข้าง แล้วตัวเองทำธุรกิจ**

ตัวอย่างน้ำดื่มแอลกอฮอล์อะไรก็ตามอย่างที่เป็นข่าว เชื่อว่าผลกระทบแน่นอน เพราะว่ามีคนซื้อน้ำยี่ห้อนั้นไปล้างเท้า เพราะความแค้น ความเกลียด เพราะความเกลียด ความแค้นนี่ก็ทำให้ไม่ซื้อสินค้าของฝ่ายที่ตรงกันข้ามกับตัว

คนเราถ้าผลิตอะไรออกมาขายไม่ได้ทั่วประเทศ เพราะถูกเกลียดชังซะ

ครึ่งประเทศก็จบ ยิ่งกว่าปานกลางก็ได้ เขาคงจะตกต่ำสุดขีดเลย

แต่ว่าถ้าคนที่ยังประคองตัวได้ มีโอกาสเอื้อเฟื้อให้ อย่างที่วัดอาตมานี่ถามว่า กระทบไหม ?

ส่วนตัวก็ยังกระทบเลย...รับนิมนต์จะไปเทศน์กระทรวงพาณิชย์ มานิมนต์สองเที่ยวไม่ได้เทศน์สักเที่ยว พอจะไปเทศน์ อ้าว ! เขาก็บอก "ม็อบมาอีกแล้ว"

แล้วที่กระทรวงพาณิชย์นี่ พวกเด็กที่อยู่กับเราเป็นจำนวนพันคน จำนวนหนึ่งก็ต้องเอาของที่ผลิต ที่สร้าง ที่ปลูก ที่ทำเอาไปขาย แล้วขายที่กระทรวงพาณิชย์ก็ขายดีทุกครั้ง แต่นี่ไม่ได้ไปเลย...ของก็เน่า ของที่เตรียมไว้ก็เน่า ก็เสีย มันต้องมีทั้งนั้นแหละ

แต่ว่าเราก็โชคดีเหมือนกันแหละ เรามีหลายที่ หลายสาขา ก็พอจะอุ้มสมกันไป สาขานี้แย่ สาขาโน้นก็ช่วยมา ไม่เช่นนั้นก็คงกระทบแบบแทบจะต้องปิดโครงการ ไม่รับช่วยใครแล้ว แต่นี่ยังช่วยได้

"เรากำลังทะเลาะกับเศรษฐกิจ หรือทะเลาะกับคน"

ก็เคยบอกว่า เคยประกาศไปว่า ถ้าช่วงม็อบเขาปิดกั้น แล้วค้าขายอะไรไม่ได้ ก็อย่าพึ่งฆ่าตัวตายมาอยู่ที่วัดก่อน พอได้กินข้าว 3 มื้อ มีที่นอน จ่ายให้ใช้วันละ 100-200 บาทได้ ถ้าช่วยทำงาน ก็น่าจะพอประทัง พอเหตุการณ์มันสงบ ก็ไปสู้กับชีวิตใหม่ ไม่ใช่ชิงฆ่าตัวตายซะก่อน

“ถ้าเศรษฐกิจตัวเองทรุด ธุรกิจตัวเองพัง” จะถามว่า จะอยู่เย็นเป็นสุข ได้ยังไง ?

ถ้าถามว่า คนที่อยู่ในกลุ่มการท่องเที่ยว กระทบมันก็กระทบเป็นจุด เป็นที่ อาตมาทราบข่าวว่าตอนไป เชียงใหม่ (อ้าว ! คนไม่กล้าอยู่กรุงเทพฯ) พอมาลงเครื่องบินก็ต่อไปนู่นเลยไปเชียงใหม่ (อ้าว ! เชียงใหม่ กลับมีรายได้ดี)

ในเรื่องกระทบนี่ ก็แล้วแต่จุดแต่ที่ แต่ถ้าภาพรวมแน่นอน กระทบแน่นอน ดูจีดีพี ดูที่ความเจริญเติบโต เราควรจะไปถึง 4 ถึง 3 ถึง 5 จะลดลงมาเหลือ 2 เหลือ 3 นี่มันก็ชัดแล้วภาพรวม

แต่ว่าต้องดูให้รอบด้านมี **โยนิโสมนสิการ** อย่าไปบอกว่า **“มันสุดขีด”** อย่าไปบอกว่า **“ปานกลาง”** อย่าบอกว่า **“ไม่กระทบเลย”** มันต้องแต่ละจุด แต่ละที่ เขาเรียกว่ามีธรรมสัจจะ ต้องเฉพาะที่ เฉพาะภาค เฉพาะกลุ่ม เฉพาะคน ที่ไปอยู่ตรงไหน ถ้าอยู่ตรงจุดที่เขากำลังจะรบกันก็แน่นอน...กระทบ แต่ถ้าอยู่ตรงจุดที่มันไม่กระเทือนกระทบ มันก็ไปรอด

เศรษฐกิจยังไงก็ต้องอยู่ในสภาพทรุดจนได้ ถ้าลงยังเยิ่นเย้อไม่หยุด บางทีแตกหักบาดเจ็บล้มตายสักจำนวนหนึ่งแล้วมันหยุดได้ มันดีกว่า... ค่อย ๆ ตายทีละคนสองคน แล้วก็ไม่ค่อยได้หยุดกันเลย

นี่มันก็ลำบากเหมือนกันนะ **“ระหว่างเศรษฐกิจกับชีวิตคน”**

อาตมาเคยโดนด่าว่า **“สัตว์เศรษฐกิจ”** เวลาเขาทะเลาะกันพอเตือน เขานี่ **“เรากำลังทะเลาะกับเศรษฐกิจ หรือทะเลาะกับคน”** ทะเลาะกันอย่างนี้เศรษฐกิจแย่แล้ว

ก็โดนด่าหาว่า **“เป็นสัตว์เศรษฐกิจไป”** แต่คนทุกคนนี่ รู้สึกอยู่กับตัวเองว่า **“ถ้าเศรษฐกิจตัวเองทรุด ธุรกิจตัวเองพัง”** จะถามว่า **จะอยู่เย็นเป็นสุข ได้ยังไง ?**

6. ปรากฏการณ์ทางสังคม โดยเฉพาะความขัดแย้งทางการเมืองที่มีอยู่และที่ผิดครรลองคลองธรรมหรือเป็นมิจฉาทิฐิ เป็นความผิดที่ไม่เคยมีมาก่อน หลวงพ่อ...มีแนวทางแนะนำได้อย่างไร ?

"มิจฉาทิฐิ" ที่เห็นชัด ที่เห็นวิปริตที่สุด คือ **หลวงพ่อพุทธทาสท่านสอนธรรมว่า การทำงาน คือ การประพฤติธรรม**...จู่ ๆ ก็มีความขัดแย้ง ไปกดดันไม่ให้ทำงานกัน ให้ข้าราชการหยุดทำงาน 3 วัน 7 วัน ให้โรงเรียนไม่สอนไม่เรียน แต่ดีโชคดีนิดหนึ่งไม่ได้สั่งให้ไฟฟ้า ประปาหยุด

แน่นอนด้านสังคมที่มันวิปริต ไม่เห็นว่างานเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำทุกวัน

พระพุทธเจ้าตรัสว่า "จงทำงานให้คุ้มกับอาหารที่กินเข้าไปทุกวัน"

สั่งเขาหยุดงาน เขาก็ต้องกิน ลูกเต้าเขาต้องกินต้องใช้ หยุดโดยไม่ต้องกิน มันก็หยุดได้ แล้วก็เห็นกันนี่ ม็อบที่สั่งให้เขาหยุดก็ต้องเดิน...ถือกระสอบ ถือถุงหารายได้ ถ้าไม่มีรายได้ ไม่มีท่อน้ำเลี้ยง ไม่มีคนบริจาค อยู่ได้ไง ?

แล้วที่สังเวชใจที่สุดก็คือ ข้าราชการกรมสรรพากรคนหนึ่งไปทำงานแล้วถูกจับขึ้นรถแห่ประจาน ใครดูคลิปแล้วก็ดูข่าวก็คงน่าเศร้า

ผอ.กศน. แหม ! น่าสงสารที่สุด อาจารย์ที่ อ.หลังสวน ถูกกระชากไมค์ ถูกด่าว่า การสอนการเรียนเป็นการไม่รักชาติ

นี่ต้องถือว่า...ด้านสังคมที่เกิดเหตุการณ์อย่างนี้นี่ ต้องถือว่าแย่ที่สุดเลย แย่สุด ๆ ความวิปริตเห็นผิดทำไมเกิดได้ขนาดนี้ มันเกิดได้ถึงขนาดว่าอยากให้องค์กรของตัวเองพังไปเลย ถ้าหากว่า เราดูอย่างที่ว่าพนักงานธนาคารโห่ไล่คนเอาเงินมาฝากธนาคารเป่านกหวีดไล่ ประหลาดที่สุด คงเป็นครั้งแรกในประเทศไทย.

คนไม่มีการหางานหาเงิน เลี้ยงตัวครอบครัว เลี้ยงปากเลี้ยงท้อง จะไปหยุดกันหมด มันเป็นไปไม่ได้นี่ คือ **การผิดครรลองคลองธรรมซึ่งไม่เคยมีมาก่อน**

การสั่งให้หยุดงานเป็นเรื่องที่ถือว่าแย่ที่สุด เท่าที่เคยมีมา สั่งให้คนอื่นหยุด แต่ตัวเองแอบดอดไปทำอะไรต่ออะไร ตรงกันข้ามกับที่สั่ง ที่ไปบังคับเขา

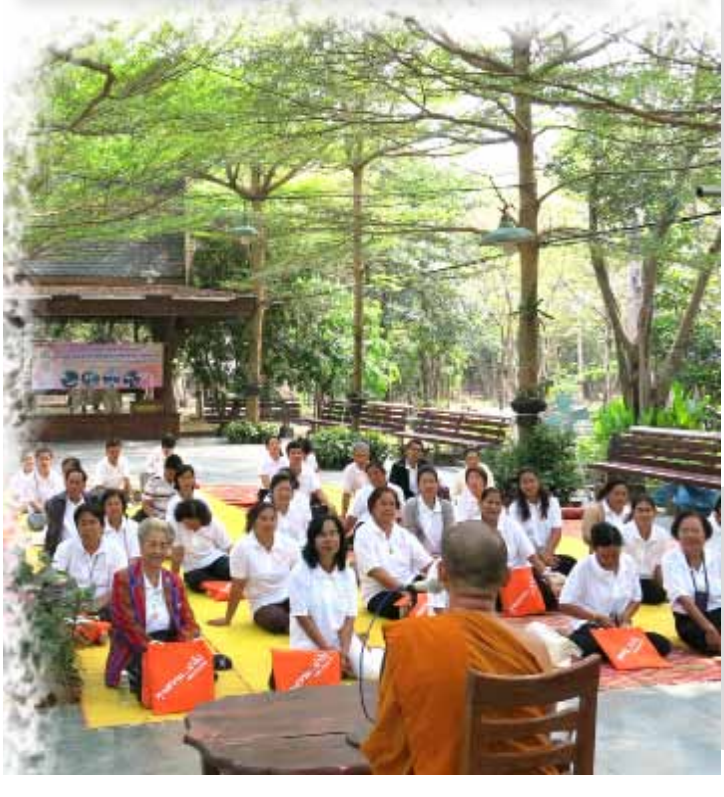

7 • ในปีที่ผ่านมา....มูลนิธิสวนแก้ว ได้ดำเนินการโครงการอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ตลอดถึงได้พัฒนาสร้างความเจริญให้กับมูลนิธิฯ ในเรื่องใดบ้าง ?

ถ้ามูลนิธิฯ **มีหลักเผยแผ่ ก็ถือว่าเผยแผ่** ก็ทำมาได้สร้างห้องปฏิบัติธรรม ที่พักของคนมาปฏิบัติธรรมซึ่งวัดนี้ไม่เคยได้ทำมาก่อน เคยต้องอยู่กันลำบากที่อยู่ที่นอนคับแคบ แต่บัดนี้ทั้งสะดวกสบายมีห้องน้ำติดอยู่ในห้องแต่ละห้อง แล้วยังติดแอร์ให้อีก พัดลมให้อีก เรียกว่า **งานเผยแผ่**

การพิมพ์หนังสือ การอัดซีดีแจกการเทศน์การสอนการอบรม ถึงแม้จะลดไปบ้าง แต่ก็ยังถือว่ามาก ยังได้ออกทีวีออกวิทยุ เขียนหนังสือพิมพ์ ในเรื่องของธรรมะยังไม่ได้หยุดเลย

ส่วนด้านการขยายความเข้มแข็งมั่นคง ความเจริญของมูลนิธิฯ ที่น่าปลื้มใจที่สุด ก็คือการได้ซื้อที่ดินเพิ่มขึ้น ปลูกต้นไม้เพิ่มขึ้น ไปดูต้นพยุงที่ใครเขาบอกว่า ปลูกยาก...โตช้า ๆ เดี๋ยวนี้นั่งปลื้มใจเลย มันโตไว โตเร็ว แล้วงามแตกใบพรึบพรับ ดูแล้วก็นั่งปลื้มกับความเจริญงอกงามของมูลนิธิฯ ในด้านพัฒนาเผยแผ่สงเคราะห์

คนที่เคยสงเคราะห์เลี้ยงไว้ค่าแรงก็เพิ่ม โบนัสก็เพิ่ม ความสะดวกสบาย ร่ำรวย มั่งมี ศรีสุข ที่กินอยู่กันมาตั้งแต่ต้น ทำกันมาร่วมกันมาตั้งแต่ต้น

บัดนี้กินอิ่มนอนอุ่น แล้วไม่ต้องนั่งวิตกกังวลว่า ชีวิตจะไม่มั่นคงเพราะมูลนิธิฯ ก็เหมือนกับหลักทรัพย์ค้ำประกัน เหมือนมีประกันแล้ว เพราะว่ามูลนิธิฯ มีที่ดิน ก็เหมือนน้ำซึมบ่อทรายไหลมาหล่อเลี้ยงเป็นเงินเป็นทอง ขายข้าวขายของขายผลหมากรากไม้ หรือเอามาแปรรูปเอามากินมาใช้ อันนี้สบายมาก ทำได้ดี...มาก ๆ ไปเดินดูต้นไม้มะม่วงที่ปลูกถึงแม้จะโดนน้ำท่วม แต่ก็ โอ้โฮ ! สุดยอดที่น้ำท่วมผ่านไปแล้วสวนไผ่ สวนผลหมากรากไม้กล้วย อ้อยก็มีไม่ขาด หน่อไม้ก็มีไม่ขาด

เอาละที่ผลกระทบมันก็มียอดรายได้ช่วงที่มันวิกฤตกันนี่ ก็หายไป 10 ล้านเหมือนกัน แต่ถือว่าที่อื่นเขาแย่กว่าเราหลายเท่า หายไป 10 ล้าน แต่อาจจะเป็นเพราะเราไปแจกจ่ายทำบุญทำทานช่วยเหลือมากไป หรือเปล่าก็ยังไม่แน่ ยังไม่ได้สำรวจ

แต่ว่าที่ชัดเจนพืชผักผลหมากรากไม้สมบูรณ์มากขึ้น ทุเรียนเริ่มไปมี ตามสาขามากขึ้น ก็ทำให้บางสาขารุดหน้า เจริญอาจจะมีบางสาขายังทรง ยังทรุด ฉุดไม่ขึ้นบ้าง เพราะสถานการณ์ทางการเมือง มันไม่นิ่งนี่แหละ ก็ทำให้ยังระส่ำระสายอยู่

เอาละแต่มูลนิธิฯ ต้องถือว่าเข้มแข็งมากในฐานะที่เป็นองค์กรช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ก็มีสมาชิกเป็น...พัน ๆ อยู่กับเรา แล้วยังขยายไปช่วยรอบด้านอีก.

8. ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา...มูลนิธิสวนแก้ว ในฐานะเป็นองค์กรที่ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม มีสมาชิกอยู่จำนวนมาก กับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทางมูลนิธิฯ ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจมากน้อยเพียงใด ?

ปัญหาที่เกิดที่มูลนิธิฯ กระทบเรื่องเศรษฐกิจนั้นไม่มากเท่าไร หายไป 10 ล้าน เคยได้ 100 กว่าล้านมัน มันก็หายไป 10 กว่าล้านอย่างนี้ ก็ถือว่าไม่ได้หนักหนาสาหัสอะไร **เพราะเราเอาความสุขดีกว่าเอาตัวเลข**

ถามว่า **คนในมูลนิธิฯ ที่อยู่ไม่เป็นสุขก็นอกจากคนที่ทำงานแล้วชอบทำงอน ส่วนคนที่ทำงานโดยไม่มีความทุกข์ เขาก็สุขสบาย กับขมีขมันตื่นแต่เช้ามาช่วยงาน อยากให้รายได้มูลนิธิฯ เพิ่ม เข้มแข็ง ก็พอ มูลนิธิฯ เข้มแข็งประเทศชาติก็เข้มแข็ง**

เพราะอะไร ? เขาก็เก็บภาษีมูลนิธิฯ ทั้งภาษีท้องถิ่น อบต. ก็เก็บ ส่วนกลางก็เก็บ ก็ไม่เป็นไร เพราะถือว่า **ได้ทำประโยชน์ให้บ้านให้เมือง ไม่เช่นนั้นก็ไม่มีภาษี ก็ไม่รู้จะไปทำถนนหนทางสาธารณูปโภคที่ไหนกัน...จะเอาเงินที่ไหนมาก็ข้อนี้แหละใครทำให้รายได้เกิดขึ้น** ก็ต้องเสียภาษี แล้วเราก็ต้องถือว่า ดีด้วยเกิดเป็นคนไม่มีเงินเข้ารัฐ ไม่มีราชพลีสละเพื่อพระราชา เพื่อผู้นำประเทศได้เอาไปพัฒนาประเทศ ถ้าคิดแต่ในทางดีก็ดีไป ไม่ต้องมานั่งน้อยใจว่า **"ถูกเก็บ"** เพราะว่า...นี่เป็นการบริจาคแบ่งปันก็แล้วกัน.

9. ในโลกโซเชียลมีเดีย (Social Media) หลายเว็บไซต์ได้ลงข้อความโจมตีหลวงพ่อว่า "พระพยอมเป็นพระปลอม พระเทียม ส่วนหลวงปู่พุทธอิสระเป็นพระแท้ หลวงพ่อ... มีความรู้สึกอย่างไร ที่มีคนหาว่าเราเป็นพระปลอม...?

มีคนลงคลิป แล้วก็มีเด็กคนหนึ่ง วิ่งมาบอก **หลวงพ่อ ๆ ในคลิป เขาบอกหลวงพ่อเป็นพระปลอม พระไม่แท้ แต่หลวงปู่พุทธอิสระนี่ พระแท้ พระจริง**

เราก็ว่า **"เออ ! มันจริงของคนที่ชอบ มันปลอมสำหรับคนที่ชัง"** เพราะฉะนั้น เราปลอมหรือไม่ปลอม เราย่อมรู้ตัวเราได้เองดีกว่า ส่วนคนที่เขาว่า **"เราปลอม"** เพราะมันไม่ได้เป็นไปตามปากตามอารมณ์เขาด่าเราเป็นสัตว์ แต่เราก็ไม่ได้เป็นสัตว์ตามปากตามอารมณ์เขา นอกจากจะเลวของตัวเราเองเลวกว่าสัตว์ มันก็อาจจะเลวกว่าสัตว์ก็เป็นได้ ถ้าเราเผลอ !

เพราะฉะนั้น เราย่อมรู้ตัวเราเอง ส่วนใครที่จะเป็นจริงเป็นแท้ ถ้าคนเขาชอบซะอย่างไปทำอะไรที่คนเขารับไม่ได้ก็ตั้งเยอะ แต่พวกคนที่เขาชอบ เขารับได้

เขาก็ชื่นชมยกย่องของเขา อย่าว่าแต่พระ "คน" ไปดูอย่างคุณสุเทพ เทือกสุบรรณ (กำนันสุเทพ) คนที่ชื่นชอบก็ไม่ใช่น้อยนะ

อาตมาเจอคน คนแก่แล้ว มาจากยะลาบอกพึ่งมาถึงเมื่อกี้นี้ บอกเอาพระเครื่องมา

ให้คุณสุเทพกลัวว่า เขาจะโดนสไนเปอร์อุตส่าห์เอาพระที่เก็บไว้อย่างดีเลย... ให้ แกก็บอกว่า คนอย่างคุณสุเทพนี่หาไม่ได้แล้ว หาได้ยากนักที่เสียสละ "รักชาติ รักบ้าน รักเมือง" นี่แหละคนที่ชื่นชอบก็จะบอกอย่างนี้

แต่คนที่ไม่ชอบก็จะอ้างสปก.4-01 เขาแพงอะไรก็ว่ากัน โรงพักสร้างไม่เสร็จ ซึ่งคนที่รู้สึกชื่นชอบก็มี คนที่รู้สึกรับไม่ได้ก็มี ไม่เชื่อ ไม่ชอบด่าแช่งก็มี ชื่นชอบเอาของมาช่วยก็มี ในโลกใบนี้ อย่ามานั่งเก็บประเด็น จากเว็บ จากอะไรจากคลิป จากอะไร แล้วมานั่งตรอมใจเสียใจเป็นทุกข์ อย่าลืมคาถาว่า **"กูไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นทุกข์โว๊ย !"** กับไอ้คลิปอะไรพวกนี้ถ่มใส่มันซะเลย ตะเพิดใส่มันซะบ้าง จะได้ไม่ต้องรับมาเป็นทุกข์เป็นร้อน

"ปลอมหรือจริง" ไม่ได้อยู่ที่ความรู้สึกข้างนอก เราขาดจากความเป็นพระหรือไม่ขาด เราจริงหรือไม่จริง มีคนเขารักเห็นอยู่ก็มี ไม่เห็นแต่เรารู้เห็นของเรา เราแอบภูมิใจของเราก็ได้ ไม่ต้องไปเอาคำที่เขานั่นมาเอาไปแอบซ่อนไว้ข้างในให้เป็นทุกข์ให้โง่ ! ก็ไม่มีปัญหา จะด่าอีกเท่าไหร่ จะว่าปลอมหรือไม่ปลอม

อาตมาก็โดนหนักกว่านี้อีก มีพันเอกด่าว่า สัตว์สารพัด พออาตมาถามว่า **อาตมาขาดจากความเป็นพระที่คุณด่าด้วยสาเหตุอะไร ?** (จะเป็นข้อเสพเมถุน ฆ่าคน ลักทรัพย์ อวดอุตริ) ไหนข้อไหนโยม ใน 4 ข้อ ?

เขาบอก **"ข้อที่ 5 โว๊ย !" ก็ถามว่า เรื่องอะไรข้อที่ 5 ? "กูเกลียดมึงน่ะ"** อ๋อ ! ปาราชิกของพันเอกด้วยนะ เพิ่มมาอีกข้อ หนักกว่านี้ยังเจอมาแล้ว ในเรื่องจิ๊บจ๊อยพรรณนี้ ก็ขอให้คนที่เขาคิดอย่างนั้นเขาเป็นสุขกับการที่เขานับถือหลวงปู่เขา เราก็เป็นสุขจากคนที่เรานับถือของเรา ก็พอแล้ว แบ่งกันบ้าง อย่าไปรวบเอาคนมาไว้ที่เราดีหมด ศรัทธาเราคนเดียวหมด

โอ้โฮ ! ตอนศรัทธามากไม่ได้เรื่องเลย นึกถึงตอนที่ไม่ได้ศรัทธา ถูกเกลียดถูกชังนี่ ไม่มีใครมานิมนต์ โอ้โฮ้ ! อยู่วัดสบาย ปลูกต้นไม้ เดินจงกรมออกกำลัง พอถูกนิมนต์ทุกวัน ๆ เอาอีกแล้ว เริ่มจะมาขาขึ้นอีกแล้ว เลยขาแกว่งไม่ต้องได้หยุด ได้หลับ ได้นอนขึ้นเหนือ ลงใต้ไปนู่นไปนี่ วันหนึ่งสามสี่งาน สู้อยู่แบบคนเสื่อมบ้างก็ดี แต่เสื่อม **"อย่าเสื่อม ! เพราะเราทำเสื่อม"** เสื่อมเพราะเขาเข้าใจผิด อันนี้ไม่มีปัญหาแน่นอน เจริญพร.

10. หลวงพ่อคิดว่า...การทะเลาะกันของคนเห็นต่างมีผลกระทบต่อการแก้ไขปัญหาภัยพิบัติในตอนนี้ หรือไม่ และมีแนวทางแก้ไขอย่างไรบ้าง ?

คนเราจะมัวทะเลาะกันทำไม !

ภัยธรรมชาติมันจะหาเรื่องทะเลาะกับเราอยู่เรื่อย เดี๋ยวน้ำมาท่วมจม ประเดี๋ยวแล้งอีกแล้ว น้ำทะเลหนุนเค็มขึ้นมาถึงเมืองนนท์ถึงปทุม ฯ มันน่ากลัวไหมนี่สู้กับธรรมชาติก็จะตาย ดันมานั่งทะเลาะกันกัดกัน ทุกวี่ทุกวัน ให้ภัยธรรมชาติมันเย้ยหยัน เงินที่จะมาป้องกันน้ำท่วมก็คงจะไปไม่ได้เท่าไร ! แล้วจะมาป้องกันน้ำเค็ม...ก็คงไม่ได้เท่าไร ! ก็เพราะเขามัวทะเลาะกัน

นี่แหละ ! ในรอบเขาบอกว่า 100 ปี ไม่เคยมีภาวะแล้งอย่างนี้ อาตมานึกถึงแล้วก็ปลื้มใจอยู่อย่าง ที่ทำแก้มลิงไว้บานหมด ไปไม่ว่าสาขาไหน

คิดอยู่ ไม่รู้ ! ไม่มีอะไรมา มีเทพสังหลสังหรณ์อะไร แต่มามองดู มันน่าจะเก็บไว้นะ...น้ำนี่ สาขากบินทร์ก็ทำไว้หลายทด หลายฝาย หลายบ่อ หลายแก้มลิง หลายฝายแม้ว ทุกที่ สวนวัดสวนแก้ว คนเขาว่า **"ทำไมขุดหลุมขุดบ่อไว้เยอะแยะ ขุดร่องอะไรเยอะแยะ"**

ปีนี้แหละนั่งปลื้มเลย ตุนน้ำไว้เต็มที่ ไม่มีคำว่า **"ขาดแคลนตอนหน้าแล้ง"** และต่อไปก็จะท่วมของเรายาก เพราะเริ่มทำคันป้องกันไว้อย่างน่าดูเลยทีเดียว คิดว่า ธรรมชาติจะเล่นกับเราหนักขึ้นเรื่อย ๆ จะมีสตอมเสิร์ท จะมีแผ่นดินไหว จะมีอะไร ๆ มากมายมาถาโถมใส่มนุษย์และที่ทะเลาะกันไว้นี่ พอเวลาเกิดอะไรขึ้นมาเขาจะหันหน้ามาช่วยกันได้หรือเปล่า ? หรือจะทะเลาะกันตอนจมน้ำอีก ทะเลาะกันหน้าแล้งอดน้ำอีก

ก็น่าสงสารท่านนายกฯ รัฐบาลชุดนี้จริง ๆ พอเริ่มเข้ามาก็น้ำท่วม พอลาออกก็น้ำแล้ง **"ต้นเทอมเจอน้ำท่วม ปลายเทอมเจอน้ำแล้ง"** แล้วยังแถมในพวกอะไรก็ไม่รู้แล้ง น้ำใจเหลือเกินที่จะเอาสตางค์ไปช่วยชาวนาซะหน่อยก็ไม่ได้

ยังไงก็ขอให้ **"หยุดทะเลาะกันเองระหว่างคน หันมาชนกับภัยพิบัติ"** ทั้งน้ำท่วมน้ำแล้งกันดีกว่า เราจะได้พ้นภัยพิบัติ ถ้ามัวฟัดมัวกัดกัน ภัยพิบัติก็มาขย้ำคอต่ออีก

ระวังเถอะ ! มันเหมือนหมาแหม ! มันกำลังกัดกัน เจ้าตัวไหนก็ไม่รู้ กระโดดมาขย้ำคอแล้วที่น่าเกลียดที่สุด พวกหมาไล่กัดกันบนกลางถนนแล้วรถชนตายทั้งคู่เลย ก็เลยไม่รู้ใครแพ้ หาตัวแพ้ไม่ได้ เพราะมันตายทั้งคู่

เพราะฉะนั้น ใครที่มัวหาเรื่องทะเลาะกัน ทั้งตายทั้งติดคุก ก็ขออย่างเดียว ถ้ากฎหมายมันไม่เข้าห้องไอซียู ไม่ป่วย มันออกมาเดินงาน จัดการ ใครติดคุกก็ติด ใครโดนมีโทษก็โดน แต่เดี๋ยวนี้คนมีโทษบอก **"เดี๋ยวถ้าจบ ! จะเดินกลับบ้าน"** ไม่ต้องนึกโทษที่เคยได้ทำ.

11. หลวงพ่อคิดว่า..วาเลนไทน์และวาเลนธรรม ที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นสังคมวัยรุ่นอย่างไรบ้าง และการชนะ-แพ้ แบบทางโลกกับทางธรรม แตกต่างกันอย่างไร ?

ผ่านวาเลนไทน์ วาเลนธรรม คือ ทั้งวันวาเลนไทน์และวันมาฆฯ เกิดไปตรงกัน ก็มีเรื่องอะไรที่แปลก ๆ ความรักของเด็กรุ่นใหม่ ที่เขาเรียกเด็กใจแตก เป็นแม่วัยใส อายุ 9 ปี 10 ปี ไม่ถึง 20 ปี ก็มีลูกมีเหลนกันไปแล้ว ก็ต้องเรียกว่า **"อาเพศทางเพศ"** ก็ได้ ถึงแม้จะมีข่าวที่แหมไม่น่าจะเกิดลูกสาวอายุ 13 ปี ขโมยสตางค์แม่หนึ่งหมื่นจะไปหาผู้ชายที่ภาคเหนือ เพราะว่าได้คุยกันทางเว็บ ทางแชทกันไป แล้วก็เกิดชื่นชอบรักใคร่กันอย่างสุด ๆ ขึ้นมา แล้วก็พากันไป แม่ไปตามทันก็อ้อนวอนกันตั้งนานกว่าลูกจะกลับ นี่ก็เป็นความรักของทางโลกเขา

แต่ว่าที่วัดของอาตมาก็รู้สึกว่า คนที่เอาวาเลนธรรมเป็นใหญ่ เอาวาเลนไทน์เป็นเรื่องจิ๊บจ๊อยของเด็ก ๆ เขา ก็ถือว่า ปีนี้มาฆฯ ที่หายไป 2-3 ปีตั้งแต่มีเรื่องเหลือง-แดงกัน แล้วก็พึ่งกลับมาคนมากเป็นประวัติการณ์ แล้วก็มาทำบุญทำทานตักบาตรเวียนเทียนกันอย่างมากมายมหาศาล อาตมาก็ได้เทศน์ 3 กัณฑ์ เช้า-บ่าย-กลางคืน ก็ได้ทำหน้าที่ก็ยังนึกอย่างน้อยหลวงพ่อพุทธทาสท่านยังมีกัณฑ์ดึกตี 3 ตี 4 เสียดายว่าเรานี่ไม่ไหว ไปไม่ได้ คนก็คงไม่ค่อยไหวแต่เอาละก็ต้องถือว่ามีคนมาปฏิบัติธรรมกันมากพอสมควร ถือว่าเป็นสิ่งที่เกิดมาตรงกันได้

> "...ยอมแพ้คน แล้วเอาชนะกิเลส ดีกว่า ยอมแพ้กิเลส เพื่อเอาชนะคน..."

แล้วคนก็เลือกมาทางธรรมมากกว่าที่จะไปทางนู้น ก็ต้องถือว่าเป็นสิ่งที่ดี

ส่วนดี ๆ ของสื่อสารมวลชน ถ้าถามว่า การเกิดเหตุการณ์ครั้งนี้ ก็ทำให้เราโชคดีได้ดูสื่อสารมีการพูดจาเกี่ยวกับ เรื่องเถียงกันให้รู้เรื่องบ้าง แล้วก็จับคู่จับกลุ่มกันมาวิจารณ์จนกระทั่งเกิดอาจารย์วีรพัฒน์ ปริยวงศ์ เกิดเป็นดาวรุ่ง เป็นดาวเด่น เหมือนกับที่ว่าสถานการณ์สร้างวีรบุรุษ พูดได้แม่นยำต่อหลักเกณฑ์ ชัดจัดเจนต่อเหตุผล กลายเป็นบุคคลที่ดังข้ามคืน แต่ว่าคงแพ้คุณสุเทพ

แหม ! คุณสุเทพมีคนมาเหน็บเราว่า "ท่านเป็นพระสู้เทพไม่ได้"

ถามว่า **"เรื่องอะไรโยม ?"**

ท่านบิณฑบาตกี่วันถึงจะได้กระสอบหนึ่ง (ปัจจัย) แต่เทพ คือสุเทพ เขาพูดเทพอย่างเดียว เขาเดินวันเดียวได้ตั้งสอง–สามกระสอบ ถ้าเอาเงินกันละก็อาตมาก็คงยอมแพ้ แต่ถ้าเอาความสุขก็ไม่แน่เหมือนกันสามวันได้ครึ่งย่าม ๆ สิบวันได้ครึ่งย่าม แต่ทุกวันไม่มีทุกข์ ไม่วิตกกังวล ไม่มีคดี ว่าใครจะมาจับ **"กินอิ่ม นอนอุ่น"** ถึงแม้ว่าไม่มีใครทำบุญเป็นพวงเป็นแถวเป็นแบงก์ร้อยยาว ๆ แบบนี้ไม่เคยเจอ แต่ได้เจอความสุข มันน่าจะดีกว่าเจอสตางค์แล้วมีความทุกข์ มีคดี เรื่องนี้ใครจะว่าแพ้ ก็ขอบอกว่า **"แพ้"** แล้วอีกเรื่องหนึ่งพูดถึงเรื่องแพ้แล้วเวลานี้ที่เรารักกันไม่ได้ ก็เราจะเอาชนะเข้าข้างเรา แต่ข้างเดียว ทำไมไม่แบ่งปันความรักให้ฝ่ายตรงข้ามเขาบ้าง

"อย่าทำทุกวิถีทางเพื่อเอาชนะ แล้วผลักความพ่ายแพ้ไปให้อีกฝ่ายหนึ่ง กลับไปด้วยความขมขื่น"

อย่างที่เคยบอกว่า **สามีภรรยานี่ ถ้าภรรยายอมแพ้บ้าง สามียอมแพ้บ้าง เขาจะอยู่กันนาน แต่ถ้าสามีเอาความชนะไว้ที่ตัวเขาอย่างเดียว ตุ้บตั้บ ถีบถอง กดให้ภรรยาเป็นฝ่ายแพ้อยู่ตลอด สักวันก็คงต้องโดนสวนด้วยมีดด้วยปืน**

เช่นเดียวกันภรรยาจะเอาชนะไม่แบ่งปันความแพ้ ไม่แบ่งปันความชนะสลับกันบ้าง เราเคยชนะ ก็แบ่งปันความชนะให้ฝ่ายตรงข้ามกับเราบ้าง ไม่ว่าจะเป็นสามีภรรยาหรือคู่อริ แต่นี่ทุกวัน ๆ อาตมานั่งฟังมาตลอดที่เขามีม็อบกันทุกฝ่าย เขาจะพูดอยู่คำเดียวคือว่า **"เราต้องชนะ"** เราต้องชนะพูดกันไม่รู้กี่ร้อยคำ และสิ่งที่ว่า **"เราต้องชนะ"** มันจะไม่ผิดอะไรกับที่เราจะไปผูกปมแค้น เอาไว้ให้เขาเอาคืนต่อไป

นี่ก็นึกขำดี เขียนมาตั้งนานได้สตางค์สามพัน มีคนมาเห็นป้าย ๆ หนึ่งที่อาตมาเขียนไว้ที่วัดแล้วก็พูดไว้นาน เขียนมานานว่า

"ยอมแพ้คน แล้วเอาชนะกิเลส ดีกว่ายอมแพ้กิเลส เพื่อเอาชนะคน" ที่ผ่านมาไม่มีม็อบไหนเลย ที่บอก **"ยอมแพ้คน เพื่อเอาชนะกิเลส"** มีแต่จะเอาชนะทักษิณ จะเอาชนะอภิสิทธิ์ จะเอาชนะคนนั้นคนนี้ ที่เป็นฝ่ายตรงข้ามกับตน แล้วก็ไม่เคยแบ่งปันความชนะให้อีกฝ่ายบ้างเลย ผลักความแพ้ไปให้เขากอดไว้รันทดหดหู่ แล้วนึกหรือว่าเขาจะอยู่เฉย ๆ กับความพ่ายแพ้ เขาก็อาจจะเก็บเอาความพ่ายแพ้มาทำอะไร...ที่มันนอกระบบระเบียบแบบแผนการเมือง

มีเด็ก ๆ เขาพูดกัน **"เขาปล่อยให้ประชาธิปัตย์แพ้อยู่ตั้ง 20 กว่าปี"** แล้วอีกฝ่ายหนึ่งที่ชนะก็ไม่เคยแบ่งปันความชนะให้ นี่แหละจึงต้องรับกรรมกันอย่างนี้

เพราะฉะนั้น ถ้ายังไม่รู้จักแบ่งปันความชนะกัน เออ ! ดูสุนัขต่างถิ่นมันเข้าไปในถิ่นเจ้าถิ่นเขารุมจะกัดมัน มันทำนอนหงายบอกว่า **"ยอมแพ้ ๆ"** ส่วนเจ้าพวกนั้นก็ไม่ทำอะไร แค่ดม ๆ ไม่ได้กัด ไม่ได้เจ็บตัว นี่อย่านึกว่า **"แพ้ไม่มีประโยชน์นะ"** ถ้าใครเคยได้ยินคำว่า **"แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร"** ก็น่าจะลองมาคิดดู

ถ้าเอาชนะไปเรื่อย ๆ เอาชนะกันเรื่อย ๆ ไม่เคยแบ่งปันความชนะไปให้เขาบ้าง แล้วให้เขากอดความพ่ายแพ้อย่างระทมขมขื่น เขาจะไม่หยิบยื่น

อะไรมาให้เราบ้างหรือ ! ที่มันต้องตาต่อตา ฟันต่อฟัน ต้องเอาคืน อะไรกันแบบที่มันเป็นที่ผ่าน ๆ มา

เมื่อไหร่หนอ ! ความรักความเมตตาปรารถนา ให้ฝ่ายตรงข้าม เขาได้เอาชัยชนะไปปลาบปลื้ม แล้วเขาก็จะเห็นคุณค่าว่า **"เรานี่มันช่างใจกว้าง เรานี่มันช่างใจดีใจงาม"** ทั้ง ๆ ที่มีสิทธิ์จะชนะก็ทำเป็น เออ คล้าย ๆ กับแบ่งปันชัยชนะกัน ในเรื่องแบ่งปันข้าวของเงินทองนี่ มันยังเป็นเรื่องจิ๊บจ๊อยมาก เพราะมันไม่ได้เอาชนะกิเลสมากมาย เท่ากับแบ่งปันความชนะให้ฝ่ายตรงข้ามเขาบ้าง

เมื่อไรหนอ ! จะมีนักการเมืองที่รู้จักยอมแบ่งปันความชนะให้ฝ่ายตรงข้ามบ้าง

"อย่าทำทุกวิถีทางเพื่อเอาชนะ แล้วผลักความพ่ายแพ้ไปให้อีกฝ่ายหนึ่ง กลับไปด้วยความขมขื่น"

แล้วสมองคนเรานี่ เมื่อคิดไปในทางดีไม่ได้ มันก็คิดทางร้าย อาตมายังนึกเสียดายสมองดันคิดทำอนุสาวรีย์ถุงโฉนดกล้วยแขก หมดไปตั้งหลายสตางค์

ที่จริงตอนนั้นนะ มันก็นั่นแหละก็คิดอยากเอาชนะ ในพวกโรงศาลทนาย ผู้พิพากษา กรมที่ดินอะไรนี่... แต่ก็เสียผลประโยชน์ เสียสตางค์

แต่ก็ให้พวกเขาชนะไป เขาได้ที่ดินคืนไปเดือนเดียว ในกลุ่มผู้ที่ได้ไปก็ตายไปแล้ว เราก็อยู่ ไม่เห็นมัน ! มันไม่น่าจะเสียดายที่ดินไร่เดียว

แต่ว่านั่นแหละที่เขาให้สู้ ให้อุทธรณ์ ให้หาทนาย นี่แหละ ! ที่ทนายจะกินบรรลัยวายวอดก็เพราะว่า เรามันไม่รู้จักแบ่งปันความชนะจะเอาแต่ชนะเข้าตัว เอาความพ่ายแพ้ไปให้คนอื่น ให้เขาขมขื่นเจ็บแค้น เผลอ ๆ เขาก็ตาย...ไป ชนะเขา ชนะการพนัน ชนะไก่ชน ชนะชกต่อย ชนะวัวชนอะไรก็แล้วแต่ เคยมีตายไหม ? พวกชนะการพนัน นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งของเหตุการณ์ที่ผ่านมา.

ส กู๊ปพิเศษ
ข้อคิด สะเก็ดธรรม
จากหลวงพ่อพยอม

"อาเพศ" "อาถรรพ์"

ภาพ : ม็อบ กปปส. จับตัวข้าราชการสรรพากรขึ้นรถแห่ประจานทั่วเมืองสุราษฎร์ธานี เพราะไม่พอใจที่ไม่ยอมหยุดงาน
ที่มา : ข่าวสดออนไลน์ (20 มกราคม 2557)

พูดถึงเรื่องอาเพศของประเทศชาติที่เราชอบพูดกันว่า **"อาเพศ" "อาถรรพ์"** แล้วมันก็ไปสู่ความอาภัพ ยับเยินอะไรพวกนี้ เพราะมันวิปริตจากความถูกต้องดีงามเหมาะสม เห็นที่ผ่านมานี่มีความวิปริตในประเทศไทยที่เกิดมาก่อน คือ เจ้าหน้าที่ ที่ไปปฏิบัติงานแล้วต้องถูกจับแห่ประจานอย่างภาพที่เราเห็นนี้ **"จับแห่ประจานข้าราชการสรรพากรโดยแห่รอบเมืองโทษฐานไม่ยอมหยุดงาน"**

ก็ลองคิดดูเถิด ฮือฮากันเข้าไปจับตัวข้าราชการสรรพากรขึ้นรถแห่ประจานไปทั่วรอบเมือง เพราะไม่พอใจที่ไม่ยอมหยุดงาน

การหยุดงาน ถือว่าเป็นการที่ไม่อยู่ในธรรมข้อหนึ่งทีเดียว หลวงพ่อพุทธทาสซึ่งก็อยู่สุราษฎร์ธานีท่านเคยพูดไว้เสมอว่า "การทำงานคือการประพฤติธรรม" แล้วคนทำงานถูกจับแห่ประจาน แล้วการปฏิบัติงานด้วยการปฏิบัติธรรมมันจะไปกันทางไหน อย่างไร ?

ถ้าหลวงพ่ออยู่คงจะนึก เอ ! นี่ ที่เราบรรยายไว้คนทั่วไปโดยจริง ๆ แล้วไม่มีใครทำ

แต่มันคงเป็น เพราะอาเพศอาถรรพ์อะไรก็แล้วแต่ที่มันเกิดอาภัพคนทำงานต้องมาถูกจับแห่ประจาน.

ทวนกระแส

*โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) **

◉ เรื่องราวนำทาง

อยากให้รู้จัก คำว่า **"ทวนกระแส"** การทวนกระแสเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ชีวิตโดดเด่นเป็นไปได้อย่างงดงาม ปลาตายในแม่น้ำ มันจะไหล...ตามน้ำไป แต่ปลาเป็น ปลาชนิดที่แข็งแรง

อย่างปลาในญี่ปุ่นชนิดหนึ่ง (ปลาแซลมอน) มันจะวิ่งทวนกระแสน้ำ ว่ายทวนขึ้นไปวางไข่ที่บน...เหนือ ๆ น้ำ มันก็ได้ชิมได้รสชาติน้ำใหม่ และก็เพิ่มความแข็งแรง

มันต่างกว่าปลาจะตาย หรือใกล้ตาย ต้องเรียกว่า ปลากระชังก็ได้ ที่จริงมันก็โดดข้ามได้นะ กระชังมันก็ไม่สูง แต่มันเหมือนปลาตาย มันยอมอยู่ในกระชังเงียบ...ถึงเวลาเขาก็จับขาย

ต่างจากปลาที่มัน...โลดแล่นวิ่งทวนกระแสน้ำขึ้นไป...เรื่อย ๆ ปลาชนิดนี้ก็ เป็นปลาที่แข็งแรง และก็ไปวางไข่ขยายพันธุ์ได้เยอะ พวกปลากระชังไม่มีสิทธิ์เลยที่จะ...ขยายพันธุ์วางไข่ ถูกจับขายเกลี้ยงทุกรุ่น

ฉะนั้น **เรานี่เกิดมาชาติหนึ่งให้มันมีนิสัย อย่าไหลอะไรตามไปกับ...เขา ๆ กินเหล้า ติดเหล้าเราก็ต้องกิน เขาบอก "ไม่กินเข้าสังคมไม่ได้" แล้วมันมีสังคมเดียวหรือที่เราจะต้องไหลไปอยู่กับพวกมันหรือในพวกนั้น**

เราก็มีสังคมของเราที่จะอยู่กันได้ โดยไม่ต้องไปกิน ไปดื่ม ไปเที่ยวไปหมกมุ่น มันถึงได้มีสถานเริงรมย์เยอะเกินไป

---

*"ทวนกระแส" แสดงโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) เนื่องในวาระการ "ปรารภธรรมยามเช้า" แก่พระนวกะและอุบาสก อุบาสิกา ที่มาถือศีลอุโบสถ ณ ศาลาอเนกประสงค์ 50 ปี วัดสวนแก้ว วันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ.2555

แล้วสถานเริงรมย์นี่แหละ ก็คือ **"กระชัง"** ที่ขังพวกมนุษย์ไหล...ไปตามกิเลส เข้ากันเต็มกระชังแล้วไปทะเลาะกันในกระชัง ก็ย้ายจากกระชังไปเข้าคุก...เพียบ !

คนที่เข้าวัดกับคนที่เข้าเธค ผับ คลับ บาร์ ร้านเหล้า ร้านยา สถานเริงรมย์ มันก็ไปต่อยอดที่คุกตะราง

เรานี่มานั่งต่อยอดไปโน่น...ไปสู่ความเป็นอริยชน ถ้าหมดภพหมดชาติก็ก้าวเข้าไปสู่ดินแดนภูมิภพที่มันสูงกว่า ไม่เป็นทุกขภพ หรือภพที่เป็นทุกข์ทรมาน ที่มันเห็นกันได้ชัด

ทวนกระแสมีอะไร ?

แต่นี้ว่า **"การจะทวนกระแสนี่ มันต้องมีอะไร ?"** คือ สติปัญญาก็ต้องพอ ปัญญาเข้มแข็ง จิตใจเข้มแข็ง ข้อมูลความรู้ต้องแน่น พอที่จะ...(?) (ทวนกระแส) **"ปลาไม่รู้มันมีข้อมูลหรือเปล่าว่า ข้างบนมีน้ำ ต้นน้ำดี มันถึงได้วิ่ง...ขึ้นไปหา"**

เรานี่ก็ต้องมีเป้าหมายชีวิตอยู่เหมือนกันว่า ชีวิตแค่อยู่กันธรรมดา คนธรรมดาไม่พัฒนาให้ก้าวหน้า มันก็คงเป็น...มนุษย์ที่ไม่รู้จักพัฒนา ไม่ก้าวหน้า **เพราะเขาว่ามีปุถุชน และก็มีกัลยาณชน และก็มีอริยชน**

ปุถุชนนี่ คือ พวกไหลไปตามกิเลส ตามสังคม เพราะตกจมหลุมลึก ลุ่มหลงอะไรกันก็ไปกับเขา

ส่วนกัลยาณชนนี่ คือ พยายามทำตัวให้งดงาม เว้นสิ่งสกปรก บาปกรรม ชั่วร้าย ซวย เศร้า เสื่อมพวกนี้ แล้วพุ่งเข้าหา แหวกว่ายเข้าหาแสวงหาที่จะทำให้ตัวเองงดงามมากกว่าไปเปื้อนเปรอะ เลอะเทอะหมกมุ่นกับเรื่องโลกีย์มากนัก

ขยับตัวเขยิบตัวขึ้นมา...ใกล้ ๆ จะแสวงหาโลกุตระบ้าง อะไรที่มันเหนือโลก ดีกว่าในโลกปัจจุบันที่เขาเป็นกันอยู่ เราต้องเหลือบมองเหลือบคิด ให้ว่า

"เออ ! เราไปถึงตรงนั้นได้บ้างไหม"

"ขนาดปลามันยังไปเลย" แล้วเราเป็นคนไม่ใช่คนตาย มันไม่แหวกว่ายแสวงหาบ้างก็แย่ ! แล้ว ก็เป็นปลาในลอบ ในไซ ในกระชังไปหมด ไม่มีใครเขาขังเรา ไม่มีใครเอาเหยื่อมาให้เรากิน เพื่อจะโตแล้วจะเอาไปขาย

เราก็ต้องแหวกว่ายแสวงหาเพื่อชีวิตที่...ดีกว่าปุถุชนมันแย่กว่า กัลยาณชนงดงามกว่า แล้วถ้าไปถึงอริยชนหรือ อริยเจ้า อันนั้นทั้งสวยสดงดงามและหมดจด แล้วตรงนี้สุดยอดเลย

"สวยสดงดงามแล้วก็หมดจด" คือ หมดจด ก็มี สุทธิ มีความบริสุทธิ์ มีความหลุดพ้น มีทั้งวิมุตติ มีทั้งความบริสุทธิ์ ให้ชีวิตได้สดชื่น ไม่ขมขื่น ระทมตรมทุกข์ แล้วเรื่องจะทุกข์จนฆ่าตัวตาย ฆ่าคนอื่นตายระบายทุกข์ หมดปัญหาไป

อ้าว ! เล่าเรื่องเมื่อวานนี้หน่อย เมื่อวานไปเทศน์...เขาเรียก เซ็นทรัล

"...เราก็ต้องแหวกว่ายแสวงหาเพื่อชีวิตที่...ดีกว่าปุถุชนมันแย่กว่า กัลยาณชนงดงามกว่า..."

เวิลด์ (Central World) ช่วงนี้เขาเตรียมระวังกันน่าดู เพราะเราได้บรรยายเรื่องซาก แทรกเข้าไว้

แล้วคุณหญิงสุดารัตน์ เกยุรา-พันธุ์ ก็มานิมนต์ ไปในงานเรื่องซ่อมปฏิสังขรณ์สังเวชนียสถานที่เนปาล ที่อินเดีย ก็มีท่าน ว.วชิรเมธี (พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี) มีท่านสมปอง (พระมหาสมปอง ตาลปุตฺโต) มีแม่ชีศันสนีย์ พระระดับ วีไอพี (V.I.P.) หรือระดับซุปเปอร์สตาร์ (Superstar) ที่ไปเทศน์มาก่อนเรา แล้วเราเป็นองค์สุดท้าย ก็หาข้อมูลว่าเขาเทศน์เรื่องอะไรมาบ้าง

อ้าวละ ! เป็นบุญใหญ่ที่ได้ไปปฏิสังขรณ์สังเวชนียสถาน ถ้าเราไปเทศน์ตามเขาหมดเลย ยุยงคนไปห่วงแต่...ซากกันหมด

⦿ ทวนกระแสข้ามซาก

"เราต้องทวนกระแสกระโดดข้ามซากซะบ้าง" ก็ไปเทศน์โลดโผนหน่อย คนก็ฟังกันหูผึ่งตาตั้งเลย โดยเฉพาะคนที่เป็นพวกเจ้าภาพ ค่อนข้างจะเกิดปฏิกิริยาในการฟังสักหน่อย

เพราะว่า งานเขาไปอย่างนี้ แต่เราไปกระตุก ! ให้มาอีกแถบ คือ ข้ามไปกระโดดไปอีก มันก็เลย อาจจะมีคอนฟลิคท (Conflict)

คอนฟลิคทนี่อาจจะ เราอย่าไปกลัวว่า คอนฟลิคทมันอาจจะลบทั้งหมด ฟังดูสังเกตดู คนพยักหน้า มันอาจจะเป็นคอนฟลิคทที่แบบกลับมาในทาง (อุ้ย ! ทางฉลาดขึ้นนะ) ฉลาดขึ้น เข้าใจดีขึ้นไม่ใช่ต้องไหลตามเขาไปแบบ...โง่ ๆ

พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนให้เชื่อใคร...ง่าย ๆ ในกาลามสูตร แม้แต่คน

นั้นเป็นคนน่าเชื่อ เป็นพระเป็นครู ก็อย่าเชื่อดาย เชื่อง่าย

เพราะว่า...ครูบางคนก็งี่เง่าเยอะแยะไปที่สอนให้ศิษย์แก้กางเกงใน เสื้อผ้ามันก็มี ลวนลามศิษย์มันก็มี แทะโลมศิษย์มันก็มี...เผลอ ๆ เอาศิษย์เป็นเมียซะเลยยังมีเลย เออ ! ทำไมจะนอกลู่นอกทางบ้างไม่ได้

ฉะนั้น เราก็จะอย่าไปไว้ใจ เชื่อดายไปซะทั้งหมด พอเห็นเขาทำกันใหญ่ก็โอ ! เชื่อกันใหญ่เลย

แต่เมื่อคืนนี้ แหม ! มันมีบรรยากาศสวนกระแส คือ เราเทศน์ตรงนี้คอนเสิร์ต (Concert) อยู่ข้างหน้าแล้วเครื่องเสียงมันดังกว่าเรานะ โอ้ย ! ธรรมดาไปเทศน์ที่ห้าง เขาจะเปิดฟลอร์ (Floor) ใหญ่เลย ฟลอร์ใหญ่ที่ให้คนเข้าไป 5,000 นี่

อย่างเซ็นทรัลแจ้งวัฒนะ เดอะมอลล์ (The Mall) งามวงศ์วาน คน 5-6 พันแล้ว **"เงียบ...น่าเทศน์"**

แต่นี่ต้องประชันกัน แล้วเราจะ...ไม่เทศน์ ก็ไม่ได้ไปแล้ว ครั้นจะไปเทศน์ตามที่เขาเทศน์อีก ที่บรรยายมา **ไม่ได้ !** ต้องกระตุกคนให้สติปัญญามันกลับมาบ้าง ก็เลย

แต่ก็พูดพยายามประนีประนอม ไม่ใช่ไปหักล้าง ก็บอกว่า **"นี่ปลุกกระแสกันขึ้นนะ ทั้งลาว พม่าอะไร ที่เป็นประเทศพุทธนะ เขมร (กัมพูชา) ก็ โอ้ ! บริจาคช่วยกันสร้าง ทิเบตอะไรก็เอา ประเทศเขาก็ไม่ได้รวย แต่ว่าเราต้องต่อยอด"** ก็บอกเขา

"เมื่อซากซ่อมเสร็จ ก็ต้องเจาะหาแก่น หาเนื้อหาแห่งความสดใส เพราะธรรมะของพระพุทธเจ้า เป็นอมตะ ไม่มีใครบอกว่า พระธรรมะของพระองค์เหลือแต่ซาก...ไม่ใช่ !"

ถ้าใครปฏิบัติถูกตามข้อนั้นแล้ว ก็จะต้องได้รับความสดชื่น เหมือนพระองค์ยังอยู่... ใหม่ ๆ ถ้าใครเห็นธรรมเข้าใจข้อธรรม

มันมีเรื่องหนึ่งที่แปลก ! เราลองถามเขาว่า...ที่นั่งกันเต็มข้างหน้าเรานี่เผอิญคนนั่งชิดมาก เพราะฝนมันตกข้างหลัง เขาให้เราเทศน์ข้างหน้าที่ตรงถนน ก็คงจะให้ที่ฟรี ถ้าเสียสตางค์ก็คงให้ข้างใน แล้วก็จัดหลายวัน ฝนก็ตกบรรลัยเลย เต็นท์ (Tent) มันก็เล็กเวทีข้างหน้า แล้วเหลือคนฟังได้แค่เก้าอี้โยม 3 คนที่ข้างบน

เราก็ โอ้โฮ ! ต้องให้เขามาเลื่อนชิดติดข้างหน้าเลย ก็ถามเขาไปประโยคหนึ่ง **"ไหนลองเดาซิว่าพระพยอมเคยไปอินเดียไหม ? เคยไปไหว้สังเวชนียสถานไหม ?"**

เชื่อไหม ! ว่า ยกมือเกือบ 90 % เลยว่า **"เราไป"** แต่ที่จริงเราไม่ได้ไป

เราก็ทายเขาว่า **"ไม่ได้ไปเพราะอะไร ?"**

เขาก็บอก **"คงว่าห่วงงาน ห่วงคนอะไร...ต่าง ๆ"** บางคนก็บอก **"สงสัยไม่มีทุนไปบ้าง สร้างทำอะไรจนเป็นหนี้"** (ฮึ ๆ ๆ) พูดทับถมกันไป

เรานี่มีพวกทัวร์(Tour)ทัวร์อินเดียนี่โอ๊ย! นิมนต์แค่น ไม่เสียอะไรเลยไปนี่ เพราะเขารู้ว่า เที่ยวนี้พระพยอมไป เขาก็เอาไปโปรโมท (Promote)ได้ ก็มีคนอยากไป บอกมีเทศน์ตลอดทางอะไรอย่างนี้ เขาก็ต้องมีคนอยากไปเยอะ ได้แนวร่วมเยอะ ได้ลูกทัวร์เพิ่มอะไรอย่างนี้

⦿ ท่านไปอินเดียไหม ?

ก็...ไม่ค่อยมีคนตอบถูก เราก็เลยเท้าความว่า ถ้าเราพูดเองคงจะยุ่ง ! บอกหลวงพ่อพุทธทาสตอนไปอยู่สวนโมกข์ถามว่า **"ท่านไปอินเดียไหม ?"**

ท่านบอก **"ไป ! ไป 2 ครั้งแล้ว"**

"เป็นยังไงหลวงพ่อ !"

"ก็ไปเพื่อไม่ต้องไป ไปก็เห็นแต่ซาก" ถ้าเราจะดับทุกข์นี่ มันดับที่ไหน ? มันเกิดที่ไหนก็ต้องดับที่นั่น ไม่ใช่เกิดที่ไทย แล้ววิ่งไปดับที่อินเดีย

ถามว่า **"เราไม่ไปอินเดียนี่ !"** แต่เราศึกษา เพราะตรงที่เขาไป ก็คืออนุสรณ์ สถานที่เกิดการตรัสรู้ เกิดการแสดงธรรม แล้วก็ที่อยู่ที่อาศัย แต่จุดสำคัญก็คือ ที่ตรัสรู้กับแสดงธรรม ท่านฯ สอนอะไรไว้ แสดงอะไรไว้

“...มีอย่างนี้มันยังเหลือซากอนุสรณ์สถานอยู่ ก็ใช้ได้เป็นประโยชน์...มันเป็นประโยชน์ เป็นอุปกรณ์สื่อการสอนกับอนุชนคนรุ่นหลังไว้ยืนยันว่า “พวกเธอละ แกนะ...มันสงสัยว่ามีจริงหรือเปล่า” ก็ไปดูกัน แต่ถ้าไม่สงสัยเดินหน้าปฏิบัติเลยมันก็จบ...ไม่ต้องไป...”

ถ้าเราศึกษาเอามาฝึกฝน ฝึกฝืนที่นี่ เพราะตำรับตำราคัมภีร์ก็ส่งมาที่นี่ ส่งพระมาเผยแผ่ที่นี่ ตั้งแต่พระโสณะ พระอุตตระ ท่านหอบเอามาให้ที่นี่ ทำไมเราจะต้องหอบสังขารไปหาที่โน่นย้อนกลับไปอีก

เออ ! ก็พูด...คนเขาก็ไม่ค่อยฟังกันละนะ

มันก็เกิดอาการ เออ ! เขาหอบมาให้ ที่นี่ส่งมือหัวกะทิมาแล้ว พระโสณะ พระอุตตระมือโปรเลย เขาถือว่ายุคนั้นท่านก็เป็นพระอรหันต์ มาเยือนถึงถิ่นยื่นให้ถึงนี่แล้ว

ทำไม ? จะต้องวิ่งย้อนกลับไปหาที่ซากนั้นอีก อนุสรณ์สถานโน่นอีก

พูด...ง่าย ๆ อ้าวสมมติว่า **เราเป็นพระ...องค์โน้นไปอินเดีย องค์นี้ไม่ไปอินเดีย แต่องค์นี้ศึกษาเอาปฏิบัติเอาฝึกฝนเอา องค์โน้นก็ไปเดินดูซากเรื่อยไป องค์ไหนจะดับทุกข์ได้ง่ายกว่ากัน**

เออ ! ไม่รู้ละ **เราก็พูดให้เขาคิดไปว่าเขาไม่ได้ อันนี้ต้องพูดให้เขาคิด ถ้าเขาคิดได้เขาก็ฉลาดของเขาเอง หรือโง่ของเขาเอง คิดไม่ได้ก็แล้วแต่ แต่เขาจะหาเรื่องโกรธเราไม่ได้ แล้วเรื่องทวนกระแสแบบนี้มันก็ยาก**

แต่ถ้าไหลตามเขาไปมันง่าย ! ชมเขาอย่างเดียว **"ท่านเจ้าภาพมีบุญใหญ่ คุณหญิงมีบุญใหญ่ อะไรอย่างนี้"** แต่เราก็ต้องมีจุดชื่นชมบ้าง เช่น เขาไม่เคยเปิดโอกาสให้ใครซ่อมเลยนะ

แต่คุณหญิงสุดารัตน์ไม่รู้เขาไปติดต่อได้ยังไง ? ได้เป็นผู้หญิงคนแรกของโลกเลยก็ว่าได้ จะได้เป็นเจ้าภาพเป็นหัวจักร ไปซ่อม ไปบูรณะ เราก็ต้องชมในส่วนนี้

แล้วก็ต้องชมว่า **"การรักษาอนุสรณ์สถานไว้ อย่าให้มันสลายหายพังไปหมด อนุชน รุ่นหลังเขาก็จะเถียงกัน แบบที่เขาเคยเถียงว่า "พระพุทธเจ้ามีจริงหรือเปล่า ?"**

นี่เห็นไหม ! ก็ต้องหาร่องรอยในการไปหาร่องรอยให้รู้ว่าท่านเคยเกิดที่นี่ อย่างนี้ มีอย่างนี้มันยังเหลือซากอนุสรณ์สถานอยู่ ก็ใช้ได้เป็นประโยชน์

มันเป็นประโยชน์ เป็นอุปกรณ์สื่อการสอนกับอนุชนคนรุ่นหลังไว้ยืนยันว่า "พวกเธอละ แกนะ...มันสงสัยว่ามีจริงหรือเปล่า" ก็ไปดูกัน แต่ถ้าไม่สงสัยเดินหน้าปฏิบัติเลยมันก็จบ...ไม่ต้องไป

แล้วเราก็คิดว่าจะไม่ไปตลอดชีวิต อาจารย์สนอง...ไป ๆ เรื่อยเลย

เดินกันจนโทรมเลย เสร็จ ! เลย

เมื่อกี้ดูข่าว เขาบอกว่านี่ ท่านบอกมันยังไม่สมบูรณ์ เดินไปแค่นี้มันยังไม่สมบูรณ์...ไปอีก ๆ ๆ การพักผ่อนไม่พอ ไตเสื่อมเป็นโรคไต การหลับนอนพักผ่อนไม่พอก็เป็นเหตุให้ไตแย่ !

ก็มาประเมินดูเรื่องนี้แล้ว มิฉะนั้น คนก็จะหลง...ไม่ใช่แต่ศาสนาพุทธเรานะ

อิสลามก็ไปเมืองเมกกะ ไปเหยียบกันตายก็มี ก็เรื่องซากทั้งนั้นแหละ ไม่ใช่เรื่องธรรมดาด้วยเหยียบกันตายที...เยอะ ๆ เลย เพราะว่าอิสลามทั่วโลกก็เป็น...พัน ๆ ล้านคน แล้วถ้าแห่ไปสักไม่ต้องมาก ที่ ณ ตรงนั้น มันรับได้ไม่เกิน 3 ล้าน 5 ล้านคน แล้วไป...มาก ๆ มันเป็นยังไง ? บรรยากาศ ถ้าเป็นช่วงโรคหวัดอะไรลงด้วยก็ยิ่ง...? (แย่)

ฉะนั้น เรานี่ ที่จริงวัดนี้ก็เป็นวัดร้างเหมือนกันนะนี่ เคยเป็นซากมาแล้ว เราก็ลองซ่อมที่นี่ขึ้นที่นี่

แต่ว่าอินโดนีเซียนี่ ที่บรมพุทโธ รัฐบาลเขาออกงบสร้างเองเลย พอสร้างแล้วชาวพุทธ ก็ไปดูกันใหญ่ เขาอำนวยความสะดวก ห้องน้ำห้องส้วมที่พักเรียบร้อยเลย เก็บเงินเข้าท่องเที่ยวอื้อ ! เลย

ชาวพุทธก็เป็นลูกค้าทัวร์ไป จะพูดว่า เป็นเหยื่อ ก็จะน่ายัวะ ! หน่อย พูดว่า เราไปเป็นเหยื่อ รายได้ GDP (Gross Domestic Product) การท่องเที่ยวเขากระโดดเลย มันก็จะแรงไป

“น้องเณร ! บวชที่นี่นึกรำคาญไหม เสียดายเราไม่ได้ไปบวชอินเดีย” เดี๋ยวนี้ก็มีการไม่บวชในประเทศไทย พวกนักการเมืองหลายคน จัดไปบวชที่อินเดียกัน บวชพักหนึ่งแล้วก็สึก

ทำไมละ ! ไปอยู่ที่อนุสรณ์สถานแล้ว มันน่าจะบวชไม่สึก

> “...ก้าวเข้าไปหาความเป็นอิสระให้มากขึ้น อย่าให้ใครเขาก้าวไป แล้วเขาล็อคขาไว้ กลายเป็นคู่ขากัน ของเราก็มีคู่แล้ว 2 ข้างแล้ว ยังจะให้ใครมาพันอีก 2 ทำไม !...”

พระวัดเรานี่ก็เหมือนกันไปอยู่อินเดียหลายองค์แล้วก็ดันสึกไปแล้ว มีลูกมีเมียไปแล้ว

ส่วนเราไม่ได้ไปยังอยู่เฝ้าวัดอยู่ ถ้าไปก็ไม่แน่เหมือนกันนะ ไปเจอสาวแขก...สวย ๆ ปั่นป่วนอีก อยู่ที่นี่กับโยม อยู่กับคน...แก่ ๆ ที่นี่...ไม่ยั่วอารมณ์

⦿ ทำให้มันดีที่สุดทุกวัน

มันก็เป็นเรื่องที่เราจะไปตาม ไหลตามเขา ไปไหนเราก็ต้องไปด้วย เขาไปไหนเราก็ต้องไปด้วย มันก็ไม่มีอะไรเป็นของตัว สมองของตัววินิจฉัยของตัวเอง...หายไปหมด

เพราะฉะนั้น ต้องมีความเข้าใจเรื่องนี้เอาไว้ แล้วขณะบวชของเรานี่ปฏิบัติของเราก็อย่าไหลตาม ใครเขาไปเรื่อย มันต้องมีการทวนกระแส

อย่างถึงเวลานี้หลายคนในโลกนี้ยังหลับอยู่ แต่เราเป็นปลาเป็นไม่นอนตายคาที่นอน แหวกว่ายจากเสื่อจากหมอนออก...มา ๆ ฝึกมาฝน

ผมก็ต้องตื่นตั้งแต่ตี 4 ตี 3 ครึ่ง ๆ ตื่นแล้ว ฟังว่า วันนี้...มีพระ-พรหมคุณาภรณ์

โอ้โฮ ! พูดเยี่ยมเลย แต่ถ้าไม่เตรียมเรื่องนี้ไว้ บางทีฟังก็ไม่อยากจะต้องฟังเพราะกลัวว่า เรื่องที่เราเตรียมนี่ ถ้าโดนใหม่อัดเข้ามา เดี๋ยวของที่เราตั้งไว้อาจจะแกว่ง ก็ฟังนิดหนึ่ง

แหม ! ก็ดีจังเลย เอาไว้วันหลังจะเล่าให้ฟัง ก็ต้องเก็บข้อมูลหาความรู้ อยู่ที่ไหนปัจจุบันตรงไหน อย่าไปฝันไกลว่าจะต้องไปที่โน่นไปที่นั่น **“ทำวันนี้ที่นี่ตรงนี้ให้มันดีที่สุดทุกวัน”**

เมื่อเช้าท่านพูดทำนองนี้ โอ้ ! ดีมาก อย่าไปสนใจว่าตายแล้วไปไหน มีพระถามดีมาก

“ถาม...คล้าย ๆ กับสตีฟ จอบส์ (Steven Paul Jobs) ตายแล้วไปไหน ? ไปเกิดเป็นเทพชั้นไหน ?”

เมื่อวานนี้การ์ตูนลงล้อแล้วลงล้อ ต้องรู้ด้วยหรือว่า เขาไปเกิดที่ไหนและช่วยอะไรประเทศไทยได้บ้าง ทำไมไม่รู้ปัญหาที่อยู่...ใกล้ ๆ ตัวเราก่อน

อันนี้เป็นเรื่องที่...ท่านฯ พูดได้ชัดเจนกว่าองค์อื่น เราเองก็ฟังหลายรอบก็ยังเอามาปะติดปะต่อให้ลำดับได้เหมือนอย่างท่านยากสมอง...? (ยอดเยี่ยม)

ทั้ง ๆ ที่เมื่อเช้าท่านปรารภว่า...

“วันนี้อาการแย่ ! หมอเจาะเลือดหลายรอบ วันละ 2-3 รอบ เพราะท่านจะมึน...ศีรษะ”

ขนาดมึน ! นะ ยังอธิบาย โอ้ ! เราฟังดูแจ่มแจ้งเลย...ชัดเจน นี่ถ้าไม่มึนจะขนาดไหน สติปัญญาท่านนี่ยอดเยี่ยม...จริง ๆ ขนาดมึนยังอธิบายได้ชัดเจนเลย แล้วถ้าไม่มึนจะขนาดไหน ไม่ทะลุปรุโปร่งแจ่มแจ้งแดงแจ๋เลยขนาดไหน

ฉะนั้น พวกเราคำว่า รู้จักทำตัวเป็นปลาเป็นบ้าง ทวนกระแสย้อนศร แล้วคำว่า **“ย้อนศร” ถ้าเป็นกฎจราจรถือว่าผิดใช่หรือเปล่า ?**

แต่ถ้ามันเกิดทางคับขันนี่ เขาก็มีอนุญาต ให้ย้อนศรโดยมีเจ้าหน้าที่จราจรโบกให้ มันก็ไปเร็วขึ้นไหม ? ถึงจุดหมายเร็ว

แต่ถ้า...จู่ ๆ ดันวิ่งย้อนศรเองโดยไม่มีผู้กำกับจราจรก็...วินาศสันตะโร อุบัติภัยเกิดได้

◉ อย่าไปเหมือนคนตาย

เรานี่บางที ถ้าเราไปตามเขาซะทุกเรื่อง เราก็อาจจะ...ช้า เข้าถึงจุดหมายปลายทางชีวิต...ช้า ฉะนั้นต้องให้น้ำหนักในความเป็นคนที่ **“อย่าตามไหล...ไปเหมือนคนตาย เหมือนปลาตาย”**

คนตายเขาจะหามไปไหนก็ไป หรือจะส่งโรงพยาบาล ไปสำรวจ ไปตรวจชันสูตรอย่างไรก็ต้องไป เขาจะหามไปฝังก็ไป เขาจะหามไปเผาก็ไป

เราต้องนึกว่าเรามีสิทธิ์ที่เราจะแสวงหา ความแจ่มแจ้งให้กับชีวิตเรา แต่ไม่ใช่เป็นคนหัวดื้อนะ ระวังนิดหนึ่ง เดี๋ยวมันจะพลาด พอบอกให้ทวนกระแสกลายเป็นคนหัวดื้อเลย

แล้วมีเด็กฝรั่ง (เด็กไทยนี่ละ แต่ไว้ผมแดง)

โยมเขาชอบพูดยังไงรู้เปล่า ? เขาบอกมัน...คล้าย ๆ กับที่เราพูด **"ผมเป็นคนที่ทำตามใครไม่ได้ เป็นตัวของตัวเอง"** มองดูแล้วมัน...คล้าย ๆ กับทวนกระแส แต่เขาขี้เกียจบรรลัยเลยวันหนึ่งไม่ทำอะไร !

ทวนกระแสแล้วไม่ขวนขวายทำอะไรนี่ มันใช่ทวนกระแสไหม ? มันอันเดียวกันหรือเปล่า

"เดี๋ยวน้องเณรจะบอกว่า ไปทำวัตรไปกันเถอะ ถ้าผมไปตามท่านผมก็ไม่ได้ทวนกระแส"

พรุ่งนี้ก็เลย...นอนเลย สิ่งนั่นนะไม่ใช่ ! กำลังตามกระแสกิเลส ใช่เปล่า ?

กำลังไหลไปตามกระแสกิเลส กดหัวไว้กับที่นอน แต่ถ้าลุกสลัดมันขึ้นมา อันนี้แหละมันทวนกระแส

ทวนกระแสต้องเป็นฝ่ายฉลาด ต้องเป็นฝ่ายแน่ใจ มั่นใจว่ามันมีผลดี ถาม...จริง ๆ ว่าเรานอนอยู่นี่ ไม่ลุกไม่ตื่นมาทำวัตร แล้วเราบอกว่าทวนกระแส มันเข้มแข็งมันฉลาด หรืออ่อนแอก็โง่เพิ่มไม่ได้ยินอะไรเพิ่ม...เติม ๆ เต็มอะไรเลย มันก็กลายเป็นเรื่อง...

อย่างแม่ขาว ถ้าอยู่แต่บ้านกับลูกกับเต้า...เช้า ๆ หลานเขาจะให้ข้อคิดอะไรอย่างนี้ไหม ? ผัวจะให้ข้อคิดไหม ? เมียจะให้ข้อคิดไหม ? เขาก็ไม่ให้ !

◉ ทวนกระแสออกจากบ้าน

ฉะนั้น เราก็ทวนกระแสว่ายออกจากบ้าน มาฟังบ้าง มารู้เพิ่มเติมไปบ้าง ชีวิตมันจะยังไง มันจะต้องงดงามกว่า **ดีกว่า !** ที่ไหลไปตามกระแสเหมือนคู่ครองทั่วไป เขาก็ห่างกันไม่ได้... ก็กกกันอยู่นั่นละ กกกันมากอดกันไปเหมือนกับคนจมน้ำแล้วกอดกันก็จมไปทั้งคู่เลย

แล้วก็มีนะผัวจะกอดเมียสลัด **"ขอว่ายขึ้นฝั่งก่อน"** เออ ! อย่างนี้ขึ้น หรือเมียจะกอดผัวสลัด **"ขอว่ายขึ้นฝั่งก่อน"**

นี่ถ้าอยู่บ้านก็โดนเมียกอดแต่เช้ามืด (ฮึ ๆๆ) ใช่ไหม ?

เพราะฉะนั้น เราก็ต้องมีคำว่า ทวนย้อน ย้อนศร ทวนกระแส สลัดสิ่งที่เขามัดเขารัด เขาติด เขาหลง เขาเพลิดเพลิน เขาจำนน แต่เราเป็นคนที่ไม่ยอมจำนนแบบนั้น **เราจะเสาะแสวงหา เราจะรู้จักแบ่งเวลา แสวงหาสิ่งที่ประเสริฐกว่า ดีกว่าเหนือกว่าไป...เรื่อย ๆ แล้วมันก็จะมีชีวิตดี...เรื่อย ๆ**

ก็แค่ไม่ต้องอะไร ! แค่เราแสวงหาพันธุ์ไม้...ดี ๆ คนก็เอาพันธุ์ไม้...ดี ๆ มาถวาย เราบอกข่าวไปว่าต้องพันธุ์นั้นพันธุ์นี้ เดี๋ยวนี้เขาก็เอามาให้บานเลย แล้วเดี๋ยวเถอะอีก 3 ปี เราก็จะมีไม้พันธุ์...ดี ๆ มะม่วงพันธุ์...ดี ๆ อะไร...ดี ๆ ออก เป็นงอก เป็นผลมาเห็นไหม ?

เพราะเราแสวงหา **สิ่งที่ดีกว่า** ถ้าปลูกมะม่วงกะล่อน ก็ซวยอยู่แค่นั้น ลูกนิดเดียว...ก็เสร็จ !

ไม่ทวนกระแสแสวงหาสิ่งที่มันดีกว่า เหนือกว่า มันก็ตาย ! ชีวิตก็ไม่ก้าวหน้า

⦿ หาในสิ่งที่ดีกว่า

ต้องมีคำนี้ติดไว้ในกะโหลกพิภพในอุปนิสัย คือ **จะแสวงหาสิ่งที่ดีกว่าไว้เรื่อยไป ไม่ยอมไหล ตามใครซ้ำซากแบบเก่า**

เอ๊ะ ! คนที่เขาไปกินเหล้า ก็เหล้ายี่ห้อเก่า ถ้ามีแก้วตวงแก้วก็เดิม ที่กินแล้วต้องเก็บแก้วไว้ เหล้าแบบเก่า ขวดแบบเก่า แก้วแบบเก่า

เสียงเพลงบางทีมันก็...(เก่า) แล้วนักร้องนั่นก็คนเก่าเห็นไหม แล้วถ้าเกิดอะไรไปติด...ขา ๆ อะไร ? เขาเรียก **"ขาประจำหรือคู่ขา"** ก็อีขาเก่า...นั่นแหละ ! ใช่เปล่า ? **"อีขาเก่าล็อค (Lock) แน่น"**

แล้วเราจะโง่ทำไม ! ให้อีขาเก่าล็อคเราทำไม ! ไม่หาอะไร...ใหม่ ๆ นี่แหละคิดอย่างนี้แหละ ! แล้วชีวิตต้องเจอ...แน่ ๆ เลย ของ...ใหม่ ๆ สวยสดงดงาม

ที่สำคัญที่สุดก็คือ **ก้าวเข้าไปหาความเป็นอิสระให้มากขึ้น อย่าให้ใครเขาก้าวไป แล้วเขาล็อคขาไว้กลายเป็นคู่ขากัน ของเราก็มีคู่แล้ว 2 ข้างแล้ว ยังจะให้ใครมาพันอีก 2 ทำไม !**

เอาละ ! แค่นี้นะก็**ขออวยพรให้ทุกคนรู้จัก สวนกระแส ทวนกระแสไปพบกับความงาม ความดีความประเสริฐกว่าด้วยกันทุกท่าน ทุกคนเทอญ.**

ส กู๊ปพิเศษ
ข้อคิด สะเก็ดธรรม
จากหลวงพ่อพยอม

“ไม่เชื่อ อย่าลบหลู่”

ภาพ : สาวโพสต์ท่าหน้าป้าย สตช. และเข้าขอขมาพระบรมราชานุสาวรีย์ รัชกาลที่ 4
ที่มา : http://board.postjung.com/732298.html (22 ธันวาคม 2556)

เรื่องที่เราได้ยินกัน ผู้หญิงไปถีบภาพป้ายหน้ากองบัญชาการตำรวจ ไปงัดไปตี เอาประแจตัด ทราบข่าวว่า ผู้หญิงสองคนที่ไปถีบภาพที่นั่น **ต่อมาก็เกิดกินไม่ได้นอนไม่หลับต้องไปทำพิธีขอขมาลาโทษว่าที่ได้ทำล่วงเกินเพราะภาพตรงนั้นเขาเล่ากันว่าสมเด็จพระสังฆราชเจิมและข้างบนก็มีภาพพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อยู่**

คนพวกนี้ ถ้าไม่ใช่ว่าอาเพศ อาถรรพ์ หรือความอาภัพ อับปัญญาของเขา เขาคงทำไม่ได้ คงไม่ทำเล่น ถ้าเป็นคนปกติที่มีสติสัมปชัญญะ มีหิริโอตัปปะที่เขาบอกว่า **“ไม่เชื่อ อย่าลบหลู่”** ทั้งดูหมิ่นดูแคลนทั้งเยาะเย้ยถากถางกัน.

นิมิต

*โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) **

⦿ เรื่องราวนำทาง

เอาละให้ตื่นเต้นนิดหนึ่งดีไหม ? เออ ! บ้านเมืองเรานี่มันจะ...สงบ ๆ นะจู่ ๆ มันก็มีเรื่องอันต้องให้เป็นไป อย่างที่เขาบอกว่าเรื่องเล็ก บางทีบางคนก็ชอบทำเป็นเรื่องใหญ่

วันนี้น่าสงสารนายกฯ บ่นอุบ ! เลยว่า "แหม ! เรื่องเล็กทำให้เป็นเรื่องใหญ่ การโยกย้ายกัน การเลื่อนจะเป็นข้าราชการกระทรวงไหน กรมไหนก็ตาม มันมีปัญหาทุกปี"

คนถูกย้ายไปดี ก็ "โอ้โฮ ! ดีอกดีใจ" ฉลองกัน ตายไปเลยก็มี ฉลองกันจนมีเรื่องตายไปเลยก็มี และคนที่ไม่ได้ก็ทุรนทุราย ขัดข้องหมองใจ จนใจไม่เป็นสุข

วันนี้หนังสือพิมพ์ทุกฉบับเลย รัฐมนตรีกลาโหม...เด้งปลัด ! พอเด้งไปแล้วปลัดก็...ยังมีการพูดขู่อีก มีการพูดบอกว่า "ขอให้ผบ.ทบ.หรือทุกเหล่าทัพฯ ระวัง ! ให้ดูตัวเองเป็นตัวอย่าง ว่าจะโดนเด้งอีก"

นี่เขาเรียกว่า **"ปลุกกระแส"**

ถ้ากระแสบ้านเมือง ลองมีรัฐบาลกับทหาร ขัดกัน ก็เป็นหวังได้ว่า...ความสงบเกิดยาก ยุคใดถ้าทหารกับรัฐบาลขัดกัน ต้องมีปัญหาราบรื่นไม่ได้เลย แต่ถ้ารัฐบาลกับทหารเป็นปี่เป็นขลุ่ยไปด้วยกัน ก็จะราบรื่น

อันนี้เป็นเรื่องที่บ้านเมืองเรานี่มันเป็นอะไรสักอย่างหนึ่งที่ว่า พอจะดีต้องมีร้ายเข้ามา ชอบมีเรื่องให้เกิด

---

*"นิมิต" แสดงโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) เนื่องในวาระการ "ปรารภธรรมยามเช้า" แก่พระนวกะและอุบาสก อุบาสิกา ที่มาถือศีลอุโบสถ ณ ศาลาอเนกประสงค์ 50 ปี วัดสวนแก้ว วันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ.2555

ปัญหา ที่จริงมันก็ไม่ใช่เรื่องมากอะไรเลย จะย้ายจะอยู่จะไปไหน

แล้วคนเป็นลูกน้องก็แปลก ! คนเป็นหัวหน้า ผู้บังคับบัญชาก็ บางทีก็เล่นอะไร...แปลก ๆ

แต่ว่ามันน่าอเนจอนาถใจที่ว่าการโยกการย้ายมันไม่เป็นไป โดยกลุ่มของตัวเอง พวกของตัวเอง

เช่น สมมติจะเลื่อนใครขึ้น ถ้าคนในกลุ่มนั้นไม่มีใครเข้ามาแทรกแซง ไม่มีมือที่สาม ไม่มีผู้บารมีอะไรทั้งหลายเข้าไปยุ่ง มันก็น่าจะราบรื่น แต่นี่มันเกิดมีทุกที **"มีของฝาก เด็กฝาก"**

เด็กฝากได้ ผู้ใหญ่ก็เงียบ ถ้าเด็กที่ฝากไม่ได้รับ ผู้ใหญ่ที่ฝาก...ก็ยัวะ ! แล้วเด็ก...ก็ยัวะ ! และความยุ่งก็ตามมากับยัวะ ! นี่แหละ

⦿ ขุ่นข้อง หมองใจ

คำว่า **ยัวะ** กับคำว่า **โทสะ** คำว่า **ขุ่นข้องหมองใจ** ตามประสาธรรมะ เขาเรียกว่า เป็นอุปนิสัยชนิดหนึ่งที่คอยสะสมเอาไว้ ปฏิฆะ เขาเรียก **ปฏิฆะ คือ ขุ่นง่าย**

โดยเฉพาะ...ปี ๆ หนึ่ง การขุ่นเรื่อง...เลื่อน ๆ กันนี่ โยกย้ายกันนี่ ขุ่นทุกปีเหมือนกับเขย่า ขวดที่มันมีขลุก เพราะแต่ละคนนี่มีสันดานนอนอยู่ว่า...ต้องได้ ๆ ต้องขึ้นบ้าง พอไม่ได้ไม่ขึ้นปั๊บ ! แย่เลย

เอานี่แค่ข่าวตื่นเต้น ก่อนที่จะใช้คำ เติมเต็มอีกสักคำหนึ่ง ในพระพุทธศาสนา ก็คือคำว่า **นิมิต** ๆ ถ้าเราพูดเป็นวัตถุเขาเรียก **ลูกนิมิต**

นิมิต แปลว่า เครื่องหมาย ถ้าไปใช้ในทางดี 'นิมิตตัง สาธุ รูปานัง ฯ" กตัญญูกตเวทิตา : ความกตัญญูก็เป็นเครื่องหมายของคนดี ไม่ใช่ยศตำแหน่งดาวอะไรที่ว่าเป็นคนดี

ทีนี้ พอเป็นวัตถุลูกนิมิตที่ฝังตามรอบโบสถ์ ก็เป็นเครื่องหมายบอกว่าตรงนี้เป็นที่ใช้ทำ สังฆกรรมของพระสงฆ์ และลงปาฏิโมกข์ จะลงทำอุโบสถกรรม หรือจะทำอุปสมบทกรรม การบวชก็ต้องใช้ในนั้น ในเขตลูกนิมิต

แต่นิมิตที่มีความหมายต่อชาวพุทธอีกเรื่องหนึ่ง ก็...คือ **การที่จะล่วงลับดับเปลี่ยน ภพชาติอะไรนี่**

คนบางคน มันมีนิมิตเลวร้าย เขาบอกตัว นิมิตนี่แหละ ที่จะพาไปเกิดดีเกิดชั่ว ภาพ...ดี ๆ

"นิมิต" มันแปลว่า ภาพก็ได้ มันเป็นรูป เป็นก้อน เป็นภาพ

การรวบรวมภาพ...ดี ๆ มาให้เกิดเป็นนิมิต ช่วงจิตจะดับ เขาบอกว่า สุดยอดเลย !

ถ้านิมิตเป็นบุญเป็นกุศลมาเคยบวชเคยถือศีลเคยปฏิบัติ ช่วยงานพระศาสนามันไปเกิดนิมิตเป็นภาพให้เห็นตอนใกล้จะดับ ก็มีปัจจัยส่งผลให้เป็นภพภูมิชาติ...ที่ดี

แต่ถ้านิมิตบาปกรรมชั่วร้ายที่ก่อไว้ มันไป รวมตัวเกิดดัก เอาภาพมาดัก เอาภาพบาป...เก่า ๆ มาดัก มันต่างกับเอาภาพบารมี...ดี ๆ ที่ สั่งสมมาใน...ก่อน ๆ ตั้งแต่เริ่มรู้จักจำความได้ เริ่มสะสมความดี ภาพพวกนี้เขาก็แปลก เขาจะมาตอนที่จิตจะดับ จึงบอกว่า มีคนบางคนเห็นภาพ ฝ่ายดีก็...

เช่น อาซิ้ม คนหนึ่ง ถือศีลกินเจปฏิบัติเคร่งครัด พอใกล้จิตจะดับ ก็ร้องแต่ว่า **"มาแล้วหรือสวยจังเลย ๆ"** ลูกหลานก็นึกว่า (อาม่า) อาซิ้ม ! นี่เพ้อแล้ว ขาดสติหลงละเมอเพ้อพกแล้ว

แต่เขาบอกว่า ซินแสผู้มีญาณหยั่งรู้ เขาบอก **"(อาม่า) อาซิ้ม ! ไม่ได้เพ้อหรอก มันมีภาพราชรถจะ**

มารับอาซิ้มไปสุขาวดี” นี่พวกนั้นเชื่อแบบหนึ่ง ก็บอกว่า อาซิ้มเห็นนิมิตภาพ เป็นรถ ราชรถมารับ

อาซิ้มแกร้องว่า **“มาแล้วหรือสวยจังเลย น่านั่งจังเลย นั่งแล้วคงสบายจังเลย”** พูดแบบนี้...หลาน ๆ ไม่เคยได้ยินก็ เออ ! อาซิ้มเพ้อแล้ว อาซิ้มสติแตกแล้ว

ตรงนี้มันก็เป็นเรื่องที่พวกเรานี่ ถ้าคิดว่า เราจะต้องดับต้องตาย คนที่สั่งสม...ดี ๆ ภาพ...ดี ๆ เก็บบันทึกไว้สั่งสมไว้ เห็นเขามีรวบรวมอัลบั้ม (Album) บางบ้านเขามีไหม

อัลบั้มเก็บถ่ายภาพ...ดี ๆ สวย ๆ ว่าง ๆ ก็มานั่ง...เปิดดู ๆ ภาพอดีต ภาพตอนยังเด็กก็มีตอนหนุ่มสาวก็มี ภาพตอนแต่งงานอะไรก็มี ภาพตอนไปอะไรต่ออะไรเขาก็จะถ่ายเก็บกันไว้แล้วมาเปิดดู กาลนานล่วงไป ภาพ...เก่า ๆ เหล่านี้มันก็ เออ ! ย้อนยุคมาจำกันดู

แต่อัลบั้มความดี ที่เราทำแล้วมัน...เก็บ ๆๆๆ มันใส่แฟ้มไว้ตรงไหนไม่รู้นะ

ในนี้ (หัว) มันมีแฟ้มไหม **“น้องเณร ! แล้วมันก็เก็บภาพในอดีตมาตอนเป็นเด็กเป็นสาวเป็นอะไร ต่ออะไรไว้ได้”** ตอนเด็กไปทำอะไร ตามย่าตามยาย ไปวัด เคยถือปิ่นโตกันอะไรก็แล้วแต่ ช่วยหิ้วเชี่ยนหมากให้ย่าให้ยาย

เราก็ยังจำภาพอดีตนี้ได้ ตอนย่าไปถือศีลก็ช่วยหิ้วเชี่ยนหมากบ้าง ปิ่นโตบ้าง หม้ออวยเขียวบ้าง เราก็ยังเก็บภาพพวกนี้จำไว้ได้

ทีนี้ ภาพพวกนี้แหละ มันจะมาเปิดอัลบั้มให้เราตอนใกล้จะดับ ใครไปทำอะไรพิเรนทร์ ภาพพิเรนทร์มันก็จะออกมา

อย่างที่บอกว่าบางคนทำไม ! ร้อง **“วอก”** อย่างกับควายก็ร้องเข้าไป มีจะตายต้องเอามือชกกันจนเลือดออก ชอบตีไก่ ชอบกัดปลาตีไก่ ภาพพวกนี้ก็ติด...บันทึกไว้ในความทรงจำ เป็นอัลบั้มแห่งความทรงจำ

พอจิตจะดับใกล้จะแตก “รูปแตกนามดับ” ภาพพวกนี้ก็จะมา มันเป็นภวังคจิตที่รวบรวมเหมือนคลังภาพเก็บภาพสมุดภาพอัลบั้มภาพ พอ...โผล่ ๆ ๆ ๆ มามีแต่ภาพ...น่าเกลียด ๆ แล้วเราจะไปที่ดีได้ไหม ! ก็มีแต่อารมณ์น่า...เกลียด ๆ ไป...ที่ ๆ น่าเกลียด

⦿ สุขสันต์หรรษา

แต่ถ้ามีแต่ภาพสุขสันต์หรรษาด้วยบุญด้วยทานด้วยศีลด้วยภาวนาอย่างอาจารย์สนองนี่ เชื่อว่าคงไม่มีภาพร้ายแล้ว...จะไป เพราะไม่ได้มีเวลาที่ไปทำอะไรบันทึกภาพไม่ดี

คนเดี๋ยวนี้เขาก็พิเรนทร์นะ แล้วที่แบล็คเมล์ (Blackmail) เขามีภาพอะไรภาพร่วมเพศ ภาพอะไรต่ออะไรที่เขาเก็บถ่ายดูก็มี ถ่ายไว้ดูกัน แต่ภาพหลุด ไปคลิป (Clip) อะไร...ออกแพร่ก็อับอายขายขี้หน้าเขา

ฉะนั้น เราไปทำอะไร...ดี ๆ และก็นึกเก็บเอาภาพ...ดี ๆ ติดไว้ในห้วงสำนึก แล้วมันก็จะไปเป็นนิมิตโผล่ผุดขึ้นมาช่วยฉุดจิตวิญญาณอะไรแล้วแต่ ให้ไปเกิดในภพภูมิที่...ดี หรือ ยิ่งกว่านั้นไปอีก ถ้าจิตจะดับนี่มานึกแต่นิมิตกรรมฐาน...ดี ๆ โอ้ ! ไปสูงกว่าภพภูมิ

⦿ ดับแล้วไปไหน ?

เมื่อเช้าฟังอธิบายของพระผู้ใหญ่รูปหนึ่ง บอกว่า **"พวกไฟนี่เขาถามว่า ดับแล้วมันไปไหน ?"** แล้วมันมาจุดใหม่ทำไมมันติดอีก ไฟหมดไหมเวลาดับแล้วไม่หมด มันไปยังมีเชื้อมีเหตุปัจจัยเกิดขึ้นเมื่อไหร่ มีน้ำมันมีการเสียดสีร้อนแรง มันก็จะ...มีอุณหภูมิที่เหมาะมีเชื้อ มันก็จะไปผุดลุกขึ้นมาใหม่อีก เหมือนกับจิตวิญญาณเรานี่

ถ้ามีเหตุปัจจัยให้มันติดมันลุกมันเกิด...มันก็เกิด แต่ถ้ามันหมดเหตุหมดปัจจัย...มันก็ดับแล้วในเหตุปัจจัยนั้นก็ยังมีเกิดดี เกิดชั่ว เกิดสุข เกิดทุกข์ ไปเกิดที่เกิดเป็นทุกข์ ไปเกิดในแวดวงที่เป็นสุข ไม่ใช่ไปเกิดในที่อดอยากยากจนข้นแค้น เต็มไปด้วยภัยพิบัติโจรผู้ร้ายสิงสาราสัตว์ดุร้ายขบกัดตลอด แล้ว

ตรงนั้นเขาเรียกว่า มันไปเกิดที่ไม่ไหวแย่ !

ถามว่า **"อะไรล่ะส่งไปเกิด ?"**

"ก็ ภาพเก่ากรรมเก่าที่ได้กระทำไว้ มันมาผุดมาพาไปให้ไปอุบัติเป็นนั่นเป็นนี่ แต่เราถ้ามันสูงสุดมันมี การทำให้เหตุปัจจัยที่มันจะผุดไปเป็นนั่นเป็นนี่ทั้งดีและไม่ดี"

พระพุทธเจ้าตรัส **"เกิดดีก็ยังไม่ดี"** เกิดร้ายละแย่แน่นอน เกิดดีอย่านึกว่าดี มันต้องดับเหตุปัจจัยที่จะไปเกิดดีให้ถึงที่สุดไปเลย

เกิดเป็นกษัตริย์ ถามว่าดีไหม ? ก็ถามซิเราดูประเทศไทย ในหลวงนี่ทรงกันแสงบ้างไหม ? เออ ! เขาเรียกว่า **"ทรงโทมนัส"** ภาษาราชาศัพท์

ถ้าเกิดดีก็ยังมีทุกข์ ไม่ใช่เกิดดีแล้วจะหมดทุกข์โดยสิ้นเชิง เกิดดีแล้วยังโกรธไหม ? เกิดดีแล้วยังโลภไหม ? ก็มันเป็นอะไร...ใหญ่ ๆ โต ๆ ดี ๆ กันแล้ว เขาก็ยัง...

ประธานาธิบดีก็ยังโกง ยังติดคุก ทั้ง ๆ ที่เกิดมารวยจะตายอย่าง บิลเกตส์ (Bill Gates) เขาก็ยังร้องไห้รวยกว่าเขาเพื่อน ฉะนั้น อย่านิยมไปเกิดดีกันนะ

นี่แม่ขาว ถามจริงเถอะ ! **"มาถือศีล เพื่ออยากไปเกิดดีหรือเปล่า...หา ?"** ถ้าถือศีล เพื่ออยากไปเกิดดีไม่ใช่ถูกแนวนะ ไม่ใช่ถูกแนว ถ้าถือศีลเพื่อหยุดไปเกิดนะ...น่าจะดีกว่านั้น

เออ ! หยุดภพหยุดชาติ หยุดปัจจัยที่ส่งผลให้ไปเกิดดีหรือไม่ดี เพราะพระพุทธศาสนาเลยไปถึงขั้นโน้น

"...ถ้าติดดี หลงดี ยึดดีเดี๋ยวก็บ้าดี เดี๋ยวดีซ่าน รู้จักไหม ? คำว่า **"ดีซ่าน"** ถ้าทำดีไม่ถูกดี ทำดีไม่ถึงดี ทำดีไม่พอดี เดี๋ยวเป็นดีซ่าน **"ต้องทำดี ให้ถูกดี ให้ถึงดี"** ก็คืออยู่เหนือดี..."

ถ้าติดดี หลงดี ยึดดี เดี๋ยวก็บ้าดี เดี๋ยวดีซ่าน รู้จักไหม ? คำว่า **"ดีซ่าน"** ถ้าทำดีไม่ถูกดี ทำดีไม่ถึงดี ทำดีไม่พอดี เดี๋ยวเป็นดีซ่าน **"ต้องทำดี ให้ถูกดี ให้ถึงดี"** ก็คืออยู่เหนือดี

หลวงพ่อพุทธทาสใช้คำว่า **"ทั้งชั่ว ทั้งดี อัปรีย์ทั้งเพ"**

เรามานั่งชมภาพ...ดีๆ ที่เราเก็บไว้ก็เสียเวลาดู ถ้าเรามานั่งดูภาพเลวร้ายที่เราเคยกระทำไว้ มันก็ไม่ค่อยสบายใจ

"ทั้งดีใจ หลงใหล ติดเพลิดเพลิน...มันก็ไม่ดี" "ทั้งส่ายหัว เอือมระอา...มันก็ไม่ดี อยู่ดี"

ฉะนั้น อย่ามาที่นี่

"ถ้าน้องเณร-พระ ! บวชประพฤติพรหมจรรย์ เพื่อ...ไปเกิดดี หรือเพื่อเป็นเทวดานี่ ก็ยังโง่นะ"

เข้าใจไหมนี่ ? ไม่อย่างนั้น หลวงพ่อพุทธทาสจะบอกว่า **"ทั้งชั่วทั้งดีอัปรีย์ทั้งเพ"** หรือไปติดดีหลงดีเข้ามันก็ยังมีความทุกข์อยู่ดี มันต้องอยู่ให้เหนือดีไปเลย

ถ้าเรามาบวชมาถือศีลอย่าไปคิดอยากเป็นนางฟ้าเข้า **"ชาตินี้กูเกิดเป็นคนลำบาก ขอมาถือศีลให้เป็นนางฟ้ากับเขาสักชาติ"** นี่ถ้าคิดแค่นี้นะ ก้าวข้ามไม่พ้น ไม่เป็นเจโตวิมุตติ ไม่เป็นปัญญาวิมุตติ ยังติดภพชาติที่ดี

ติดคุกนี่ มันจะมีคุกแดนหนึ่ง แดนสอง แดนสาม แดนนักโทษชั้นดี เขาก็เอาไว้ที่สบายหน่อย แต่ถ้าแดน อู้ฮู้...สุด ๆ เลย แทบไม่ได้ เห็นเดือน เห็นตะวันเลย ติดขื่อติดคากุญแจ โซ่ล่าม

แต่ยังไงก็ยังติดคุก ถึงคุก...เขาเดี๋ยวนี้ ! เขามีคุกอะไร ? คุกการเมือง เขาก็จะไว้ดีหน่อย มีอะไรต่ออะไรให้เล่นให้ดูได้เยอะ แต่ถามว่า ดีไหม ?

ติดคุกชั้นดีนะ เป็นนักโทษชั้นดีนะ ก็ยังไม่ดีติดคุก

นี่มาถือศีลเพื่อจะเอาไปเกิดดี ก็เป็นนักโทษชั้นดีอยู่นั่นแหละ มันต้องทำยังไง...ไม่ให้มีโทษเลย ให้หลุดจากโทษไปเลย

กินของอร่อย กินของหวานมาก นึกว่า **"หวานอร่อยดี"** ที่ไหนได้ มีเบาหวานตามมา

อย่านึกว่า ถือศีล...หวาน ๆ นะ ถือศีลดีกว่าไม่มีศีลนะ แต่ถ้าถือศีลเพื่อจะได้ไปเกิดดี

พระพุทธเจ้าตรัสว่า **"ยังไม่เข้าทาง"**

ถ้าท่านฯ ตรัสว่า **"นี่ยังไม่เข้าทาง"** พูดอย่างนี้มันจะเกินไปหรือเปล่าโยม ! หา ? เดี๋ยวตามไม่ทัน ! **"กูก็ไม่มาถือศีลแล้ว"** ปล่อยไปตาม... (อารมณ์) อย่างนี้ก็หลุดเลย ตกขบวน

⦿ เกลียดชั่ว รักดี

แต่ถ้าเรามีเป้าหมายของเราว่า

"หยุดซะทีเถอะ เจ้าดีที่เราหลง"
"หยุดซะทีเถอะ เจ้าดีที่เราชอบ"
"หยุดซะทีเถอะ เจ้าชั่วที่เราเกลียด"

"เกลียดชั่ว รักดี" ก็ไม่ใช่ว่า จะดี พระพุทธเจ้าถึงสอนขั้นที่สาม **"ละบาป ทำดี แล้วยังต้อง...จิตเกลี้ยงเกลา"** ไม่เข้าไปหลงชื่นชมดี และเกลียดบาปเกลียดไม่ดี

เวลาเราเกลียดคนไม่ดี เขาบอก อย่าไปเกลียดตัวคนไม่ดี ต้องเกลียดความไม่ดี ที่มันเข้าไปสิงสู่อยู่ใน...คน ๆ นั้น ถ้าความไม่ดีมันออกปั๊บ ! เจ้า...คน ๆ นั้นก็กลายเป็นคน...? (ดี)

อย่าเกลียดน้ำขุ่น อย่าเกลียดน้ำ แต่ถ้าไม่ชอบใจเรื่องความขุ่นก็...คัดกรองเอาจนให้มันเป็นน้ำใส ไปกลั่นอะไรเข้า เรานี่ถ้ารู้จักกลั่นกรองอะไร...ดี ๆ บ้าง ชีวิตเรานี่จะฉลาดล้ำลึก

◉ มนุษย์ฝึกได้

บอกแล้วว่า **"มนุษย์เป็นสัตว์วิเศษ พัฒนาได้ ฝึกได้ทั้งกายทั้งจิตทั้งสติปัญญา"** เพราะฉะนั้น เพียงแต่ว่า เรามันหาโอกาสไป ฝึกจิต ฝึกใจ ฝึกกาย ฝึกนิสัยกิริยามารยาท แถมยังฝึกสมองให้เปรื่องปราดทะลุปรุโปร่งมองอะไรแจ่มแจ้ง ไม่ไปมองติดอยู่แค่ว่า

"เราเลยชั่วมาแล้วเราดีแล้ว และก็ติดดี...กึก ! อยู่แค่นั้น"

พระนี่ท่านบอกว่า บวชแล้วไปยินดีกับลาภก็แยะ !

บวชเป็นพระมีลาภ...บิณฑบาตวันนี้ได้เยอะ ! กับบิณฑบาตไม่ได้เลย

ยินดีแค่บวชมา แหมดีจังเลย ! บวชนี้มีเอกลาภ คนมาถวายเยอะจังเลย

แหม ! บวชแล้ว เราทำให้มีหาเงินหาทอง สร้างโน่นสร้างนี่ ทำนั่นทำนี่

แหม ! วัดเราว่า...สร้างไปเยอะนะ ไปดู วัดอาจารย์สนอง วัดสังฆทาน...โอ ! ไม่ได้ไป 10 ปี ไม่นึกเลยว่าจะมีสภาพเป็นแบบนี้ได้ เสาก็สลักอะไรต่ออะไร

โอ้โฮ ! สงสัยหมดเงินไปเยอะ

เมื่อคืนนี้ดูเทปชุดเก่า ท่านฯ บ่นว่า เงิน ท่านฯ ใช้คำว่า ทำไป ๆ มันชัก...ขาด ๆ เตะขาตัวเอง ขัดขานี่คือขัดยังไงรู้ไหม ท่านอธิบายว่า ตอนนี้เงินชักขาด ไม่พอซื้อที่ ไม่พอจ่ายค่าน้ำมันรถ ค่าอะไรต่ออะไร เทป...เก่า ๆ

ท่านคงใช้เงินเยอะเหมือนกัน เพราะเหมา เครื่องบิน จะเหมาเครื่องบินให้สามเณร บวชสามเณรภาคฤดูร้อนเหมาเครื่องบินไปอินเดีย ท่านไปอินเดียบ่อย บางทีต้องเหมาเครื่องบิน เพราะว่ามีทีมโยมเยอะ

ถ้าโยมอยู่ไปนาน...ๆ "แหม ! อยากไปอินเดีย แต่ไม่มีสตางค์ หลวงพ่อช่วยออกหน่อย"

ท่านก็ออก **"เหมาเครื่องบิน"**

ฟังเทป...เก่า ๆ เขามาฉายเมื่อคืน นี่ขนาด เป็นพระที่มีเอกลาภเยอะแยะ มีสาขามาก กว่าเราตั้งสัก 10 เท่า มีหลาย 10 สาขา มีทั้งต่างประเทศ กำลังเตรียมจะสร้างวัดที่อินเดีย

โอ้โฮ ! ใช้งบฯ ไม่รู้เท่าไร ! แล้ววังน้ำเขียวนี่ก็ใหญ่ สาขาเยอะที่

กาญจนบุรีที่อะไรก็มี บางทีเรานึกว่า เรามีลาภแล้ว ก็ติดเอกลาภ ไหลไป...เรื่อย ๆ

⦿ พลัดจากเป้าหมาย

บางองค์ก็บอก เออ ! บวช...นี้ดี ๆ มีบริวารเยอะมีลูกศิษย์เยอะก็จะติดใจอยู่กับลูกศิษย์ เพลิดเพลินไปกับลูกศิษย์ พาลูกศิษย์ไปเที่ยวโน่นเที่ยวนี่ **มันอาจจะพลัดจากวงจรของเป้าหมายที่บวช คือ เพื่อดับทุกข์ เพื่อปัญญาวิมุตติ เพื่อเจโตวิมุตติ**

เราเองบางทีก็ยังนึกว่า เฮ้ย ! มันน่าจะหยุดได้แล้ว เรื่องพาคนไปโน่นไปนี่อะไรกัน ก็...นาน ๆ ทีไม่ได้พามากเหมือนบางท่านบางองค์

บางองค์เป็นอะไรนะ แฟนพันธุ์แท้กับบริษัททัวร์เลย แต่เราก็ไม่เอาไม่ค่อยสนใจแบบนี้ อาจจะ...นาน ๆ พาไป ปีหนึ่งก็ไม่น่าจะเกินครั้งสองครั้ง

โอ้ ! ถ้าหัวเดือนท้ายเดือนบางองค์ทำนะ บางองค์นี่...เป็นอะไรล่ะ ! เหมือนลูกค้าทัวร์ จองคิวตลอด รถราจัดเอง เครื่องบินหาเองอะไรกัน

พอเราไม่คิดว่า เราต้องไปดูให้เห็นทุกที่ทุกทาง แล้วบอก เราไม่ไปอินเดียก็ไม่เห็นจะเสียโอกาสในการที่จะเข้าใจคำสอนพระพุทธเจ้า

บางทีนะ **“แหมโชคดีจังเลย ! ใครก็ออกค่าเครื่องบินให้”**

ใครก็ไป **“แหม ! เราเกิดมานี่มันโชคดีนะ”**

ก็เลยเที่ยวตะบันรูดไปเลย เที่ยวตะพึด ตะพือ เขาออกให้ นี่มัน

ความมีเอกลาภ มันก็ไหลไปตามเอกลาภ...ยังไง ๆ ก็ เรามาบวชให้เป้าหมายของเรา ยังไงถึงมันจะไหลไปบ้าง ก็ให้กลับ ดึงกลับมากับที่ได้ไว

โยม ! ถ้า...นอน ๆ ไปเกิดนึกว่า **"ถือศีลตั้งหลายวันแล้ว อย่างน้อยก็ต้องเป็นเทวดา"**

อย่าปล่อยไปนะ! กระตุกกลับมาบ้าง **"เจโตวิมุตติ ปัญญาวิมุตติ"** ไม่ใช่ไปแค่เป็นเทวดา มันต้องให้หลุดภพหลุดชาติ

ภูมิภพที่ดีก็อย่าไปเลย... ไปก็ไปเหนื่อยเป็นทุกข์อะไรอีกข้างหน้า

อ้าวว่าที่...สวย ๆ ที่สุดดีที่สุดในประเทศไทยนะ...โยม ๆ ว่า ขณะเดินทางไปมันเป็นทุกข์ ไหม ?

"มันต้องทุกข์ !" เดี๋ยวคนพร้อมบ้าง ไม่พร้อมบ้าง ไปอยู่ที่โน่นแล้วก็แย่งเข้าห้องน้ำ ห้องส้วมกันบ้างอะไรกันบ้าง

อย่างที่ว่า **แหม ! ดีที่สุดนะ** เดี๋ยวนี้เชื่อหรือเปล่า ที่ท่องเที่ยวที่สวยที่สุดนะ มันยุ่งที่สุด เพราะคนไปเยอะ

แม้แต่...ที่ ๆ ดีที่สุดของศาสนาแต่ละศาสนานะ บางศาสนาทะเลาะแย่งกัน นี่อย่าไปเอ่ยเขาเลย เดี๋ยวเขา

จะไม่พอใจจะฟังซีดีเรา บางทีไปเหยียบกันตาย กับ...ที่ ๆ ว่าดีที่สุดนั่นแหละ !

เดี๋ยวนี้เราก็ไปคิดว่า...ที่ ๆ ตรงนั้นดีที่สุด ถ้าที่ดีแล้วเราไม่ดีล่ะ คนไม่ดีไปกัน...เยอะ ๆ แล้วในที่...ดี ๆ ก็ไปดูเถอะ ! สถานที่น้ำตกอะไร...สวย ๆ นะ เจ้าพวกสันดานไม่ดีไปเที่ยว แล้วทำเสียหมด

สถานที่ดีก็ไม่เท่ากับเรา...? (ดี)

โยม ! วัดสวนแก้วนี้ดีไหม ? แต่ถ้าพวกถือศีลไม่ดีมาอยู่...เยอะ ๆ ละ (ฮึ ๆ ๆ) ไปหา...ที่ใหม่ดีกว่า จริงนะ! อาจจะเป็นวัด...กระจอก ๆ ไม่ดีก็ได้ แต่คนเขา...ดี ๆ ไปรวมตัวกันเข้า "โอ้โฮ! มันก็เป็นสวรรค์ได้"

"น้องเณร ! วัดนี้เขาลือกันว่าดี ว่าดัง ไหมนี่ ?" แต่ถ้าน้องเณรนิสัยไม่ดี มาอยู่ ก็อยู่แบบไม่ดี เขาทำอะไรกันกูก็นอน เขากวาดวัดกูก็ไม่กวาด เขาถอนหญ้ากูก็ไม่ถอน ไม่ทำทั้งนั้นวัดก็รก

⦿ แสงสว่างที่ปลายอุโมงค์

สิ่งเหล่านี้พวกเรายังไงก็ต้องมีสติปัญญา เจาะแจ้ง แทงตลอดไว้บ้าง อย่าตื่นมามึนตึ๊บ ! ทุกเช้า ยันค่ำ ไม่เคยมองอะไรทะลุปรุโปร่งกระจ่างแจ้ง

แม้จะทำดีก็ยังตัน ! ไม่มีปลายอุโมงค์ให้เห็น มาบวชมาถือศีล ทำความดี เพื่อจะเป็น...นางฟ้า สวรรค์วิมาน มันก็ยังไม่ใช่ความสว่างที่ปลายอุโมงค์ แสงสว่างที่ปลายอุโมงค์

"แสงสว่างที่ปลายอุโมงค์" คือเรื่องปัญญาวิมุตติ เจโตวิมุตติ ทำยังไงจะไม่ติดแม้กระทั่ง...ที่ดี

ถ้าเราไปเที่ยวที่...ดี ๆ สวย ๆ แล้วเกิดติดไม่กลับ...ยุ่งไหม "เออ ! เดี๋ยวซิ อย่าพึ่งไปซิ กำลังสวย กูจะถ่ายรูปอีก...จะนั่น ๆ ๆ" แล้วพวกก็บอก "เฮ้ย ! รถจะออกแล้วหมดเวลา" มันก็ต้อง...มีเรื่องขัดแย้ง

นี่ถามว่า **"พวกที่มีเกียรติเข้าสภา แล้วเขาไปทะเลาะกันในสภา"**

ผู้...ทรงเกียรติ ๆ แล้วทำน่าเกลียด ลากเก้าอี้กันบ้าง ทำอะไรต่ออะไร

ถามว่า **"ใครเข้าไปในนั้น อยู่ในนั้น มีตำแหน่งในนั้น เขาก็ถือว่าเป็นผู้มีเกียรติ ทรงเกียรติ"**

ถามว่า **"ทรงเกียรติ กับทรงศีล ทรงธรรม อันไหนดีกว่ากัน ?"**

เราไม่ได้ไปอยู่ใน...ที่ ๆ มีเกียรติ ไม่มีตำแหน่งที่มีเกียรติ แต่เราไม่ทำอะไรน่าเกลียด ทำแต่สิ่ง...ดี ๆ แล้วก็กำลังจะหาทางให้อยู่เหนือดี อยู่ด้วย **"โอ้ ! สุดยอดเลย"**

ทำเรื่องดีแล้วนะ แต่ยังมีจิตเขยิบอีกนะ **"สักวัน ! จะต้องทำให้อยู่เหนือดีให้ได้"** ละบาปได้แล้ว ทำดีเพิ่มมาเยอะแล้ว

⦿ ให้อยู่เหนือดีให้ได้

พระพุทธเจ้าให้ต่อยอดอีกขั้นหนึ่ง **"ให้อยู่เหนือดีให้ได้"**

เพราะความคิดเห็นอย่างหลวงพ่อพุทธทาสนี่ ท่านสมองพิภพ หรือกะโหลกพิภพบรรจุ มาอย่างดีเลย เห็นว่า **"สิ่งที่ดีกับไม่ดีอัปรีย์ทั้งเพ"** ได้

คนเรานี่โดยมาก เขาจะเกลียดชั่ว เกลียดไม่ดี และก็รักหลงดี ติดดีเป็นวรรคเป็นเวรเลย นี่ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องดี ฉะนั้น อย่ามาถือศีล เพื่อติดดี จะได้เป็นนางฟ้าชั้น...ดี ๆ หรือรักษาศีลนี่ เขาก็หลอกกันนะ

เราต้องรู้สึกว่า เราถูกหลอกทำบุญอะไร...รักษาศีลจะสวย รักษาศีลจะรวย

ถามว่า **"รักษาศีลเพื่อสวยเพื่อรวยนี่ ไปไม่ถึงดวงดาว"** มีนะ มีเยอะด้วยนะ แม้แต่เราเองนะ เชื่อเปล่า ! ตอนบวชพรรษา...แรก ๆ **"เออ ! ดีแล้ว บวชนี่ชาติหน้าจะได้เกิดเป็นเทพ เป็น...(พรหม) ใช่ไหม ?"** เคยคิดเหมือนกันนะ พรรษา...แรก ๆ

พอไปอยู่ฟังหลวงพ่อพุทธทาสเทศน์...สะอึกเลย ! นี่ถ้าคิดเป็นเทพก็อาจจะไม่ทำอะไร...จะจ้องทำสวดมนต์ ทำฌานให้เป็นเทพ เป็นพรหมอย่างเดียว

เป็นพรหม พระพุทธเจ้าก็ตรัส **"ไม่ได้ประเสริฐ"** ต้องเป็นอย่างที่ท่านเป็น คือ **หลุดพ้น เป็นผู้แตกฉานในปัญญาวิมุตติ และเจโตวิมุตติอีก "ดีกว่า ! เป็นพรหม...เยอะเลย"**

พระพุทธเจ้าไม่ได้เห็นพรหมเป็นผู้วิเศษ พรหมนี่ยังกลับมากราบท่าน เพราะถือว่า พระพุทธเจ้าวิเศษกว่าพรหมไปอีก

ฉะนั้น **ใครมารักษาศีลบวชเพื่อเอาเป็นพรหม เป็นเทพ เพื่อเกิดสวยเกิดรวย ก็ยังซวยเหมือนเดิม ก็ต้องเวียนว่ายอยู่ดี เพราะฉะนั้น ต้องเลื่อนชั้นตัวเอง**

เอาละวันนี้ ! เดี๋ยวต้องไปบิณฑบาตที่พระสมุทรเจดีย์รีบหน่อย

ก็ขออวยพรให้ทุกคนตื่นมาคิดได้คิดไกลคิดไปหลุดไปพ้นบ้าง อย่าคิดแค่ไปติดสุขติดดี ทำบุญก็จะเอารวยเอาสวย เขาจึงได้อธิษฐานนาน พระรำคาญเต็มที ก็ขอให้ใครกวาดวัดทำความดีมาถือศีล กวาดเพื่อให้มันหลุดให้มันดี แบบเหนือดี อย่าไปแค่ติดดี เรากวาด เขาไม่กวาด เดี๋ยวก็นั่งบ่นคนไม่กวาด มันก็ไม่ดี เอาละก็ขอให้เข้าดี ถึงดี ให้ถูกดี...จริง ๆ กัน...ทุก ๆ คน เทอญ.

สะเก็ดธรรม
จากสอนโมกข์
ถึงสอนแก้ว

วัตถุนิยม

โดย...พุทธทาส

เราก็มีปัญหาต่อไปว่า มีความทุกข์ชนิดไหนบ้าง ที่ทางวัตถุนี้เอาชนะไม่ได้ คำว่า **"ทางวัตถุ"** นั้น อาตมาหมายถึงมีเงิน มีทอง มีอำนาจวาสนา และมีวัตถุ มีความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ มีความรู้ทางวัตถุนี้ กระทั่งมีเงินมากมีทรัพย์สมบัติมาก มีอำนาจวาสนามาก มีเครื่องมือสารพัดอย่างนี้แล้ว ยังมีความทุกข์ชนิดไหนอยู่อีก ที่อำนาจทางวัตถุเช่นนี้ เอาชนะมันไม่ได้ ลองคิดดูต่อไป

ในที่สุดเราก็จะย้อนมาพบว่า **ความทุกข์ที่เกิดมาจากความเห็นแก่ตัวตน คือ ตัวกู ของกู** ที่ปรุงแต่งขึ้นมานี้แหละ เป็นสิ่งที่วัตถุแก้ไม่ได้ ชนะไม่ได้ เพราะว่าสิ่งนั้นแหละ มันปรุงวัตถุขึ้นมา หรือวัตถุไปตกอยู่ใต้อำนาจของสิ่งนั้น ถูกสร้างขึ้นมาโดยสิ่งนั้น ฉะนั้นวัตถุแม้จะมีมาก มีอิทธิพลสูงอย่างไร ก็จะแก้ความทุกข์ชนิดนี้ไม่ได้ จึงต้อง

"...จะต้องมีจิตใจ มีความรู้สึก ที่อยู่เหนือวัตถุ จึงจะเป็นธรรมะ จึงจะมาควบคุมวัตถุที่เป็นปัญหายุ่งยากในชีวิตประจำวันได้..."

อาศัยสิ่งอื่นที่ดีกว่า ที่ประเสริฐกว่ามากมายทีเดียว นั่นแหละ คือ ธรรมะ ! ธรรมะจะเข้ามาที่ตรงนี้ มีช่องทางที่ธรรมะจะต้องเข้ามาตรงนี้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่เรา **เราจึงรับเอาธรรมะเข้ามาในฐานะเป็นเครื่องมือสำหรับเอาชนะความทุกข์ประเภทที่วัตถุช่วยแก้ให้ไม่ได้นั่นเอง**

ท่านครูบาอาจารย์ทั้งหลายลองคิดดูให้ดีว่า เรากำลังมีสิ่งที่ว่านี้มีเครื่องมืออันนี้แล้วหรือยัง หรือว่าสิ่งที่เรากำลังเรียน กำลังทำ กำลังศึกษา กำลังมุ่งมาดปรารถนานั้น มันออกไปจากขอบวงของวัตถุแล้วหรือยัง หรือว่ายังตกอยู่ในวงของวัตถุ ยังเป็นเรื่องมัวเมาทางวัตถุ ถ้าอย่างนั้นมันก็ยังไม่ใช่ธรรมะ เราจะต้องอยู่เหนือนั้นไปอีก จะต้องมีจิตใจ มีความรู้สึก ที่อยู่เหนือวัตถุ จึงจะเป็นธรรมะ จึงจะมาควบคุมวัตถุที่เป็นปัญหายุ่งยากในชีวิตประจำวันได้ ปัญหายุ่งยากในชีวิตประจำวัน หรือชีวิตประจำวันที่เป็นปัญหายุ่งยากนั้น ไม่มีอะไรเลย ล้วนแต่เนื่องมาจากวัตถุทั้งนั้น ความยุ่งยากเหล่านี้ไม่อาจจะเกิดมาจากธรรมะ หรือจากเรื่องทางฝ่ายธรรมะ ซึ่งเป็นเรื่องทางจิตใจได้เลย แต่เมื่อจิตใจตกมาเป็นบ่าวของวัตถุ เป็นทาสของวัตถุหมดอิสรภาพแล้ว วัตถุก็สร้างปัญหาขึ้นแก่จิตใจในชีวิตประจำวัน

เราจะแก้อย่างไร เราต้องมี สิ่งที่เหนือกว่า คือ ธรรมะที่สามารถจะครอบงำอำนาจของวัตถุได้ นั่นเอง นี่แหละเราจะพบว่า **มีความทุกข์อยู่อีกแบบหนึ่ง ซึ่งวัตถุไม่อาจจะเอาชนะได้ แต่จะต้องเอาชนะด้วยสิ่ง ซึ่งมีอำนาจเหนือวัตถุ คือ "ธรรมะ" ในฝ่ายทางจิตใจ หรือทางฝ่ายวิญญาณ ที่หลาย ๆ คนไม่ชอบให้เอ่ยชื่อถึงนั่นเอง เมื่อเป็นดังนี้ ก็แปลว่า ธรรมะนั้นเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งในส่วนนี้ คือในชีวิตประจำวันนี้เอง**

ปัญหาควรจะดำเนินต่อไปมีว่า เมื่อเป็นดังนั้นแล้ว อะไรจะเป็นสิ่งที่ดีที่มนุษย์เราควรจะได้ เป็นประจำวัน ? คือได้แก่เรื่องทางวัตถุ หรือเรื่องทางจิตใจกันแน่ ที่เราควรจะได้ในฐานะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดเป็นประจำวันหรือตลอดชีวิต ? ข้อนี้พุทธศาสนาไม่ได้เป็นเอามาก ๆ จนถึงกับรังเกียจ ฝ่ายโน้น รักฝ่ายนี้โดยส่วนเดียว เพราะว่าถ้าทำดังนั้นก็ไม่เป็นสายกลาง ไม่ใช่เป็นมัชฌิมาปฏิปทา เราไม่รังเกียจอะไรหมด แต่แล้วเราก็ไม่หลงรักอะไรหมด แต่ว่า **เรายังมีสติปัญญาที่จะควบคุมมันทุกอย่างทีเดียว สำหรับวัตถุนั้น เราต้องใช้ เราต้องเข้าไปเกี่ยวข้องเสมอ แต่เราทำไปด้วยสติปัญญาหรือด้วยธรรมะที่ควบคุมมันได้** เพราะฉะนั้นมันจึงเป็นวัตถุหน้าใหม่เข้ามาคือ เป็นวัตถุที่ถูกควบคุมแล้ว ที่ควบคุมได้เป็นอย่างดีแล้ว และอยู่ในอำนาจของเรา

เรื่อง**ทางฝ่ายนามธรรมหรือทางฝ่ายจิตใจ เราก็ระบุเอาเฉพาะตรงที่เป็นความรู้อย่างถูกต้อง** อย่างพอเพียง อยู่ในระดับกลาง ๆ

ไม่ต้องเป็นเอามาก ๆ เหมือนกับคนบางพวกที่คิดว่า จะทำลายร่างกายนี้เสีย ให้เหลือแต่จิตใจล้วน ๆ ซึ่งเป็นมิจฉาทิฏฐิพวกหนึ่ง ซึ่งบำเพ็ญอัตต-กิลมถานุโยค ทำลายร่างกายหรืออะไรยิ่งไปกว่านั้น หรืออีกอย่างหนึ่งที่มีกล่าวถึงพวกพรหมชนิดหนึ่งที่ไม่มีใจมีแต่ร่างกาย เพราะความคิดของเขารุนแรงมากถึงกับเกลียดใจ ไปโทษใจว่า เพราะมีใจนี่แหละ จึงเกิดความทุกข์ขึ้นอย่างนี้ก็มี เรื่องจริง ๆ จะมีได้อย่างไรนั้นไม่แน่ แต่ความคิดอย่างอุตริวิตถารเช่นนี้นั้น มีได้แน่ มีได้แก่คนที่ชอบคิด หรือตั้งใจคิด และคิดรุนแรงตะพึดตะพือไป

พระพุทธศาสนาเราจะถือหลักไปในทางที่ว่า จะมีจิตใจที่ควบคุมแล้วจะมีวัตถุที่ควบคุมแล้ว จัดแจงปรับปรุงสร้างสรรค์ให้สัมพันธ์กันเป็นอย่างดีแล้ว คือ ในสภาพที่เหมาะสมแก่การที่จะไม่เป็นทุกข์นั่นเอง

ปัญหาที่ว่า อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

ที่มนุษย์เราควรจะได้นี้ ขอให้จำเอาไปด้วย ถ้าคิดปัญหาข้อนี้ถูกแล้ว การใช้ธรรมะในชีวิตประจำวันจะง่ายดายที่สุด แต่ถึงอย่างไรก็ดี เราก็ยังจำเป็นที่จะต้องแยกเรื่องวัตถุกับเรื่องทางวิญญาณ หรือจิตใจนี้ ออกเป็น 2 เรื่องได้เสมอไป เพื่อเห็นความแตกต่าง แล้วควบคุมให้ได้นั่นเอง คือ เราจะต้องมองให้เห็นว่า **พวกที่หลงไปทางวัตถุนิยมนี้เขาแสวงหาความสุขจากวัตถุ และด้วยการตามใจกิเลส นี่ขอให้จำประโยคนี้ให้ดี ๆ ว่า พวกที่ตกไปฝ่ายวัตถุนั้นจะแสวงหาความสุขจากวัตถุ ด้วยการตามใจกิเลส นี่แหละเราทุกคนกำลังหวังที่จะแสวงหาความสุข จากอะไรกันแน่ จากวัตถุต่าง ๆ ที่เรามุ่งหมายจะสร้างสม สะสมขึ้นข้างหน้าให้มากมายใช่หรือไม่ หรือมุ่งหมายจะแสวงหาความสุขจากการกระทำต่อจิตใจให้ถูกต้อง และให้เกิดความสงบสุขอย่างประเสริฐขึ้นมาโดยไม่ต้องเกี่ยวกับวัตถุเลย**

ถ้าเรามุ่งหมายทางวัตถุตะพึดตะพือไป โดยถือหลักว่า เมื่อวัตถุสมบูรณ์แล้ว จิตใจก็สมบูรณ์เอง เมื่อวัตถุถึงที่สุดแล้ว จิตใจก็มีความสุขถึงที่สุด ก็ขอให้ทราบว่า นี่แหละคือ (Dialectic materialism) ซึ่งเป็นต้นกำเนิดและหัวใจของคอมมิวนิสต์ จะเอาหรือไม่เอา ก็ลองคิดดูเอง !

ถ้าหากว่า แสวงหาความสุขทางฝ่ายนามธรรม ซึ่งอยากจะเรียกหรือขอเรียกไปทีว่า **มโนนิยม** เพราะไม่ทราบว่าจะเรียกว่าอะไร มันเป็นการบัญญัติคำที่ก้าวหน้าเร็วเกินไปก็ได้ ขอเรียกไปทีก่อน เพื่อพอพูดกันได้เท่านั้นเอง คือ ถ้าเราไม่เป็นวัตถุนิยม แต่เป็นมโนนิยมแล้ว ก็แสวงหาสุขจากความเป็นอิสระเหนือวัตถุ ด้วยการแผดเผากิเลสนั้นเสีย มันตรงกันข้ามอย่างนี้

ถ้าเป็นวัตถุนิยม ก็ต้องแสวงหาความสุขจากวัตถุด้วยการตามใจกิเลส ปรนเปรอกิเลส แต่การแสวงหาความสุขทางวิญญาณนี้ เป็นมโนนิยม และแสวงหาความสุขจากความเป็นอิสระอยู่เหนือวัตถุ ไม่ตกเป็นทาสของวัตถุและก็ด้วยการเล่นงานกิเลส แผดเผากิเลส ทำลายกิเลส ไม่ตามใจกิเลส มันตรงกันข้ามอย่างนี้ แต่บางคน

ไม่กล้า การที่ไม่กล้านี้มีได้หลายอย่าง เพราะอ่อนแอ กลัวจะไม่ได้สนุกสนานตามความฝันที่ฝันไว้นานมาแล้ว และที่ฝันมากมายทั้งยังฝันต่อไปอีกข้างหน้า โดยไม่สิ้นสุด

ถ้ามีคนกล้า กล้านึก กล้าคิด กล้าตัดสินใจกันใหม่ นี่แหละจะค่อยเป็นไปได้ คือ มีช่องทางที่เราจะเอาชนะวัตถุได้ ถ้าเดินมารูปนี้แล้ว ปัญหาในชีวิตประจำวันแทบจะไม่มีอะไรเหลือ คือจะไม่มีปัญหาอะไรเหลือ แต่มันจะราบรื่นไปหมด จะไม่มีปัญหาชีวิตประจำวันเกิดขึ้นมาก จนยื่นคำถามข้อนี้มาก เพราะคงจะล้วนแต่ประสบปัญหาทางวัตถุทั้งนั้น ซึ่งจะประมวลได้ว่า **เพราะสิ่งต่าง ๆ ทางวัตถุนี้ หรือที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอกนี้ ล้วนแต่เป็นไปตามที่กิเลสต้องการ ไม่ใช่ที่สติปัญญาต้องการ คือ มีกิเลสออกมาแสดงบทบาทเป็นใหญ่ เป็นประธานเสียเรื่อย**

ฉะนั้น จึงมีความประสงค์มุ่งหมาย คือมี (Aim หรือมี Goal) อยู่ตรงที่จะได้วัตถุเต็มตามความต้องการของกิเลส เมื่อเป็นอย่างนี้ มันก็เป็นไปไม่ได้ ที่จะไม่ให้ปัญหาประจำวันเกิดขึ้นมากมายจนสางไม่ไหว อาตมาใช้คำว่า จนสางไม่ไหว มันเกิดขึ้นมามากมายจนสางไม่ไหว คือ ปัญหาประจำวันที่มีอยู่ทุกวัน ๆ จะเกิดเสียจนสางไม่ไหว แต่ถ้ากลับตรงกันข้ามเสียแล้ว ปัญหาชีวิตประจำวันมันสลายตัวไปเองทันทีอย่างนี้เป็นต้น

เพราะฉะนั้น **สิ่งที่พวกเราทุกคนกำลังขาดอยู่อย่างยิ่ง ก็คือ ความมีนิพพานเป็นอารมณ์อยู่ตลอดเวลานั่นเอง**

ความมีนิพพานเป็น (Goal) เป็น (Object) เป็นวัตถุที่ประสงค์มุ่งหมายอยู่ตลอดเวลานั้น เป็นสิ่งที่เราทุกคนกำลังขาดกันอยู่ และทำให้ปัญหาประจำวันมีมากขึ้น ในการปฏิบัติหน้าที่การงานของตน คงจะมีคนบางคนตะโกนอยู่ในใจว่า "มันจะทำได้อย่างไรกันโว้ย !" ที่อาตมาต้องใช้คำหยาบคายว่า "โว้ย" นี้เพราะมันเป็นความรู้สึกอยู่ในใจของท่านอย่างนั้นจริง ๆ ก็ได้ เพราะเหตุเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นได้ทันที และล้วนแต่มืดมนอยู่ไกลสุดเอื้อมไปเสียทั้งนั้น คงจะต้องตะโกนว่าโว้ยแน่ "มันจะทำได้อย่างไรกันโว้ย" การที่จะนิพพานเป็นอารมณ์อยู่ได้ตลอดเวลานั้น จะทำได้อย่างไร ?

ที่ว่า ยังขาดอยู่ทุกคน นี้ก็อธิบายอยู่ในตัวแล้วว่า ทุกคนมุ่งหมายวัตถุ มุ่งหมายความสุขทางวัตถุ หรือความสุขทางเนื้อทางหนัง ไม่ได้มุ่งหมายที่จะให้ว่างจากความรบกวนเหล่านี้ ไม่ได้มุ่งหมายที่จะให้ว่างจากตัวกู ของกู ต้องการจะมีตัวกู ของกู ออกรับวัตถุ เป็นเจ้าของวัตถุ บริโภคใช้สอยข้าวของวัตถุ เพลิดเพลินมัวเมาอยู่ด้วยวัตถุ อย่างนี้เรียกว่ามีวัตถุเป็นอารมณ์ ไม่ใช่มีนิพพานเป็นอารมณ์

ถ้ามีนิพพานเป็นอารมณ์ ก็คือมีความว่าง ความสะอาด สว่าง สงบแห่งจิตเป็นอารมณ์ ไม่มีอะไรรบกวน มุ่งมั่นจะได้สิ่งนั้นอยู่เป็นประจำ นี่เรียกว่านิพพานเป็นอารมณ์ที่มุ่งหมายอยู่ตลอดเวลา

ถ้าถามว่า **"จะทำอย่างไรกันโว้ย"** ละก็ต้องดูให้ดีตรงที่ว่า ชีวิตนี้มันมีสภาพอย่างไร เพราะเหตุไร ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั่นเอง ไม่มีอะไรมากไปกว่านั้น จนกระทั่งเห็นชัดประจักษ์ด้วยตนเองนั่นแหละ ว่าเพราะมันมีวัตถุเป็นอารมณ์นั่นแหละ มันจึงยุ่งยากไปหมด ทั้งส่วนบุคคล ส่วนสังคม หรือส่วนโลก ทั่วโลก หรือทุก ๆ โลก

ถ้าหากจะมี นี่แหละคือโลกที่มีวัตถุเป็นอารมณ์ ! คอมมิวนิสต์ก็มีวัตถุเป็นอารมณ์ ! ประชาธิปไตยก็มีวัตถุเป็นอารมณ์ ! รายไหนก็ล้วนแต่มีวัตถุเป็นอารมณ์ ! ไม่เคยมีใครนิพพานเป็นอารมณ์

ปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นทั่วไปหมด กระทั่งปัญหาจริยธรรม **ปัญหาจริยศึกษา ปัญหาศีลธรรมเสื่อม ปัญหาที่สิ่งเหล่านี่เสื่อมมันมีมูลมาจากความมีวัตถุเป็นอารมณ์ ในโลกนี้** บรรยากาศกลุ้มไปด้วย ความมีวัตถุเป็นอารมณ์ ในแบบอย่างต่าง ๆ กัน แล้วก็ได้รบกันเป็นวิกฤตกาลถาวรไม่เคยประสบสันติภาพ แต่ถ้าทุกคนเห็นโทษแห่งความยึดมั่นถือมั่นเท่านั้น จิตจะน้อมไปเองเพื่อนิพพาน คำอย่างนี้พระพุทธเจ้าตรัสไม่ใช่อาตมาว่า เป็นพระพุทธภาษิตที่มีอยู่ในหลักบาลีชัด ๆ

ถ้ามองเห็นโทษของความยึดมั่นถือมั่นในวัตถุเท่านั้น จิตจะน้อมไปเองเพื่อนิพพาน และนั่นแหละ คือมีนิพพานเป็นอารมณ์ ฉะนั้น ถ้าอยากจะมีนิพพานเป็นอารมณ์ ก็ง่ายนิดเดียว คือ **พยายามดูให้เห็นโทษอันร้ายกาจที่ครอบคลุมพวกเราทั้งโดยส่วนรวมและโดยส่วนตัวอยู่นี้ว่า เพราะมันมีมูลเหตุมาจากความเห็นแก่ตัวเป็นอารมณ์ มีความตกอยู่ในอำนาจของวัตถุเป็นอารมณ์นั่นเอง**

เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้คราวเดียวกัน เราก็อย่าบูชาวัตถุเป็นสรณะ แต่บูชาธรรม ซึ่งไม่ใช่วัตถุ ซึ่งเป็นเครื่องปราบวัตถุนี้ เป็นสรณะ มีธรรมเป็นเครื่องรางคุ้มครองไม่ให้วัตถุมาแผ้วพานเรา เลยเกิดมีระเบียบประพฤติปฏิบัติชนิดที่เรียกว่า ธรรมนี้ขึ้น หรือจะเรียกว่า จริยธรรมก็ได้ อาตมากล้ายืนยันว่า คำว่า "จริยธรรม" คำเดียว ก็ใช้ได้ตลอดตั้งแต่ต้นจนปลายใช้ได้ตลอดจนกระทั่งถึงนิพพานได้เหมือนกัน ใช้ได้ตั้งแต่เรื่องโลก ๆ จนกระทั่งถึงนิพพานทีเดียว

ที่มา : ธรรมโฆษณ์ของพุทธทาส เรื่องพุทธิกจริยธรรม, ลำดับที่ 18 บนแถบพื้นสีแดง ปาฐกถาชุด แนะแนวจริยธรรม ครั้งที่ 7 เรื่องจริยธรรมในชีวิตประจำวัน, บรรยายวันที่ 20 มกราคม 2505, หน้า 219-225.

ใคร่ครวญในธรรม

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

พิจารณา มรณานุสติ

เจริญในธรรมญาติโยมทั้งหลาย ในครั้งนี้นำธรรมะมาเสนอให้พุทธศาสนิกชนได้อ่านในเรื่อง **พิจารณามรณานุสติ** ด้วยเห็นว่าคนในยุคปัจจุบันนี้ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมค่อนข้างประมาทมากไปหน่อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความตาย พวกเราทั้งหลายคงเคยได้ไปร่วมงานศพอยู่เนือง ๆ เรื่องพิธีกรรมต่าง ๆ ในงานศพ

อาตมาเห็นว่า มีพิธีกรรมแทรกคำสั่งสอนเป็นปริศนาธรรมอยู่ไม่น้อยเลยทีเดียว ญาติโยมบางคนรู้มาบ้าง แต่อีกหลายคนไม่ทราบเลยอย่างเช่น **รดน้ำศพทำไม ? มัดตราสังทำไม ? และก่อน พระให้ศีล หรือสวดอภิธรรม ทำไม... ต้องจัดอาหารใส่ถาด และเคาะโลง เรียกผู้ตาย อย่างนั้นอย่างนี้ อีกมากมายหลายพิธีกรรมในงานศพใช่ไหม ?**

ญาติโยม ที่เราชาวพุทธควรทราบในประเพณีงานศพดังกล่าว

เพราะว่าอีกไม่นานเท่าไร เราก็จะได้เป็นศพด้วยกันทุกคน...แน่ ๆ อยู่แล้ว ซึ่งเป็นกฎธรรมชาติมีอยู่ว่า เกิดมา... กี่ราย ๆ ก็ต้องตายทั้งนั้น ใช่ไหมญาติโยม ?

เพราะฉะนั้น เรามาอ่านให้รู้ มาดูให้เห็นเป็นปริศนาธรรมเถิด อันความตายและประเพณีในพิธีกรรมงานศพแล้วจะพบคำสั่งสอน ที่ล้ำค่าของประเพณีแต่โบราณ ท่านได้ฝากไว้

ท่านทั้งหลายชีวิตของเรานี้แน่นอนจะต้องตายเมื่อไร ? ตายที่ไหน ? ตายด้วยสาเหตุอะไร ? ไม่มีใครรู้ ! เพราะเป็นสภาพที่ปิดบังอยู่ด้วยกันทุกคน

ตายแล้วไปไหน ?

คงไม่มีใครรู้ล่วงหน้าด้วยเหตุนี้ ทุกคนต่างหวาดกลัวต่อความตาย เพราะความตายเป็นมหันตภัยใหญ่หลวงนัก ตามความเข้าใจของเรา ผู้ยังโง่เขลาเบาปัญญาเป็นอย่างนั้น ดังมีพุทธภาษิตกล่าวว่า...

“สพฺเพ ว นิกฺขิปิสฺสนฺติภูตา โลเก สมุสฺสยํ
สัตว์ทั้งปวง จักทอดทิ้งร่างไว้ในโลก”

เป็นธรรมดา นี่คือที่มาในพุทธศาสนสุภาษิต เตือนให้รู้ว่า มันเป็นธรรมดาเราท่านทั้งหลาย ไม่มีอะไรผิดปกติแต่อย่างใด เกิดเท่าไรก็ตายเท่านั้น เมื่อถึงคราวเวลานั้น จักเป็นสามี ภรรยา ลูกหลาน ทรัพย์สินศฤงคาร บ้านเรือนใหญ่โต รโหฐานทุกชนิด หมดสิทธิ์เป็นของเราใช่ไหมญาติโยม ควรพิจารณา...บ่อย ๆ เถิด จะได้ไม่ประมาทมัวเมาลุ่มหลง ใครจะรู้ได้ว่า พรุ่งนี้ความตายจะมาถึง เราไม่รู้หรอก

ท่านบอกว่า **ทุกคนล้วนเป็นนักโทษประหารทั้งนั้นเลย รอเพียงวันตัดสินเท่านั้น การตัดสินโทษประหารนั้นเราไม่อาจรู้ได้ดังกล่าวแล้ว ใช่ไหมญาติโยม ?**

เพราะความตายนั้น ไม่เคยเห็นแก่ใคร ๆ แม้แต่คำอ้อนวอนของใครทั้งสิ้น แม้แต่ที่สุดไม่เลือกว่า...คน ๆ นั้นจะเป็นใคร จะร่ำรวยด้วยยศถาบรรดาศักดิ์ จะอายุมากหรือน้อยเพียงใด อันความตายไม่เคยเลือก เรียกว่า **ย่อมมีสิทธิ์เท่าเทียมกันอย่างเฉียบขาด**

ทุกมนุษย์ ดูจต้องโทษ โหดประหาร
เมื่อถึงกาล ทุกคนขลาด ต้องหวาดเสียว
อันความตาย อย่าหมายเลี่ยง บ่ายเบี่ยงเชียว
ไม่ลดเลี้ยว ตามสินบน ของคนใด
โลงเปรียบบ้าน ของมนุษย์ หลังสุดท้าย
ของทุกราย ยากดี มีจนหนอ
เมื่อได้บึ่ง ถึงสถานี ไม่มีรอ
กระไรหนอ ทุกคน ไม่พ้นโลง

พระมหาวีระ

การพลัดพรากจากของรักทุกข์มากนะ ท่านเอ๋ย เพราะอะไรหรือ เพราะไม่คิดพิจารณานั่นเอง มัวประมาทหลงเพลิดเพลินอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ตามกฎ–ปฏิจจสมุปบาท กล่าวว่า ท่านใดมีรักหนึ่งก็มีทุกข์หนึ่ง ใครมีรักสองก็มีทุกข์สองญาติโยม ท่านใดมีรักร้อยก็มีทุกข์ร้อย

ในที่นี้ มิได้หมายความว่า เฉพาะคน แต่หมายถึงรักทุกสิ่ง–ทุกอย่างที่ยึดมั่นสำคัญมั่นหมาย หรือในภาษาบาลีเรียกว่า **รักด้วยอุปาทาน**

ถ้าใครไม่มีรักเลยก็ไม่มีทุกข์เลย นั่นคือ พระอรหันต์แล้วญาติโยม

นี่เป็นพุทธภาษิตของพระพุทธเจ้า นี่คือความจริงเป็นสิ่งไม่แปรเปลี่ยนตามเหตุตามปัจจัย เมื่อผูกพันกับสิ่งใด... ใคร ๆ ก็ไม่พ้นทุกข์ ถ้าเกิดสูญเสียคนรักจากไป การเศร้าโศกร่ำไห้อาลัย–อาวรณ์ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด ต้องทำใจให้รู้ว่าเป็นเช่นนั้นเอง

ตอนรดน้ำศพ

พุทธบริษัททั้งหลายมือที่ขาวซีดแบรับน้ำรดศพพร้อมกับมีเสียงของผู้ที่มารดน้ำศพกล่าวเบา ๆ ว่า และคิดในใจว่า **"ขอให้ไปดีเถอะนะสู่สุคติ"** มีการรดคนแล้วคนเล่า ร่างอันไร้วิญญาณแบมือรับน้ำ ของเหล่าผู้คนด้วยอาการอันแน่นิ่งไม่ไหวติงอยู่เช่นนั้น ตรงนี้ถ้ารู้จักสังเกตจะเห็นว่า เหมือนผู้ตายกำลังบอกอะไรบางอย่างให้ทราบ

ญาติโยม มีใครบ้างที่จะพอเข้าใจ ถึงความหมาย ที่ศพกำลังแสดงให้เห็นตอนนี้ว่า ดูซิ ! เราไม่ได้เอาอะไรไปได้เลย...แม้แต่สิ่งเดียว เห็นไหม ๆ ที่ฝ่ามือเรา

ศพแบมือ สื่อความ นิยามออก
ดุจจะบอก อะไร ในวิถี
โปรดจงรู้ ดูเห็น เช่นฉันสิ
ฉันไม่มี สิ่งใด ในฝ่ามือ

พระมหาวีระ

มือนี่แหละที่เราเพียรพยายามฉวยโอกาสแสวงหาทรัพย์ต่าง ๆ นานา ไขว่คว้าทุกสิ่งทุกอย่างมาครอบครอง เมื่อสมัยเรามีชีวิตอยู่ทรัพย์ทุกสิ่งต้องเป็นของเรา แต่มาบัดนี้ เราไม่มีอะไรเลย เห็นไหม ทุกอย่างเป็นของธรรมชาติมีอยู่ประจำโลกได้ให้ใช้อาศัยเท่านั้นเอง เห็นไหมในที่สุด ไม่มีเป็นของใคร

ตอนเคาะโลง

ญาติโยมที่ไหนมีงานศพ ที่นั่นก็มีการเคาะโลง เคาะ...ก๊อก ๆ ๆ ๆ ๆ และมีเสียงพูด...เบา ๆ ออกมาว่า **"มารับศีลนะ" "ทานข้าวนะ" "ฟังพระสวดนะ"** ถ้าจะว่าไปแล้วญาติโยม จะเรียกกี่ครั้งกี่คราก็ไม่เห็นศพใครลุกมาแม้แต่รายเดียว ไม่มีเลย ใช่ไหม ?

ถ้าจะถามว่า **เคาะเรียกทำไม ?** การกระทำอย่างนั้นเพื่ออะไร ? หรือทำตามประเพณีที่เคยทำตาม ๆ กันมาโดยไม่เข้าใจอย่างนั้นหรือ

บางคนบอกว่า **"เคาะเรียกประชดผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่"**

พอมีการตายญาติโยม ก่อนสวดพระอภิธรรม มักจะต้องมีการจัดสำรับอาหารวางข้างโลง บรรดาลูกหลานทั้งหลาย บางที่ต้องจัดอาหารที่ผู้ตายเคยชอบ ได้จัดลักษณะนี้

บางคนบอกว่า **"ต้องจัด"** ไม่จัดไม่ได้ว่าอย่างนั้น เป็นประเพณี เป็นเครื่องเซ่นไหว้ดวงวิญญาณผู้ตายว่าอย่างนั้น ถ้าไม่จัดผู้ตายจะสาปแช่งลูกหลาน หรืออาจมาหลอกให้หวาดผวากลัวก็เป็นได้เรื่องอย่างนั้นก็มี บางคนพูดว่า **"ถ้าไม่จัดอาหารให้ไม่กตัญญูกตเวทีต่อผู้ตาย"** ว่าอย่างนั้นแล้วก็ยังมีพูดกันอีกหลายอย่าง

ทีนี้มาฟังดูว่า ผู้รู้ท่านมีความคิดเห็นประการใด ญาติโยมเคยตั้งคำถามบ้างไหมว่า ทำไมต้องเคาะโลงเมื่อจะทำบุญ หรือรับศีล

ตอบว่า เพื่อให้ผู้ที่ยังไม่ตายได้ข้อคิดว่า ถ้าจะทำบุญ หรือรับศีลควรทำเสีย เมื่อยังไม่ตาย เพราะตายแล้วทำบุญ หรือรับศีลไม่ได้ ประมาณนั้น

อีกอย่างหนึ่ง เสียงเคาะโลงศพ... ดัง ๆ จะทำให้คนที่มาร่วมงานหยุดคุยกัน เพื่อพร้อมจะรับศีลร่วมกัน ถือว่าเป็นกุศโลบายของคนโบราณ ตั้งแต่สมัยก่อนจนถึงปัจจุบันนี้

ญาติโยม ! เคยคิดตั้งคำถามบ้างไหมว่า ทำไมต้องจัดอาหารไปวางไว้ใกล้ ๆ โลงศพแล้วเรียกผู้ตาย

ตอบว่า เป็นอุบายวิธีที่เตือนคนมีชีวิตอยู่ให้เกิดความคิดว่า ถ้าจะตอบแทนคุณผู้มีพระคุณ เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย และผู้มีพระคุณทั้งหลาย ให้กระทำเสียแต่ตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ถ้าตายแล้วรับประทานอะไรไม่ได้เลย นี่...เห็นไหม ! ๆ คือสอนให้เลี้ยงตอบแทนคุณของท่านก่อนสิ้นลมหายใจ เมื่อตายแล้วลุกมากินอะไรไม่ได้หรอก

นี่...เป็นปริศนาธรรม !

(โปรดติดตามอ่านฉบับต่อไป)

กิ่งพุชฌงค์

โดย...แม่ชีอุไร บุญธรรม (ศน.บ., บ.ศ.9)

มหัศจรรย์...มนุษย์

มนุษย์ในปัจจุบันมีความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันตามการกระทำของตนในอดีต ลักษณะการกระทำของมนุษย์ทำให้สามารถแยกมนุษย์ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. **มนุษย์นรก** หมายถึงมนุษย์ที่มีนิสัยชั่วช้าบาปหนา โหดร้าย สันดานดิบ ชอบสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นอย่างมาก ประพฤติทุจริตมิจฉาชีพผิดมนุษย์ธรรมดา ฆ่าสัตว์ ฆ่าคน ลักขโมยปล้นจี้ทรัพย์ของผู้อื่นเป็นปกติ ทำตัวเป็นอันธพาลข่มเหงรังแกผู้อื่น ประหนึ่งว่าผุดขึ้นมาจากนรกที่มีความโหดร้ายทารุณ มนุษย์พวกนี้ไม่ชอบอยู่ในบ้านอย่างคนทั่วไป แต่กลับชอบอยู่ในคุกตะรางถูกจองจำ หมดอิสรภาพ ต้องทนทุกข์ทรมานแสนสาหัส

2. **มนุษย์เปรต** หมายถึงมนุษย์ที่มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างยากลำบาก เที่ยวแสวงหาอาหารผ้านุ่งห่มเท่านั้น กว่าจะได้ก็ยากลำบาก แม้จะมีความเพียรขยันหาทรัพย์อย่างไร ก็ไม่พอใช้พอกินสักที

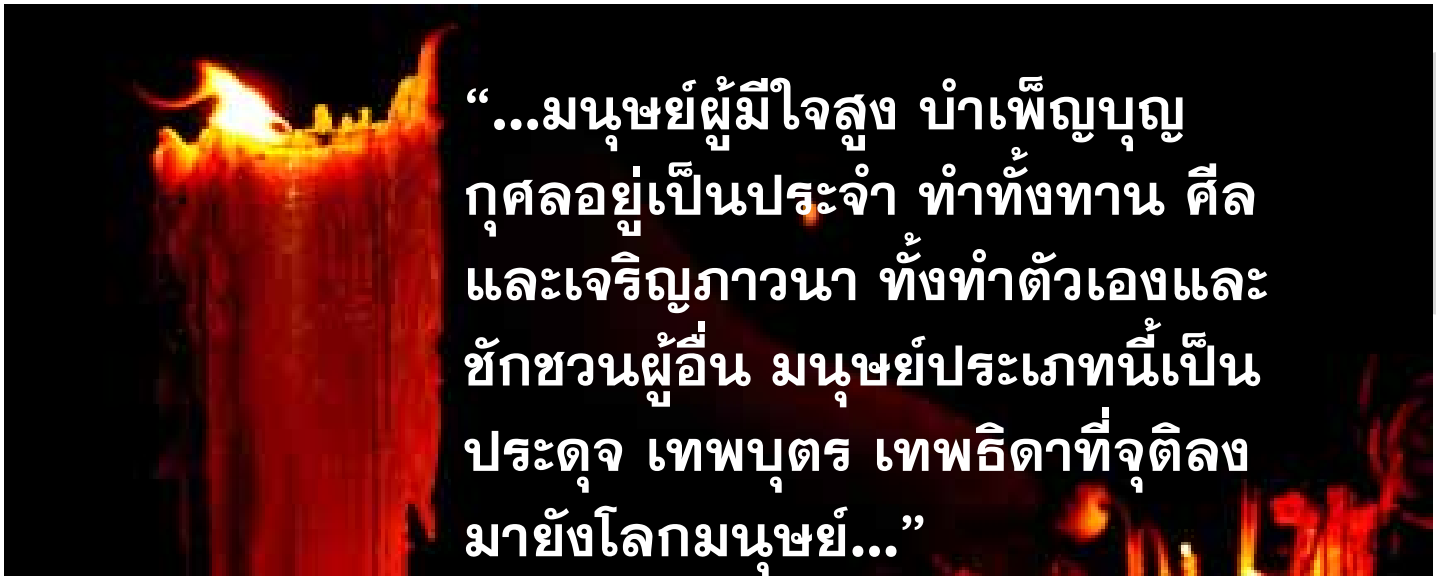
“...มนุษย์ผู้มีใจสูง บำเพ็ญบุญกุศลอยู่เป็นประจำ ทำทั้งทาน ศีล และเจริญภาวนา ทั้งทำตัวเองและชักชวนผู้อื่น มนุษย์ประเภทนี้เป็นประดุจ เทพบุตร เทพธิดาที่จุติลงมายังโลกมนุษย์...”

มีแต่ความอดอยากเข้าครอบงำ มากไปด้วยความทุกข์ เขาว่าตรงไหนดี หากินสะดวกก็ไปที่นั่น พอไปถึงที่ตรงนั้นกลับไม่เจริญดังที่เขาพูดถึง มักเรียกคนประเภทนี้ว่า **“คนกาลกิณี”** เหมือนผุดมาจากภูมิเปรตที่มีแต่ความอดอยากแร้นแค้น

3. **มนุษย์เดรัจฉาน** หมายถึงมนุษย์บางจำพวกที่มักอาศัยอยู่กับผู้อื่นเหมือนแมว สุนัข เป็ด ไก่ สุดแต่เจ้านายใช้ให้ทำอะไร ก็อุตสาหะทำการงานที่ลำบากไม่สะดวกสบาย หลังจากทำงานเสร็จแล้ว เจ้านายจะให้ทำอะไรที่ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ก็ต้องรับ ถ้าเป็นอาหารก็ไม่มีสิทธิ์เลือก ต้องกินอาหารเหลือเดนบ้าง อาหารหยาบบ้าง ถึงคราวเจ้านายดุด่าว่า ก็ต้องเกิดความสะดุ้งหวาดกลัวหาความสะดวกสบายไม่ได้ เพราะเป็นคนมีกรรม ไม่มีความคิดที่จะเลี้ยงชีพของตนโดยความอิสระ ต้องทุกข์ทนต่อการเป็นทาสอย่างแสนสาหัส คนที่มีลักษณะนี้ เพราะกระทำในอดีตที่มีต่อความหลงผิด พ่อแม่ ครูอาจารย์ มีพระคุณมากล้นแต่มองไม่เห็นพระคุณท่าน ไม่เชื่อฟังคำสอนของพ่อแม่ ครูอาจารย์ ซ้ำยังเถียงคำไม่ตกฟากไม่ให้ความเคารพอีกด้วย

4. **มนุษย์เทวดา** หมายถึงมนุษย์ที่รู้จักสิ่งใดเป็นประโยชน์ สิ่งใดเป็นโทษ รู้จักบาปบุญคุณโทษ รู้จักว่าสิ่งไหนดี สิ่งไหนชั่ว แล้วละเว้นสิ่งที่เป็นบาปอกุศล ตั้งใจประพฤติตนอยู่ในชีวิตของตนเองได้อย่างมีอิสระ ไม่อยู่ไปวัน ๆ เป็นมนุษย์ผู้มีใจสูง บำเพ็ญบุญกุศลอยู่เป็นประจำ ทำทั้งทาน ศีล และเจริญภาวนา ทั้งทำตัวเองและชักชวนผู้อื่น มนุษย์ประเภทนี้เป็นประดุจ เทพบุตร เทพธิดาที่จุติลงมายังโลกมนุษย์

แสดงให้เห็นว่า การที่สัตว์โลกแต่ละชนิดได้เกิดเป็นสัตว์นรกก็ดี เป็นเปรตก็ดี เป็นอสุรกายก็ดี และเป็นสัตว์เดรัจฉานก็ดี ล้วนแล้วเป็นผลที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ครั้งมีชีวิตอยู่ทั้งสิ้น แสดงให้เห็นว่า ภูมิหลังของมนุษย์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับพระพุทธภาษิตว่า **"กมฺมุนา วตฺตติ โลโก"** แปลว่า สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม ใครทำกรรมดี ย่อมได้รับผลดี ใครทำกรรมชั่ว ย่อมได้รับผลชั่วฯ

อุปสรรคของการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ในทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวถึงจุดอ่อนของมนุษย์ กล่าวคือ การที่มนุษย์มีสุขภาพจิตที่เศร้าหมอง ซึ่งเรียกว่า **"กิเลส"** (Defilements) เหล่านี้ถือว่าเป็นอุปสรรคของการก้าวเข้าสู่ภาวะของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์อันได้แก่พฤติกรรม 10 ประการ คือ

1. โลภะ ได้แก่ ความอยากได้ หมายถึงการอยากได้ไม่รู้จักพอจนนำไปสู่การกระทำที่ผิดกฎหมาย

2. โทสะ ได้แก่ ความคิดประทุษร้ายหรือความอาฆาตพยาบาท

3. โมหะ ได้แก่ความหลง หมายถึงความไม่รู้ในสิ่งที่เป็นคุณและโทษประโยชน์ประโยชน์และมิใช่ประโยชน์ ดังเช่น เห็นกงจักรเป็นดอกบัว

4. มานะ ได้แก่ ความถือตัว หรือความทะนงตัว ชอบจินตนาการและเพ้อฝันในเรื่องที่ไร้สาระ

5. ทิฏฐิ ได้แก่ ความเห็นผิด หมายถึงมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง ประเมินสถานการณ์ผิดพลาดและประมาท หมายถึงความมักง่ายและเห็นแก่ตัว

6. วิจิกิจฉา ได้แก่ ความลังเลสงสัยในหลักการและอุดมการณ์ของชีวิตทำให้เสียเวลาและโอกาสในการสร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์และคุณงามความดี สำหรับตนเองและสังคม

7. ถีนะ ได้แก่ความท้อแท้ หมายถึงความถดถอยในภารกิจที่จำเป็น ต้องการกระทำเพื่อการอยู่รอดของชีวิต

8. อุทธัจจะ ได้แก่ ความฟุ้งซ่านจนเกินเหตุ หมายถึงอาการหงุดหงิดและกระวนกระวายใจ ซึ่งเรียกว่า "ใจร้อน" ขาดความอดทนและหนักแน่น ซึ่งภาษาสมัยใหม่เรียกว่า "โรคจิต"

9. อหิริกะ ได้แก่ ภาวะแห่งการไม่ละอายต่อความชั่ว หมายถึงความเป็นคนหน้าด้านและใจหยาบ

10. อโนตตัปปะ ได้แก่ ความไม่เกรงกลัวต่อความชั่ว ความถึงความไม่สะดุ้งกลัวต่อผลกรรมที่เป็นอกุศล เรียกว่า "ติดคุกเป็นว่าเล่น"

กิเลสทั้ง 10 ประการนี้ถือว่าเป็นอุปสรรคสำหรับหนทางไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ฉะนั้น มนุษย์จะต้องกำจัดกิเลสเหล่านี้เสียก่อน เพื่อที่จะเข้าสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ต่อไป

มนุษย์ทุกคนพัฒนาตนเองได้

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ให้แนวคิดว่า...

ความเชื่อในความเป็นมนุษย์ที่พัฒนาได้ หรือเชื่อในความเป็นมนุษย์ว่าเป็นสัตว์ที่พัฒนาได้ จะทำให้เกิดจิตสำนึกที่จะต้องฝึกฝนพัฒนาตนซึ่งแสดงอาการออกมาเป็นความอ่อนน้อมถ่อมตน อันชี้บ่งถึงความเป็นผู้พร้อมที่จะฝึกฝนพัฒนาตนนั้นขึ้นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตสำนึกในการศึกษาหรือฝึกฝนพัฒนาตนจะทำให้บุคคลมีท่าที

ต่อประสบการณ์ทั้งหลายอย่างที่เรียกว่ามองทุกอย่างเป็นการเรียนรู้ที่จะเอามาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตน มนุษย์ทุกคนสามารถพัฒนาไปสู่ระดับการมีสัจจะแห่งตน หมายถึงการเป็นตัวของตัวเองอย่างสมบูรณ์มีความอิสระสามารถคิดและกระทำการใด ๆ ตามมโนธรรมและอุดมการณ์อย่างแท้จริง

นอกจากฝ่ายศาสนาแล้วทางฝ่ายบ้านเมืองก็ยังเน้นถึงการพัฒนาตนตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2535 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายไปที่การพัฒนาบุคคลให้มีคุณสมบัติ 4 ด้าน คือ

1. ***ด้านปัญญา*** *คือ การรู้จักเหตุและผล รู้จักแยกแยะรับผิดชอบชั่วดี รู้จักสิ่งที่ควรกระทำไม่ควรกระทำมีความฉลาดที่จะแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและรู้เท่ารู้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทั้งหลาย มีความสามารถในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้คุณค่าของภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของสังคมไทย รู้จักที่จะเลือกรับวิทยาการสมัยใหม่จากภายนอกได้*

2. ***ด้านจิตใจ*** *คือ การฝึกฝนจิตให้มีความเจริญงอกงามด้านคุณธรรมได้แก่มีความละอายต่อการกระทำผิด รู้จักควบคุมตนเอง และมีความหนักแน่นที่จะเป็นประโยชน์สำหรับหน้าที่การงานและการดำรงชีวิตประจำ*

3. ***ด้านสังคม*** *คือ การมีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงานและการอยู่ร่วมกันในองค์กรและสังคม รู้จักการช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันโดยไม่เห็นแก่ตัวรู้จักสิทธิและหน้าที่ ความรับผิดชอบที่จะมีต่อผู้อื่น ต่อสังคมและมวลมนุษย์ชาติมีความเคารพในสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นตามระบอบประชาธิปไตยมีความพร้อมที่จะร่วมมือซึ่งกันและกันที่จะสร้างสังคมให้มีความสุข รวมทั้งการรู้จักใช้ อนุรักษ์และเสริมสร้างทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม*

4. ***ด้านร่างกาย*** *คือ การรู้จักดูแลสุขภาพอนามัยร่างกายของตนเองและสมาชิกในครอบครัว มีพัฒนาการทางกาย มีความสามารถที่จะประกอบการงานและอาชีพได้สมกับคำกล่าวที่ว่า* ***"ทนฺโต เสฏฺโฐ มนุสฺเสสุ"*** *ในหมู่มนุษย์ทั้งหลายผู้ที่ฝึกตนดีแล้วเป็นผู้ประเสริฐฯ*

เล่าสู่กันฟัง

สาธุ...สาธุ...สาธุ...

โดย...แสงธรรมสีเงิน

ธรรมะ สวัสดี

ต่อจากฉบับที่แล้ว ทิ้งท้ายไว้ว่า โปรดติดตามตอนต่อไป ก็ขอทำตามสัญญาคราวที่แล้ว รักษาอุโบสถศีลได้ หนึ่งเดือนสิบเก้าวัน ต้องส่งต้นฉบับก่อน ติดค้างไว้

เหตุการณ์ในวัดนั้น มีกิจกรรมตลอด การทอดผ้าป่าของพี่น้องชาวเสื้อแดงที่มากันเต็มวัดก็เสร็จสมบูรณ์โดยพระเดชพระคุณหลวงพ่อท่านให้การต้อนรับ และคุมสถานการณ์ตลอด เห็นถึงความมีวิชั่น (Vision) ของท่านและอัจฉริยะเป็นเลิศ ข้าพเจ้าเคยเรียบเรียงไว้เป็นเล่มใหญ่ เสียดายมากน้องน้ำ พาไปเสียแล้วไม่เป็นไร เริ่มใหม่ ไม่มีคำว่า สายไป

หลวงพ่อท่านมีเมตตาสูง ขันติ อุเบกขา ส่วนกรุณานั้น ยอดเยี่ยม ข้าพเจ้าได้รับใช้ ได้เห็นกับตาตนเอง ตลอดไตรมาสเป็นที่ประจักษ์ หมดความสงสัย หมดคำถาม คำเดียวเท่านั้นคือ สาธุ !

การอบรมคณะสานุศิษย์นั้น การปรารภธรรมแม้มิได้มาปรารภ...ทุก ๆ เช้า ท่านจะชดเชยให้ในวาระต่าง ๆ ภารกิจของท่านนั้นมากเหลือเกิน กล่าวไม่หมด

"สัพพะระสัง ธัมมะระโส ชินาติ" (รสพระธรรม ชนะรสทั้งปวง)

คณะเราแม้จะหิวข้อธรรม คอยรอฟังว่าท่านจะพบคณะศิษย์ เมื่อไหร่ ? ก็อดทนกัน เมื่อภารกิจของท่านมาก ก็ต้องให้ท่านได้พักผ่อนบ้างเดี๋ยวจะโดนว่าให้หลวงพ่อเทศน์มากไป

เพราะท่านจะพูดเสมอว่า (อย่าใช้พระให้มากเกินไปนะ) ใช้ให้บันยะบันยังบ้าง ไงล่ะ ไงล่ะ ไงล่ะ !

บรรยากาศในวัด เสมือนที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์งดงาม ประทับใจที่มาเยี่ยมชม

การปฏิบัติธรรมของคณะเรา ก็เป็นไปอย่างเรียบร้อยดี มีมาปฏิบัติกันไม่ขาด ระยะ 3 วัน 5 วัน 7 วัน 10 วัน 15 วัน และอยู่ตลอดไตรมาสมีอยู่ประมาณ 10 คน คณะเราได้ต้อนรับคณะมาชมโครงการของวัด อย่างอบอุ่น เพราะคณะเราภาคภูมิใจในผลงานของหลวงพ่อท่านก็ต้องโชว์กันหน่อยเหมือนเป็นการให้ธรรมเป็นทาน จริงป่ะ

ไตรมาสนี้มีผู้มาจากต่างประเทศเป็นคนไทยที่อยู่ต่างแดน ดูผ่านเว็บไซต์และ ฯลฯ ชื่นชมมากก็มาปฏิบัติ 3-7 วัน มีอเมริกา ฝรั่งเศสและสวีเดน...ทุก ๆ คน พูดเป็นเสียงเดียวกันหลวงพ่อทำได้อย่างไร

มีอยู่คนหนึ่งจากสวีเดนคนนี้ประทับใจ...สุด ๆ อยู่ตลอดไตรมาสเลย ขอให้อยู่นาน นาน นะ

ทุกคน ๆ ศรัทธาในพระเดชพระคุณหลวงพ่อท่านมาก ความเป็นธรรมชาติความร่มรื่นบรรยากาศไม่เหมือนวัดเลย เหมือนมารีแลกซ์ (Relax) อยู่รีสอร์ท เมื่อไปแล้วก็ต้องรีเทริน อีกแน่นอน ไม่ได้โม้นะ

คำชื่นชมต่าง ๆ ข้าพเจ้าภาคภูมิใจแทนหลวงพ่อท่านจริง ๆ ท่านมุ่งมั่น สละแรงกายเหนื่อยมาก ส่วนเหนื่อยใจนั้นข้าพเจ้าคิดแทนท่านว่าท่านคงอยู่เหนือตรงนั้นแล้ว มิฉะนั้นโครงการใหญ่ ๆ หลายโครงการ แค่เซ็นเตอร์ใหญ่ ก็เรื่องมากมายจริง ๆ ส่วนสาขา ไม่ต้องพูดถึง หากท่านไม่ปล่อยวาง ท่านคงบริหารไม่ได้ขนาดนี้

ท่านเปรียบเสมือนพ่อในทางธรรมของคณะศิษย์ และทุก ๆ คนในโครงการทุก ๆ สาขา ข้าพเจ้าขอเป็นตัวแทนกล่าว เนื่องในช่วงนี้เป็นวันพ่อแห่งชาติ ก็ขอให้ทุก ๆ คนน้อมใจกันกราบท่าน พร้อมกับคำว่า...สาธุ...

ช่วงท้ายไตรมาส ข้าพเจ้าตื่นเต้นกับโครงการยกพวกมาดีกัน ดีไม่แตกแจกหนึ่งล้านโชคดีที่โครงการนี้อยู่ด้านหลัง ของที่พักอุบาสิกาข้าพเจ้าก็ได้เห็นการปฏิบัติงาน อย่างใกล้ชิด แรก ๆ ก็เสียว...เสียว อยู่เหมือนกันแต่แล้วก็ (เข็มขัดสั้น) แฮ่ะ...แฮ่ะ คาดไม่ถึง เด็ก...เด็กรุ่นนี้รักษากฎระเบียบจัดว่าดีทีเดียว แม้จะต่างสถาบันกัน การคารวะผู้สูงอายุ ช่วยเหลือ มีน้ำใจ 10 วันที่มีโครงการนี้ข้าพเจ้าชอบมากเพราะได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิด ระหว่างเด็กผู้ใหญ่ ได้คุยกันหลาย ๆ สถาบันได้รับคำพูดจากเด็ก ๆ น่าชื่นชม เช่น ข้าพเจ้าถามว่าจะอยู่กันครบ 10 วันไหม ? ได้เงินน๊ะ

หลายคนตอบว่า เงินเป็นส่วนหนึ่งของจุดหมาย แต่อยากบอกสังคมว่า พวกเราไม่ได้เลวร้ายอย่างที่คิด หรือออกมาตามสื่อและต้องกราบขอบพระคุณหลวงพ่อท่านที่จัดโครงการนี้ ทำให้พวกเราได้ตอบสังคมบ้าง

กิจกรรมที่ได้ร่วมทำกันกับทางวัดในทุกรูปแบบตื่นเต้นได้ออกปฏิบัติการนอกวัดเช่น การออกบิณฑบาต กับหลวงพ่อได้รับการตอบรับ และตามที่ประชาชนศรัทธาในหลวงพ่อมาก เด็ก...เด็ก...บอกพวกเขาโชคดีมาก และการได้ฟังพระธรรมจากหลวงพ่อแทบทุกวัน ข้าพเจ้าฟังแล้วชื่นใจ...ชื่นใจ...นี้ก็คือความเป็นอัจฉริยะไร้รอยต่อของท่านที่จัดเป็นโครงการนี้ขึ้นมา ดัง...ดัง...จุงเบย

และเมื่อโครงการนี้จบลง จบลงอย่างสมบูรณ์แบบคือแจกเงินตามระเบียบเพราะเด็ก...เด็ก...เขา...(มาดีกันจริง ๆ)

รุ่งขึ้นก็เป็นวันงานกฐิน ลุ้นเรื่องดินฟ้าอากาศ แล้วก็ผ่านฉลุยโล่งอก นี้ไงล่ะก็คือบารมีของท่าน

การปฏิบัติธรรมของข้าพเจ้าไตรมาสนี้ ก็ (ธัมโม หะเว รักขะติ ธัมมะจาริง) ธรรมะย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรมเป็นนิจ ก็มีบ้างเมื่อมีคนแบบแปลก...แปลก...ก็เกิดรำคาญบ้าง แต่เมื่อนึกถึงข้อธรรมของหลวงพ่อว่า เบื่อคนโน้นคนนี้ หนีไปอยู่ใต้ดิน ก็ไปรำคาญไส้เดือนอีก ก็เลยทำตามท่าน พอรำคาญขึ้นมา ก็ตวาดในใจว่า (เราไม่ได้เกิดเพื่อรำคาญนะจ๊ะ) ตวาดให้ไพเราะหน่อยเพราะเราเป็น (แม่ขาว) ฮิ... ฮิ...

สุดท้ายก็ขอให้อนุโมทนากับคณะญาติธรรมที่อยู่ร่วมกันจนครบไตรมาส พบกันใหม่พรรษาหน้า ถ้าข้าพเจ้าไม่ (มรณานุสติ) ไปเสียก่อนนะขอลาเป็นภาษาธรรมฝากไว้ว่า "สัพพะระสัง ธัมมะระโส ชินาติ" (รสพระธรรมชนะรสทั้งปวง) และเป็นบทกลอนฝากไว้ในฉบับนี้

ขอกล่าวคำว่า สาธุ...ถวายหลวงพ่อเพื่อสำนึกในพระคุณของท่าน ถ้าไม่มีพระราชธรรมนิเทศข้าพเจ้าก็คงไม่มีโอกาสเช่นนี้ สวัสดี...และสวัสดีปีใหม่ด้วยเทอญ

ปล.หนังสือฉบับนี้ออกล่ามาก ฉะนั้น ข้อความใหม่ยังต้องติดตามกันต่อไป

ไตรมาสนี้ ในอาราม งามสง่า
ทุกหย่อมหญ้า สบายตา ดอกไม้สวย
เหมือนวิมาน ม่านแมกไม้ เอื้ออำนวย
ดอกพังพวย เล็บมือนาง พวงชมพู
จึงเอื้อนกลอน กล่าวแสดง แถลงไข
กรุ่นกลิ่นไอ พระธรรม ในคำสอน
เหมือนหยดหยาด สายพิรุณ อันสุนทร
พลันคลายร้อน อภิรมย์ อยู่ร่มเย็น
ดวงจันทร์แจ่ม ผันผ่านม่าน เมฆหมอก
เปล่งแสงออก สว่างจ้า ทั่วหล้าเห็น
หลวงพ่อท่าน บริสุทธิ์ ผุดผ่องเพ็ญ
ท่านเปรียบ เป็นจันทร์งาม อร่ามตา
เสียงพระธรรม สอนสั่ง ยังดังแว่ว
สดับแล้ว สุขสันต์ จิตหรรษา
โสมนัส ยิ่งยินดี แสนปรีดา
เกิดปัญญา รู้เห็น ตามเป็นจริง
พระธรรม จากท่าน โปรดสดับ
จงน้อมรับ กันเถิด ประเสริฐยิ่ง
ท่านชูธรรม เป็นหนึ่ง ไว้พึ่งพิง
จะเนานิ่ง สงบสุข ทุกคืนวัน
ณ ศาลา หน้าเรือนแก้ว สัปปายะ
ของคณะ อุบาสิกา มาพักอยู่
เป็นระเบียบ เรียบร้อย ทุกอณู
ผู้ที่อยู่ ช่วยต้อนรับ ประทับใจ
เฟสที่สอง ตั้งตระหง่าน อยู่ด้านหลัง
งามดุจดัง ประสาทไม้ ลายเขียวใส
ทั้งสอดแทรก ประติมากรรม ล้ำ...กว่าใคร
ของเหลือใช้ ประดับไว้ อย่างไฮโซ

อัจฉริยะ ไร้รอยต่อ ขอบูชา
เกินจำนรรจ์ หรือสรรหา คำโก้...โก้
เปรียบพระพรหม เสด็จมา เป็นร่มโพธิ์
โอ้...อโห... หลวงพ่อท่าน อัศจรรย์จริง
การปฏิบัติ อุโบสถ ในพรรษา
เหล่าคณะ อุบาสิกา ตั้งใจยิ่ง
ทั้งกวาดวัด ฟังธรรม เน้นย้ำจริง
สาธุ...ยิ่ง สาธุ...ยิ่ง โมทนา
พระนวกะ ท่านเรียบร้อย คล้อยตามกัน
ไม่ผกผัน งดงาม ตามท่วงท่า
จะขบฉัน หรือทำงาน พัฒนา
สามัคคี ได้เวลา มาสวดมนต์
ครบไตรมาส รสพระธรรม ยังฉ่ำชื่น
ต้องกลับคืน สู่เคหา ไม่สับสน
กราบหลวงพ่อ หน่อพุทธะ ไม่ร้อนรน
แม้ฉงน ก็จำต้อง กราบเท้าลา
ขอรายงาน เรื่องเปิดร้าน งานกฐิน
มีทั้งสิ้น ยี่สิบร้าน ประมาณว่า
บารมี ท่านหลวงพ่อ เกินอัตรา
กองสลาก ยังต้องมา ช่วยอวยชัย
คณะอุบาสก อุบาสิกา ยังหาเงิน
ยังขาด ๆ ยังเกิน...เกิน ขอเรียนไว้
คอยหลวงพ่อ ซัพพอร์ท ให้ปัจจัย
การจัดร้าน คงยิ่งใหญ่ ตระการตา
ขอจบกลอน ก่อนอำลำ พรรษานี้
ทุกสิ่งที่ ผ่าน...ผัน นั้นย้ำว่า
พรรษาใหม่ หากไม่ตาย ขอสัญญา
เน้นรักษา อุโบสถ จนหมดลม

สกู๊ปพิเศษ
ข้อคิด สะเก็ดธรรม
จากหลวงพ่อพยอม

“อาเพศที่สุด”

อาเพศที่สุด

ก็คือเรื่องคนเรา **“ถูกไล่ต้อน เหมือนวัวเหมือนควาย” “ถูกไล่ล่า เหมือนเก้งเหมือนกวาง”**

จะไปที่ไหนก็โดนแก๊งนั้น กลุ่มนี้ สีโน้น ไล่เป่า ไล่ล่า ไล่ขู่ ไล่ฆ่า ไล่ทำร้าย จับกุม อันนี้ซึ่งไม่เคยมี และที่เราไม่เคยคิดว่า **“อาเพศ”** ขนาดยิงกัน

ทั้งสถานที่ คนเคยเชื่อถือเคารพ พอไปเจอเข้าข้อเดียว

“อย่า ! ทำลายสิ่งกีดขวาง” “อย่า ! รื้อสิ่งกีดขวาง”

คนก็เลยเที่ยวเทปูนดักปากทางเข้า กระทรวง... อะไรวุ่นวายไปหมด

นี่ไม่เคยมีมาก่อนในรอบ 100 ปี ก็อยากจะฝากเรื่องนี้ว่า...

ถ้ากฎหมายศักดิ์สิทธิ์ เชื่อว่า...ม็อบก็ไม่ศักดิ์สิทธิ์ คนก่อการปั่นป่วนก็ไม่ศักดิ์สิทธิ์ นั่นก็เพราะกฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์ กฎหมายไปนอนป่วยนอนห้องไอซียู (ใครต้อนเข้าห้องไอซียูก็ไม่รู้ละ)

แต่นั่นแหละเป็นเหตุให้เกิดอาเพศต่าง ๆ เกิดให้ประเทศชาติ ทั้งอาถรรพ์ และอาภัพตามมาเป็นแถวเลย เจริญพร.

ภาพ : เมื่อวันที่ 26 ก.พ. ประมาณ เวลา 22.00 น. นายณัฏฐพล-นางทยา ทีปสุวรรณ แกนนำกปปส. ได้กล่าวบนเวทีชุมนุมกปปส.แยกปทุมวัน โดยเปิดคลิปวิดีโอเป่านกหวีดใส่ คุณหญิงพจมาน ณ ป้อมเพชร

ที่มา : http://youtu.be/Z92NdETufzg

ชุมนุม คติธรรม

โดย...ละอองธรรม

ด้วย ความศรัทธาและเชื่อมั่นในหลวงพ่อพยอม กลฺยาโณเป็นอย่างสูง การขีดเขียนของข้าพเจ้า จึงได้เกิดขึ้นค่ะ

มีวันหนึ่งหลังจากหลวงพ่อบรรยายธรรมแล้ว ท่านได้ปรารภกับญาติโยมว่าขอความร่วมมือให้ช่วยกันคิด–เขียน คติธรรม เพื่อนำไปติดตามต้นไม้ ทำต้นไม้ให้เป็นต้นไม้พูดได้ จิตของข้าพเจ้าได้ระลึกรู้และคิดว่าจะต้องตอบสนองพระเดชพระคุณท่านบ้าง

กลับถึงที่พักก็นอนไม่หลับ เพราะจิตนั้นได้ระลึกถึงข้อธรรมะเรื่องคนกับงานอยู่ตลอด หลังเที่ยงคืนล่วง แล้วข้าพเจ้าจึงได้จับปากกาเขียนไว้ เพื่อกันลืมซึ่งรวบรวมได้ดังนี้เจ้าค่ะ

ครั้งนี้เป็นครั้งแรกในชีวิตของข้าพเจ้าที่ได้มีโอกาสขีดเขียนบทความและหากว่าคติธรรมทั้งหลายที่ข้าพเจ้าเขียนมานี้สามารถเป็นจุด เป็นช่องช่วยในการเปลี่ยนแปลงเรื่องชีวิต การงาน ของทุก ๆ ท่านได้ ข้าพเจ้าก็ขออนุโมทนากับทุก ๆ ท่านด้วย สาธุ สาธุ

ธรรมเมตตา

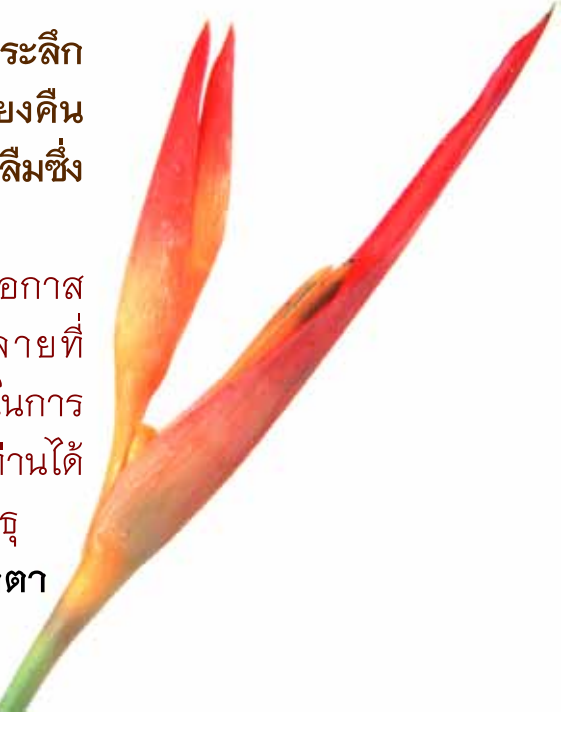

คติธรรม...คนกับงาน

1. จิตใสใจบริสุทธิ์ สนุกในการทำงาน
   นิพพานก็ผุดขึ้นทันใด

2. สดใส สดชื่น เบิกบาน
   ชีวิตการงาน ก็ผ่านไปได้ดี

3. ไม่หงิก ไม่งอ ไม่เง้า ไม่เศร้า
   ชีวิตเจ้า เข้าได้กับงาน

4. หยาดเหงื่อ ทุกหยด ทุกหยาด
   จงเกิดจาก การงานที่สุจริต

5. ขยัน อดทน ซื่อตรง อดกลั้น
   เป็นหลักประกันในการทำงาน

6. ไม่เชือน ไม่แช ไม่แส่
จะไม่แย่ ในการทำงาน

7. คิดดี คิดถูก คิดสอดคล้อง
จะไม่เศร้าหมอง ในการทำงาน

8. ชีวิต คือ การทำงาน
การทำงาน คือ ชีวิต ผลผลิตจะเพิ่มทวี

9. ขยันการ ขยันงาน
ความสุข สำราญสำเร็จแน่ให้มั่นใจ

10. สู้ ! สู้ ! สู้ ! ในการทำงาน
ชีวิตจะพบพาน แต่โชคดี

สกู๊ปพิเศษ
ข้อคิด สะเก็ดธรรม
จากหลวงพ่อพยอม

"...การศึกษาถูกบังคับ..."

ภาพ : ม็อบ กปปส. เป่านกหวีดกดดัน ผอ.กศน ฉวาง นครศรีธรรมราช ไม่ให้ทำงาน
ที่มา : http://www.youtube.com/watch?v=nepY774gjhQ (23 ม.ค. 2557)

ที่น่าอเนจอนาถใจ ก็คือการศึกษาถูกบังคับ คนเป็นครูบาอาจารย์ เป็นผู้อำนวยการ กศน. ต้องยืนหน้าเศร้า

เมื่อถูกบังคับให้หยุดงาน แล้วรู้สึกอาตมาเห็นแวบ ๆ ตอนเขาไปคล้องคอด้วยพวงมาลัยนกหวีด ถ้าตามมารยาทสมบัติผู้ดี คนไทยควรจะยกมือไหว้ เพราะท่าน ผอ. ก็อายุมากแล้ว คนที่ไปคล้องก็...ทั้งยศทั้งตำแหน่งทั้งอายุก็ไม่น่าจะมากกว่า ผอ. แต่ไปด้วยความแข็งกระด้างนี่ละ...มันอาเพศ

ประสบการณ์ในต่างแดน

ตอนที่ 4 หอไอเฟล (Tour Eiffel)

โดย...น.ต.เสริม หัตถโกศล

หอไอเฟลเป็นหอคอยสูง ที่สร้างด้วยเหล็ก...ล้วน ๆ ซึ่งเหมือนกับการถักทอเหล็กจากพื้นสู่อากาศเบื้องบน สร้างขึ้นก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 ภายหลังที่ฝรั่งเศสได้ฟื้นตัวขึ้นหลังสงครามโลก

เป็นการออกแบบและสร้างโดย **"กุสตาฟ ไอเฟล"** เป็นหอคอยที่สูงกว่า 1,063 ฟุต แห่งแรกของโลกในขณะนั้น ถ้าขึ้นโดยบันได จะต้องเดินถึง 1,710 ขั้นแต่มีเสาทั้ง 4 ที่เป็นฐาน มีลิฟท์อยู่เสาละ 1 ตัว ลิฟท์นี้สามารถขึ้นได้ตั้งแต่ชั้นแรกของชั้นจนถึงชั้นชมวิว ที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมเดินชมได้รอบ ๆ หากต้องการขึ้นไปให้สูงกว่านั้น ต้องขึ้นบันไดไปอีกชั้นหนึ่ง เป็นจุดชมวิวรูปสี่เหลี่ยมเช่นเดียวกัน แต่ขนาดเล็กกว่าชั้นล่าง สูงจากชั้นชมวิวนี้ไม่สามารถขึ้นไปได้เพราะเป็นที่ตั้งของเสาอากาศวิทยุ และโทรทัศน์ ความสูงจากฐานพื้นดินถึงยอดสูงสุด 324 เมตร

หอไอเฟลนี้ตั้งอยู่บริเวณแม่น้ำแซนกลางกรุงปารีส ซึ่งเป็นสัญลักษณ์อันโดดเด่นที่รู้จักกันทั่วโลก ผู้ที่ไปเยือนกรุงปารีสจะพลาดการขึ้นหอชมไอเฟลนี้ไม่ได้เป็นอันขาด

ฝั่งตรงข้ามกับแม่น้ำแซนเขาสร้างเป็นอ่างน้ำพุสูงต่ำเรียงรายกันไป ในยามค่ำคืนจะประดับด้วยแสงไฟสวยงาม แม่น้ำแซนเป็นแม่น้ำขนาดเล็ก ผ่ากลางกรุงปารีสซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถล่องเรือชมวิวไปตามลำแม่น้ำแซนแล้วไปอ้อมกลับที่โบสถ์ นอเทรอดาม (Cathédrale Notre Dame de Paris) ซึ่งมีชื่อเสียงมาก เนื่องจากเป็นฉากของภาพยนตร์เรื่องคิงคอง ที่รู้จักกันมาหลาย 10 ปีแล้ว

การเดินทางไปชื่นชมหอไอเฟลสะดวกที่สุดคือรถไฟใต้ดินตั้งแต่เขียนเรื่องประสบการณ์ต่างแดน มาจนถึงตอนที่ 4 คราวนี้ ความจริงผู้เขียนจดรายละเอียดไว้มากและเคยเขียนลงในนิตยสารรายเดือนหลายฉบับ แต่เมื่อคราวน้ำท่วมกรุงเทพฯใหญ่ปี 2554 น้ำได้พัดพาเรื่องราวรายละเอียด... ต่าง ๆ ไปจนหมดสิ้น

จึงมักจะเขียนบอกเล่าด้วยความทรงจำเป็นส่วนใหญ่ อาจมีข้อผิดพลาดอยู่บ้างต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย และขอบอกด้วยความจริงใจว่าประสบการณ์ต่างแดนทุก ๆ ตอน ผู้เขียนไปเยี่ยมชมและเห็นด้วยสายตาตนเองมาทั้งสิ้น เรื่องราวจึงเป็นทัศนะ ของผู้เขียนโดยเฉพาะ มิได้ลอกเลียนผู้ใดมาเลย ในตอนต่อไปจะเขียนเรื่องสะพานโกลเดนท์เกรท เมืองซานฟราน ซิสโก ประเทศสหรัฐอเมริกา

โปรดติดตามอ่านได้ในฉบับหน้า สวัสดี.

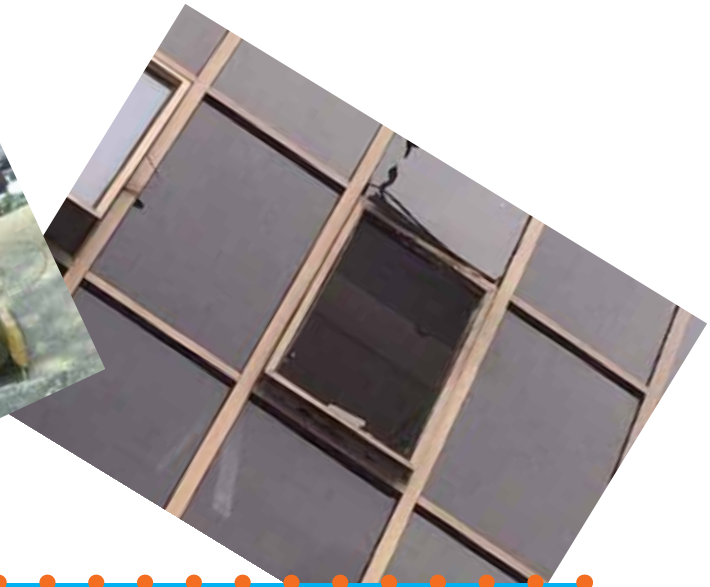

ถ้ากฎหมายเที่ยงธรรม
มาตั้งแต่ต้น
ไม่มีสอง-สาม มาตรฐาน

ศาล...ก็ไม่ถูกยิง !

สกู๊ปพิเศษ
ข้อคิด สะเก็ดธรรม
จากหลวงพ่อพยอม

"การข่มขืนทางเพศกับจิตใจ"

การข่มขืนกันทางเพศกับการข่มขืนจิตใจ ในขณะปฏิบัติงาน ปฏิบัติหน้าที่

ถ้าหากว่าการหยุดงานมีประโยชน์ต่อประเทศชาติ หยุดงานมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน หยุดเรียนหยุดงาน แต่เสียดาย กปปส.นี่ ไม่ไปสั่งหยุดน้ำประปา หยุดไฟฟ้า ให้หมดทั้งบ้านทั้งเมือง

ดูสิว่า พ่อแม่พี่น้องของแกนนำ หรือของผู้ที่ไปร่วมกิจกรรมนี่จะเกิดอะไรขึ้น น่าจะไม่เกิน 7 วัน คงตายกันครึ่งบ้านค่อนเมือง ตายทั้งอดน้ำอดไฟ ตายทั้งทนไม่ไหว ถ้าใครมาปิดน้ำปิดไฟ คงจะรบราฆ่าฟันกันใหญ่

นี่ก็ยังโชคดีที่ยังรอดมาได้ เขาปิดน้ำปิดไฟ คงรู้ทำอะไรแค่ไหนตัวเอง

นี่ก็เป็นเรื่องข้อสงสารข้าราชการไทย ตำรวจไทย ไม่มียุคไหนที่จะถูกเหยียบย่ำศักดิ์ศรี และก็น่าชื่นชมที่ตำรวจก็อดกลั้นอดทน ในขณะที่เขียนต้นฉบับอยู่นี้ก็ยังอดทนอยู่ได้ แต่ไม่รู้เลยจากนี้ไปจะเกิดอะไรขึ้น นี่ก็เป็นเรื่องอาเพศเรื่องที่หนึ่งที่อยากจะออกความเห็นสิ่งที่ผ่านมา.

ถ่านไม้

มีสรรพคุณมากกว่าที่คิดไม่ใช่แค่ดูดกลิ่นอับชื้น ยังสามารถนำมาใช้ในการดูแลสุขภาพได้หลากหลาย

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ่านไม้ที่เผาด้วยความร้อนสูง ได้มีการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ขจัดสารตกค้างในร่างกายนอกเหนือจากการใช้เป็นเชื้อเพลิงประกอบอาหารตั้งแต่โบราณแล้วเคล็ดลับแม่บ้านในห้องครัวอาจจะคุ้นเคยกับการวางก้อนถ่านไม้ดำ ๆ สักก้อนไว้ช่วยดูดกลิ่นในตู้เย็น แต่คงไม่คุ้นกับการใช้ **"ถ่าน"** ในประโยชน์อื่น ๆ อย่างเครื่องสำอางสารขจัดพิษหรือวัสดุเพื่อการผ่อนคลายโดยเฉพาะถ่านไม้ที่ผลิตจากไม้ไผ่

☞ **ถ่านไม้ไผ่คืออะไร** ถ่านไม้ไผ่หรือ (Bamboo Charcoal) คือ ถ่านที่ได้จากการเผาไม้ไผ่ในอุณหภูมิสูงกว่า 1,000 องศาเซลเซียส มีรูปทรงของไม้ไผ่ชัดเจน ผิวของถ่านจะมีความเงาเล็กน้อย หากเคาะกับพื้นแข็งจะมีเสียงดังกังวานเหมือนโลหะ เนื่องจากมีความบริสุทธิ์ของธาตุคาร์บอนสูง

☞ **ถ่านไม้ไผ่** จึงถูกนำไปใช้ทั้งในด้านการเกษตร การแพทย์ อิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรม สิ่งทอ ฯลฯ ประโยชน์มากกว่าที่คิดสำหรับในชีวิตประจำวันถ่านไม้ไผ่สามารถใช้ตั้งแต่การรักษาสภาพแวดล้อมไปจน ถึงการประกอบอาหาร การประทินผิว และช่วยขจัดสารตกค้างในร่างกาย คุณสมบัติการดูดซับกลิ่นและความชื้น และปล่อยประจุลบ (มีผลในการฟอกอากาศให้บริสุทธิ์สดชื่นขึ้น)

☞ **เหมาะสำหรับ** วางก้อนถ่านไว้ในตู้เสื้อผ้า ห้องครัวห้องน้ำ ตู้เก็บของหรือกล่องรองเท้า วางในรถยนต์ก็ได้ รวมทั้งวางดูดก๊าซพิษที่ระเหยมาจากสีทาบ้านหรือโพลี่บอร์ดในอาคารหรือห้อง ที่เพิ่งตกแต่งใหม่ได้ด้วย การปล่อยประจุลบของถ่านไม้ไผ่ยังช่วยแก้มลภาวะในน้ำเสียท่อระบายน้ำที่ปล่อยน้ำซักผ้าและกลิ่นเน่า ถ่านไม้ไผ่จะดูดซับคลอรีนและสารมีพิษภายในน้ำดื่มและให้แร่ธาตุตามธรรมชาติ ที่กล่าวถึงข้างต้นมากขึ้นด้วย

ในการหุงข้าว ถ่านไม้ไผ่ช่วยดูดกลิ่นคลอรีนออกจากน้ำ ดูดซับจุลินทรีย์และสารพิษ

ในข้าว เพิ่มแร่ธาตุให้ข้าวหุงสุก ทำให้รสชาติดี คุณสมบัติในการดูดซับสารพิษ เพิ่มประจุลบ ซึ่งกระตุ้นระบบการไหลเวียนโลหิตในร่างกายคนได้ ถ่านไม้ไผ่ จึงมีผลในการขับสารเคมีตามผิวหนังผิวหนังจึงนุ่มชุ่มชื้นสะอาดและอบอุ่น

ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ถ่านไม้ไผ่กับร่างกาย จึงมีทั้งสบู่ ครีมบำรุงผิว แชมพู ครีมนวดผม และน้ำแร่ ปรับสภาพผิว

ท่านสามารถทดลองทำเองได้ด้วยวิธีการง่าย ๆ ต่อไปนี้

1) ถ่านไม้ไผ่ในแจกัน ถ่านไม้ไผ่จะช่วยให้ดอกไม้สดในแจกันอยู่คงทนยาวนานขึ้น เพราะถ่านไม้ไผ่รักษาระดับความชื้นและฟอกอากาศให้น้ำเน่าเสียช้าลง (ด้วยคุณสมบัติของการปล่อยประจุลบ) รวมทั้งแร่ธาตุในถ่านจะช่วยยืดอายุของต้นไม้ด้วย ในกรณีกระถางดินปลูกต้นไม้การโรยผงถ่านรอบ ๆ โคนต้นจะช่วยเพิ่มแร่ธาตุในดินต้นไม้จะโตเร็ว

2) อาบสวยด้วยถ่าน นำถ่านบดหรือก้อนเล็ก ๆ ปริมาณ 300 กรัมหรือมากกว่าเล็กน้อยใส่ถุงผ้าตาข่าย เอาไปวางในอ่างอาบน้ำ ก่อน เปิดน้ำร้อนสำหรับแช่อาบ เมื่ออาบเสร็จนำถุงถ่านไปตากแห้งและเก็บไว้ใช้ได้อีกนานสองเดือน สำหรับถ่าน หนึ่งถุง วิธีการนี้ถ่านไม้ไผ่จะช่วยให้ความอบอุ่นร่างกาย ทำความสะอาดและรักษาความชุ่มชื้นของผิวหนัง และยังช่วยขจัดกลิ่นอับหรือกลิ่นคลอรีนได้ด้วย

3) ทำน้ำแร่ คุณสามารถทำน้ำแร่ไว้ดื่มเองได้ จากการใช้ถ่านไม้ไผ่ก้อนขนาดพอเหมาะล้างให้สะอาด โดยไม่ใช้สารเคมีหรือผงซักฟอกใด ๆ นำถ่านไปต้มกับน้ำดื่มสะอาดด้วยไฟอ่อน ๆ 10 นาที ตักถ่านออกตากแห้ง แล้วนำถ่านนั้นชั่งน้ำหนักให้ได้ 100 กรัมเติมลงในน้ำดื่มสะอาด 1 ลิตร ตั้งทิ้งไว้สักสองสามชั่วโมงก็จะได้น้ำแร่สะอาดไว้ดื่ม

4) ล้าง ผัก ล้างผักให้สะอาดแล้วนำผงถ่านบด 1 ช้อนชาผสมน้ำ 5 ลิตร แช่ผักหรือผลไม้ไว้ 15-20 นาที จากนั้นล้างผักผลไม้ด้วยน้ำเปล่าอีกครั้ง ถ่านจะช่วยดูดซับสารเคมีตกค้างในพืชผัก

5) เยียว ยาร่างกาย มีวิธีการใช้ถ่านไม้ไผ่เพื่อเยียวยาร่างกาย ดังนี้

- ปากเหม็น ให้ผสมถ่านกับน้ำดื่ม
- คลื่นไส้อาเจียน มีแก๊สในกระเพาะอาหาร ให้ผสมผงถ่านสะอาดลงในน้ำเปล่าหนึ่งแก้ว คนให้เข้ากันแล้วดื่ม แต่คนท้องผูกไม่ควรดื่ม เพราะจะทำให้อาการหนักขึ้น
- ผื่นแพ้ คันผิวหนัง ใช้ถ่านแช่น้ำอาบ
- เจ็บคอ ผสมถ่านกับน้ำพอเหนียวปั้นเป็นก้อนกลม ๆ อมไว้ 5 นาทีแล้วกลืนช้า ๆ
- กินยาเกินขนาด ใช้ถ่านแก้พิษ รับประทานถ่านผสมน้ำปั้นเป็นก้อน 10-20 เม็ด ดื่มน้ำตาม มาก ๆ การใช้ถ่านเยียวยาร่างกายนี้ต้องใช้ทันทีเมื่อเกิด อาการหรือหลังเกิดอาการ โดยเร็วที่สุด เพื่อประสิทธิผลเต็มที่

ถ่านไม้ไผ่ (Bamboo Charcoal) ภาษาญี่ปุ่นเรียก ทาเคะสึมิ (Takezumi) หรือ คิคุตัน (Tikutan) ทำมาจากไม้ไผ่ (Bamboo) เป็นถ่านที่ผ่านกรรมวิธีการผลิตด้วยอุณหภูมิภายในเตามากกว่า

1,000 เซสเซียส มีคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมมากมาย

ถ่านไม้ไผ่ที่ผ่านกรรมวิธีการผลิตด้วยอุณหภูมิภายในเตามากกว่า 1,000 เซสเซียส มีลักษณะพิเศษ ดังนี้ :-

มีรูพรุนมากกว่าหากนำมาแผ่กระจายออกเป็นพื้นที่จะได้พื้นที่มากถึง 300 ถึง 700 ตร.ม/กรัม (ถ่านไม้ทั่วไปจะได้พื้นที่ประมาณ 50 ตร.ม/กรัม)

มีแร่ธาตุต่าง ๆ มากมายจากคุณสมบัติดังกล่าว ถ่านไม้ไผ่ จึงถูกนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพในหลากหลายรูปแบบ เป็นที่นิยมมากในประเทศญี่ปุ่นและมีราคาแพง เช่น

1) ใช้เป็นวัสดุตบแต่งบ้านเรือน (Decorate) ช่วยฟอกอากาศ ดูดกลิ่น (Deodorizing) ความชื้น (Moisture) ปลดปล่อยประจุลบ (Negative Ions) และ อินฟาเรดยาว (Far infrared ray) ซึ่งมีคุณประโยชน์ต่อสุขภาพ

2) ทิ้งลงในแม่น้ำลำคลองลดการเน่าเสียของน้ำ ช่วยบำบัดน้ำเสีย เพิ่มแร่ธาตุแคลเซี่ยม โพตัสเซี่ยม แมกเนเซี่ยม ฯลฯ

3) แช่ในถังน้ำดื่ม ช่วยดูดซับคลอรีน และสิ่งที่มีพิษ เพิ่มแร่ธาตุ แคลเซี่ยม โพตัสเซี่ยม แมกเนเซี่ยม ฯลฯ และปล่อยประจุลบ (Negative Ions) และ อินฟาเรดยาว (Far infrared ray) ซึ่งมีคุณประโยชน์ต่อสุขภาพ

4) ใส่หม้อหุงข้าวขณะที่หุงข้าว ช่วยดูดซับคลอรีน กลิ่นเหม็นอับของข้าวสารเก่า และสิ่งที่มีพิษ เพิ่มแร่ธาตุ แคลเซี่ยม โพตัสเซี่ยม แมกเนเซี่ยม ฯลฯ และปลดปล่อยประจุลบ (Negative Ions)และอินฟาเรดยาว (Farinfrared ray) ซึ่งมีคุณประโยชน์ต่อสุขภาพ เพิ่มรสและความนุ่มให้ข้าวสุก

5) ใส่ในอ่างอาบน้ำ ช่วยดูดซับคลอรีนและสิ่งที่มีพิษ เพิ่มแร่ธาตุ และปลดปล่อยประจุลบ (Negative Ions) และ อินฟาเรดยาว (Far infrared ray) ซึ่งมีคุณประโยชน์ต่อสุขภาพ ชำระล้างผิวหนัง กระตุ้นการการไหลวนของเลือด ช่วยให้ร่างกายสดชื่น

6) ใส่ไว้ในที่นอน ใต้เตียง ในห้องนอน ช่วยฟอกอากาศ ดูดกลิ่น ความชื้น ปลดปล่อยประจุลบ (Negative Ions) และอินฟาเรดยาว (Far infrared ray) ซึ่งมีคุณประโยชน์ต่อสุขภาพ กระตุ้นการการไหลวนของเลือด จิตใจสงบเย็นในขณะพักผ่อนและช่วยให้นอนหลับได้ดี ร่างกายสดชื่น

7) ดูดซับและหักเหคลื่นไฟฟ้า (Adsorption of Electromagnetic Wave) ช่วยดูดซับและหักเหคลื่นไฟฟ้าที่แผ่กระจายออกมาจากทีวี คอมพิวเตอร์ จอมอนิเตอร์ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าที่เปิดใช้งานอยู่ภายในบ้านและสถานที่ทำงาน ดูดซับลดการแผ่กระจายของคลื่นไฟฟ้าจากการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ

8) ฟอกและปรับอากาศ ใต้เตียงนอนและใต้อาคารบ้านเรือน ช่วยดูดซับความชื้นในฤดูที่มีความชื้นสูง และคลายความชื้นในฤดูที่มีความแห้งแล้ง

9) ใช้ผสมอาหารสัตว์ ช่วยเพิ่มแร่ธาตุ ดูดซับสารพิษ กำจัดแบคทีเรียในระบบทางเดินอาหาร ลดกลิ่นเหม็นของมูลสัตว์

10) ใช้ผสมดินเพื่อการเพาะปลูก ช่วยปรับสภาพของดิน เพิ่มแร่ธาตุที่พืชต้องการ

11) ใส่ในตู้เย็น ช่วยดูดกลิ่น และปลดปล่อยประจุลบ (Negative Ions) และอินฟาเรดยาว (Far infrared ray) ช่วยให้ผักสดเก็บไว้ได้นานวันขึ้น ถ่านไม้ไผ่จะดูดซับก๊าซที่ผักและผลไม้คายออกมาซึ่งมีผลให้ผักและผลไม้เน่าเสีย

12) ใส่ในถังข้าวสาร ช่วยดูดกลิ่นความชื้นและปลดปล่อยประจุลบ (Negative Ions) และอินฟาเรดยาว (Far infrared ray) ป้องกันมอด และแมลงต่าง ๆ

13) ใส่ไว้ในแจกันหรือกระถางดอกไม้ ทำให้เกิดออกไซด์เพิ่มออกซิเจนและแร่ธาตุ แคลเซี่ยม โพตัสเซี่ยม แมกเนเซี่ยม ฯลฯ ให้กับน้ำในแจกันหรือกระถางดอกไม้

14) ใส่ในตู้กระจกหรืออ่างเลี้ยงปลา ช่วยเพิ่มออกซิเจนในน้ำ เพิ่มแร่ธาตุ แคลเซี่ยม โพตัสเซี่ยม แมกเนเซี่ยม ฯลฯ ทำให้น้ำใสสะอาด ช่วยเร่งการตกตะกอนของฝุ่นละอองในน้ำ

นอกจากนั้น ยังใช้ถ่านไม้ไผ่เป็นส่วนผสมหลักของผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพได้อีกมากมายหลายชนิด เช่น สบู่ แชมพู ยาสีฟัน ถ่านเม็ดดูดสารพิษ ฯลฯ

เมื่อในอดีต"ถ่าน" ถือได้ว่าเป็นวัตถุดิบสำคัญในการหุงต้มต่าง ๆ ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีมีการพัฒนาขึ้นมาอย่างรวดเร็วมีการนำพลังงานจากธรรมชาติมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลให้วิถีการดำรงชีวิตปรับเปลี่ยนไปตามสมัยนิยมมากขึ้นและทำให้ถ่านเริ่มจางหายไปจากชีวิตประจำวัน แต่ในปัจจุบันพลังงานที่ธรรมชาติสร้างขึ้นเริ่มหมดไป ระบบเศรษฐกิจผันผวน ราคาสินค้าต่าง ๆ แพงขึ้น ประกอบกับสภาวะอากาศที่แปรปรวนที่ก่อให้เกิดภัยพิบัติต่าง ๆ อย่างมหาอุทกภัยครั้งใหญ่ในไทยที่ผ่านมา

ถ่าน จึงได้รับความสนใจขึ้นมาอีกครั้งที่ได้ถูกนำมาเป็นวัตถุหลักในการให้พลังงานเชื้อเพลิงในการหุงหาอาหารในยามภาวะคับขันเช่นนั้น ตามความเป็นจริงแล้ว **"ถ่าน"** ได้รับความสนใจอยู่อย่างต่อเนื่องในกลุ่มธุรกิจด้านสุขภาพ มีผู้แปรรูปถ่านมาเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพมากมายหลากหลายชนิด สร้างมูลค่ามหาศาล

"ทองคำดำ" หรือ "ถ่าน" ที่ใครหลาย ๆ คนมองข้าม และหลงลืมไปนั้น กลับสร้างเงินมหาศาลให้ผู้ที่มองเห็นคุณค่า และเล็งเห็นว่าพลังงานถ่านหินที่ใช้กันในปัจจุบันนี้กำลังหมดไป ธุรกิจเผาถ่านส่งขายทั้งในและนอกประเทศของนักลงทุนบางรายเปรียบเสมือนคลื่น ใต้น้ำ ที่มองเห็นภายหน้าเรียบนิ่งแต่ลึก ๆ ลงไปแล้วนั้นปริมาณความต้องการของต่าง ประเทศอย่างสหประชาชาติ (UN) และญี่ปุ่นนั้นมีไม่ต่ำกว่า 1,000 ตัน/เดือน

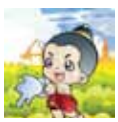

นี่เป็นแค่เกร็ดสาระความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่คอลัมน์สวนแก้วแฟร์นำมาเสนอเพื่อเป็นสาระ แนวทางเผื่อท่านผู้อ่านจะเกิดไอเดียนำไปต่อยอดได้เพื่อเพิ่มมูลค่าของต้นไผ่.

ที่มา: http://www.charcoalhome.com

ภาพ...พัฒนา

มูลนิธิสวนแก้ว องค์กรสาธารณประโยชน์

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) ได้บริจาคเงินให้แก่สาธารณกุศล ๕ แห่ง เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มีพระชนมพรรษา ๘๖ พรรษา ณ ที่ทำการมูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยมีรายนามต่อไปนี้

๑. สถาบันโรคทรวงอก (100,000 บ.) ๒. มูลนิธิวชิรพยาบาล (100,000 บ.)
๓. โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า (100,000 บ.) ๔. โรงพยาบาลบางใหญ่ (100,000 บ.)
๕. โรงพยาบาลสมุทรสาคร (50,000 บ.)

ช่วงค่ำ : สมาชิกร่มโพธิ์แก้วและประชาชนทั่วไปร่วมกัน
จุดเทียนชัยถวายพระพร หน้ามูลนิธิสวนแก้ว

ประมวลภาพ : โครงการธรรมะเรียลลิตี้ "ยกพวกดีกัน"

ชิงรางวัล ๑ ล้านบาท ณ วัดสวนแก้ว ระหว่างวันที่ ๙-๑๙ ต.ค.๒๕๕๖

ภาพบน : เปิดโครงการ นักเรียนลงทะเบียน รับฟังโอวาทจากหลวงพ่อพยอม และคณะกรรมการแจ้งกฎระเบียบ ข้อการปฏิบัติตนระหว่างมาทำกิจกรรมในครั้งนี้

ภาพบน : ผู้เชี่ยวชาญการฝึกอบรมด้านต่าง ๆ มอบความรู้และความสนุกสนานให้กับนักเรียน

อีกกิจกรรมหนึ่งของโครงการ เป็นเด็กวัดตามหลวงพ่อพยอม บิณฑบาตในตอนเช้า

ภาคปฏิบัติพัฒนา : ระดมพลจิตอาสา

หลวงพ่อพยอม
ปิด "โครงการยกพวกดีกัน"
มอบรางวัลให้กับโรงเรียนที่ชนะ และถ่ายรูปร่วมกัน

งานวันเด็กวัดสวนแก้ว

หลวงพ่อพยอม ให้โอวาท
แก่เด็ก ๆ ที่มาร่วมงาน
วันเด็กปี ๕๗

มีกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กได้สนุกสนาน

ร.ร.เทพศิรินทร์ นนทบุรี ได้รับรางวัลชนะเลิศประเภททีม (ม.๑-๓)
ในการแข่งขันเสวนา "ศีลธรรมของยุวชน คือสันติภาพของโลก"

สภาพแวดล้อมภายในสาขากบินทร์บุรี

ฟ้าสาง ณ มูลนิธิสวนแก้ว

สาขากบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี

หลวงพ่อพยอม กล่าวต้อนรับและบรรยายความเป็นมาของสาขากบินทร์บุรีให้กับญาติธรรม
รับฟังก่อน ศึกษาดูงานภายในสวนจริง (๑๙ ม.ค.๒๕๕๗)

หลวงพ่อพยอม พาญาติธรรม
ศึกษาดูงาน ภายในสวน

วาเลนไทน์ วาเลนธรรม

วันมาฆบูชา "๑๔ ก.พ.๒๕๕๗"

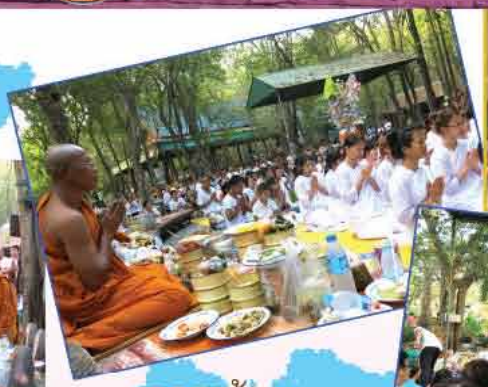

ภาคเช้า :
ทำบุญ-รักษาศีล

ภาคบ่าย : ฟังธรรมะ
จากหลวงพ่อพยอม กลฺยาโณ

ภาคค่ำ : ฟังธรรมะ
รับแจกหนังสือ-ซีดีธรรมะ
เวียนเทียน

ช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา ได้มีสื่อมวลชน หน่วยงาน องค์กร สถาบันการศึกษา และประชาชนทั่วไป ร่วมรับฟังธรรมะจากหลวงพ่อพยอม ณ ลานธรรม วัดสวนแก้ว นนทบุรี อยู่อย่างต่อเนื่อง

เปิดโครงการธรรมทายาท รุ่นที่ ๑

ณ วัดสวนแก้ว เมื่อวันที่ ๑ ก.พ. ๒๕๕๗

โดย...พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อพยอม กลฺยาโณ

พระอาจารย์เพิ่ม อบรมหลักการปฏิบัติเบื้องต้น
แก่นาคก่อนเข้าอบรมตามโครงการธรรมทายาท

สอบข้อเขียน หลังจากการอบรม

พระอาจารย์เพิ่ม สอนหลักปฏิบัติ
กัมมัฏฐานให้กับธรรมทายาท
และผู้สนใจ

ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์

มหัศจรรย์..บุญ !

โดย...โยมแอ๊ว สังฆทาน

การทำบุญ ควรทำบุญบ่อย ๆ ควรพอใจในการทำบุญนั้น ๆ

การสะสมบุญเป็นนิจ คือ การสั่งสมความสุขให้แก่ชีวิต บุญเป็นแหล่งรวมแห่งโภคทรัพย์ และอริยสมบัติทั้งหลาย

หากใช้บุญเก่าทุกวัน ก็หมด ได้เหมือนกัน เร่งสร้างบุญใหม่ เพื่อสั่งสมความสุขให้แก่ชีวิต

ความปรารถนาทรัพย์สมบัตินั้น มีทุกคน ถ้าไม่สร้างบุญต่อเนื่อง... **ท่านจะมีทรัพย์ได้อย่างไร ?**

เช่นเดียวกับการให้ ย่อมให้ก็ย่อมได้

ผู้ไหว้ ย่อมได้รับการไหว้ตอบ

การให้ ก็คือ การสะสมบุญอย่างหนึ่ง จงเป็นผู้ให้จะสบายใจกว่าเป็นผู้รับ ไม่เชื่อท่านก็ลองทำดู และจะรู้ว่าความสุขมันอยู่แค่เอื้อมจริง ๆ

การไหว้ก่อน การให้ก่อน คือ การอ่อนน้อมถ่อมตน ความแข็งกระด้างไม่ได้อะไรเลย ยอม ๆ เสียบ้างให้ก่อนเสียบ้าง และจะได้อะไรบางอย่าง มากกว่าการไม่ยอม การไม่ให้

คนจะเจริญได้ เพราะความอ่อนน้อมถ่อมตน

คนไม่เจริญ เพราะความแข็งกระด้าง การไม่ยอมการไม่ให้ ให้ไปเถอะ แม้ผลนั้นจะยังไม่ตามมา แต่ความสุขของการให้ ได้สำเร็จแล้วทันทีที่ให้ อ่อนน้อม ซึมทราบแผ่ไปทั่ว อย่ายอมหักไม่ยอมงอ ให้รอยยิ้มจะได้รอยยิ้ม และมิตรภาพเสมอ

การให้ ก็คือ การสะสมบุญอย่างหนึ่ง จงเป็นผู้ให้จะสบายใจกว่าเป็นผู้รับ ไม่เชื่อท่านก็ลองทำดู และจะรู้ว่าความสุขมันอยู่แค่เอื้อมจริง ๆ

การสั่งสมบุญ คือ การให้ทำสม่ำเสมอ แล้วชีวิตของท่านจะพบแต่ความสุข ได้ทั้งตอนมีชีวิตในโลกมนุษย์ และจากโลกมนุษย์ไปแล้ว

กัลยาโนพร็อบเบล็ม

มหาโชบุ

วิตามินใจ

โดย...นายมะเนาว์

บาดหมาง

ความบาดหมาง...
สร้างความหม่นหมองให้กับใจ...ได้ไม่น้อย
ก็รู้ใช่ไหม...ว่ามันทุกข์ใจขนาดไหน ?
ใยต้องมานั่งเศร้า...จับเจ่ากับมันทำไม
ความรู้ก็มี...ประสบการณ์ก็มาก
ใช้มันให้เกิดประโยชน์สิ
พยายาม...ปลูกความรัก
เพื่อประสานรอยร้าว
และลบรอยบาดหมาง
เชื่อว่าไม่นาน...ทุกห้องของหัวใจ
จะเปล่งประกายไปด้วย...ความสุข

1. พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) จำนวน 10,000 บาท
2. คุณสุทธิพร บุญภักดี จำนวน 3,000 บาท
3. คุณคณพัฒน์ หงษ์ประธานพร จำนวน 2,000 บาท
4. คุณสมพจน์-คุณอิสรีย์-น.ส.ชวรีย์-ด.ช.ธนาทัศน์ เตียวเจริญโสภา (ร้านพูนสินพาณิชย์ จ.สุรินทร์) จำนวน 2,000 บาท
5. น.ต.เสริม หัตถโกศล จำนวน 1,000 บาท
6. บริษัทโรม่าอุตสาหกรรม จำกัด จำนวน 600 บาท
7. คุณเรียมใจ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา จำนวน 500 บาท
8. คุณมาลา กลิ่นทวี จำนวน 500 บาท
9. คุณดวงใจ ใจเย็น จำนวน 500 บาท
10. คุณนวลละออ สำแดง จำนวน 500 บาท
11. คุณจินตนา พุทธโกษา จำนวน 500 บาท
12. คุณสนิท เลาหะวิริยศาล จำนวน 500 บาท
13. คุณอัครวินต์ สุคนธวิท จำนวน 400 บาท
14. คุณสมส่วน มั่นใจ จำนวน 400 บาท
15. คุณเฉลียว ช่างทอง จำนวน 400 บาท
16. คุณกานต์ทิตา สีหมากสุก จำนวน 300 บาท
17. น.อ.หญิง ภาณี เทียมลม จำนวน 300 บาท
18. รายนามผู้บริจาค รายละ จำนวน 200 บาท
    (1) คุณผสุสรัตน์ รัตนานนท์ (2) คุณวีรยุทธ วาณิชกลมนันทน์
    (3) คุณพรมมา ทิตย์วงศ์ (4) คุณสิษฐวัศ ทิตย์วงศ์
    (5) คุณนฤดม แก่นจันทร์ (6) คุณฐิติรัตน์ สุวรรณปราโมทย์
    (7) พ.อ.วิรัช อรุณรุ่ง (8) นพ.สุขุม รังคสิริ
    (9) คุณพัชรินทร์ อมฤกษ์ (10) คุณสมบูรณ์ ประดิษฐงาน
    (11) พระอธิการชุมพร ฐิตธมฺโม (โยคี) (12) คุณอมรา ผาสุก
19. พ.อ.นเรศ สุขตระกูล จำนวน 100 บาท

PT&T COMMUNICATIONS
บริษัท แปซิฟิคโทรคมนาคมและโทรศัพท์ จำกัด
PACIFIC TELECOMMUICATION & TELEPHONE CO., LTD.
Tel. 0-2933-9301 (Auto) Fax. 0-2593-1113

คุณไม่ใช้เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสต๊อกสินค้า... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช้แล้ว... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า... ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด... ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาตามที่กล่าวมานี้ เราแก้ไขได้
เพียงกดโทรศัพท์หมายเลข

0 2921 5023 # 113-119, 133, 135

แฟ็กซ์ 0 2595 1222

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ "โดยตรง"
เพื่อติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่
ในการไปรับของบริจาค

ใบสมัคร สมาชิกวารสารกัลยาโณ ฉบับที่ 19

ชื่อ..... นามสกุล.....

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... ไปรษณีย์..... โทร.....

Email :.....

สถานที่ให้ส่งวารสารกัลยาโณ

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... ไปรษณีย์..... โทร.....

สถานที่สมัครและส่งใบสมัครสมาชิก

มูลนิธิสวนแก้วฯ วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

อัตราค่าสมาชิกวารสารกัลยาโณ

❑ 1. 1 ปี 4 ฉบับ ราคา 200 บาท (รวมค่าจัดส่ง) หรือ

❑ 2. อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ตามกำลังศรัทธา จำนวนเงิน.....บาท

เริ่มฉบับที่..... ประจำเดือน..... พ.ศ.....

สั่งจ่ายในนาม

มูลนิธิสวนแก้ว วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ มูลนิธิสวนแก้ว

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

หรืออุปถัมภ์ได้โดยตรงกับมูลนิธิสวนแก้ว (ทุกวัน)

ผู้ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ 0 2595 1444, 0 2921 5023 # 109

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

หรือสั่งจ่ายในนาม...มูลนิธิสวนแก้ว

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่

มูลนิธิสวนแก้ว

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

วัดสวนแก้ว ต.บางเลน

อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ติดต่อและประสานงาน

⊙ผู้จัดการมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ 0 2921 6262,

0 2921 5023 # 109, 08 1622 0354

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

⊙ฝ่ายกิจนิมนต์

โทรศัพท์ 0 2921 5023 # 108

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

⊙ฝ่ายรับของบริจาค

โทรศัพท์ 0 2595 1444,

0 2921 5023 # 113-119, 133, 135

แฟ็กซ์ 0 2595 1222

⊙สนง.วารสารกัลยาโณ

โทรศัพท์ 0 2921 5023 # 110

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

โครงการมูลนิธิสวนแก้ว

1. โครงการบวชเณรภาคฤดูร้อน
2. โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม
3. โครงการร่มโพธิ์แก้ว
4. โครงการเวทีบำเพ็ญประโยชน์
5. โครงการลอกคราบ
6. โครงการกระบอกสำรอกกิเลส
7. โครงการช่วยน้องท้องหิว
8. โครงการรณรงค์ผู้ไม่รู้หนังสือ ให้มีโอกาสได้เรียน
9. โครงการสลบมาฟื้นไป
10. โครงการที่พักคนชรา
11. โครงการสะพานบุญ จากผู้เหลือเจือจานผู้ขาด
12. โครงการซุปเปอร์มาร์เก็ตผู้ยากไร้
13. โครงการสวนแก้วเนอร์สเซอรี่
14. โครงการเพื่อการเกษตรและสิ่งแวดล้อม
15. โครงการบ่อหมักสิ่งปฏิกูล ตามแนวโครงการพระราชดำริ
16. โครงการบ้านทักษะชีวิต
17. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช
18. โครงการคอนโดสุนัข

ทำบุญ

อย่าให้กระทบฐานะและโภคะแห่งตน

พระพยอม กลฺยาโณ

ร่วมทำบุญสมทบสนุนโครงการ

วัดสวนแก้ว ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี

ฝ่ายประสานงานเผยแผ่/กิจนิมนต์ 0 2595 1444 # 108

0 2595 1946, 0 2921 5023 # 104, 107

0 2595 1945, 0 2921 5602-3

หยดน้ำ ยังตุ่มน้ำ ให้ล้นได้

การสะสมบุญ แม้ทีละน้อย ก็ผลทวีเช่นกัน

ท่านผู้มีจิตศรัทธาจะร่วมสะสมบุญ สามารถมารับได้

ครอบครัวละ ๑ กระบอก ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

รายได้สมทบทุน

โครงการแก้วิกฤตกรรมกรตกงาน

ด้านหน้า

ด้านหลัง

สนใจติดต่อได้ที่...มูลนิธิสวนแก้ว

โทร. 0 2921 5023 # 104, 107

ทำบุญ กับพระพยอม กลฺยาโณ...

รับหนังสือ "มหาบุรุษกองทัพ" ภาพ 4 สีทั้งเล่ม

"...ถ้าไม่เจรจา ไม่พูด
ไม่คุยกัน ก็ไม่ใช่มนุษย์
เพราะมนุษย์จะต้องพูดจา..."
หลวงพ่อพยอม กลฺยาโณ
19 ก.พ. 2557
ISSN 1906-6317
9 771906 631001